

9 770353 734051

Bronasti mojster za svetovna prvenstva

str. 14

Rok Marguč

Pijavke lahko tudi zdravijo

str. 29

RADIO CELJE
90,6 95,1 95,9 100,3
NOVI TEDNIK
VSAK ČETRTEK

Št. 4 / Leto 70 / Celje, 29. januar 2015 / Cena 2,50 EUR / Odgovorna urednica NT Biserka Povše Tašič

novi tednik ⁷⁰ LET za Vas!

Ne le za na oder, tudi za dušo

V glasbene šole je v Sloveniji vključenih 26 tisoč otrok. O koristnosti učenja igranja glasbila ni dvoma, četudi otrok ne zraste v umetnika. Toda napovedi o vsesplošni dostopnosti takšnega šolanja niso spodbudne. Bo namenjeno le še tistim, ki si ga bodo lahko plačali, se sprašujemo v temi tedna. Bomo potemtakem na prireditvah, kot je bil nedavni žalski BUMfest, poslušali le še tuje izvajalce? str. 11, 25, 36-37

Foto: SHERPA

GOSPODARSTVO

Rusi obvladujejo vse več Rogaške Slatine

str. 4

AKTUALNO

Dvig tečaja franka: šola za bodoče posojilojemalce

str. 12-13

RADEČE

Že dvajset let sami svoji gospodarji

str. 5

VRANSKO

Most čez Bolsko najverjetneje še letos

str. 6

CELJE

Prenovljen prvi stolpič dijaškega doma

str. 7

KRONIKA

Gorivo kradejo kot srake

str. 16

Američana v Rogaški Slatini, Ukrajinka v Žalcu

str. 30-31

BUKVARNA

Predstavljamo avtorje z našega območja: Bojan Ekselenski

str. 32, 38

70 LET NOVEGA TEDNIKA

V časopisnih izrezkih shranjeni spomini

str. 35

UVODNIK

Kdor poje (igra),
zlo ne misli

Priznajte, da radi slišite, če kakšen tujec pohvali našo deželico in ljudi. Če že sami redko najdemo lepe besede, pa smo veseli komplimentov. Obiskovalci od drugod nam odpirajo oči, da imamo vrsto lepote in da ni vse tako grozno, kot se nam zdi. Če so tuji pripravljeni živeti pri nas, je to še bolj presenetljivo, sploh če si namesto kakšnega velemešta v ZDA izberejo Rogaško Slatino. Američana, ki sta se na jesen življenja preselila na drug konec sveta, sta res nekaj posebnega. Pravita, da imamo Slovenci posebne glasbene gene, saj zna vsak drugi raztegniti meh harmonike.

TATJANA CVIRN

Morda je za to zaslužen tudi sistem javnih glasbenih šol, ki so vsaj doslej večini otrok, ki so to želeli, omogočile glasbeno izobraževanje. Znesek, ki ga prispevajo starši, doslej ni bil pretiran, vsaj za večino ne. Glasovi o tem, da bi morale glasbene šole preživeti na trgu, so sicer za zdaj potihnili, saj bi ukinitve državnega financiranja pomenila razpad sedanega sistema. Imamo kar 54 javnih glasbenih šol, 13 zasebnih s koncesijo, obiskuje jih 26 tisoč otrok. Nadgradnja tega so umetniške gimnazije in dva konservatorija za glasbo z akademijo kot najvišjo stopnjo. Gotovo so pri vsem skupaj potrebne kakšne spremembe, hkrati pa podatki o uspešnosti otrok na raznih tekmovanjih ali pri nadaljnjem šolanju doma in v tujini povedo veliko o kakovosti glasbenega izobraževanja, kakršnega poznamo pri nas. Predlogi, ki so premalo premišljeni, pa vnašajo le nemir med zaposlene in starše otrok, ki jim je igranje še posebej v veselje ali pa so se zaradi nadarjenosti morda že odločili, da se bo v glasbeni smeri nadaljevalo njihovo nadaljnje šolanje. Je lahko še kaj lepšega kot to, da je glasba njihova sopotnica vse življenje? Za vse ostale, ki lahko že v otroštvu spoznajo glasbeno abecedo, je to pomembna popotnica v življenju, pa še vztrajnosti in delovne discipline se ob tem naučijo, vsega tistega torej, kar mnogim mladim danes manjka.

Očitno se bo treba privaditi na to, da bo sčasoma na voljo vse manj brezplačnih ali vsaj poceni storitev na vseh tistih področjih, ki jih je doslej financirala država. Za šolanje otroka bo treba varčevati od njegovega rojstva naprej ali pa se spriznati, da malo denarja pomeni tudi malo »muzike«. Verjetno bodo sčasoma tudi pri nas zaživela posojila za študij, ki bo brez tega nedosegljiv. Tako se ljudje ne bodo zadovoljevali le za nepremičnine in avto, temveč za boljše prihodnost otrok. Če si bodo to seveda lahko privoščili.

Da bo treba tudi pri najemanju takšnih posojil zelo paziti, govorijo zadnji primeri »švicarskih« kreditojemalcev. Čez noč se jim je znesek neodplačanega kredita dvignil v vrtoglave višine in zdaj rešujejo, kar lahko. Banke seveda ne bodo priznale, da so česar koli krive, in država navedenih državljanov tudi ne rešuje. Čeprav je tudi res, da so mnogi z najemom posojila v švicarskih frankih v prvih letih prihranili vsaj toliko, kot bodo zdaj plačali ob spremenjenem tečaju evra. Se je pa ob tem ponovno pokazalo, da večinoma preslabo poznamo finančne zadeve in da nas zato ni težko žejne prepeljati čez vodo. Morda bi tudi o takšnih izobraževanjih lahko razmišljali ob nenehnih reformah v šolah.

Če se vam ob tem porodi primerjava s kakšnimi pijavkami, ki vam vsak dan znova pijejo kri oziroma jemljejo še zadnjo energijo v življenju, nimate čisto prav. V tej številki časopisa namreč s sogovornikom ugotavljamo, da so ti krvosesi lahko tudi koristni. Žal ne tako, da bi lahko odstranili le »hudobno« kri pri tistih, ki nam grenijo življenje. In kaj je v trenutkih, ko smo na tleh, lepšega kot glasba za dušo?

ČETRTEK	PETEK	SOBOTA	NEDELJA
-1	3-8	2-5	5-7
2			2
PONEDELJEK	TOREK	SREDA	ČETRTEK
-9	4-9	3-8	3-7
			3

Padec ruskih gostov
občuten, obeti slabi

Z Iztokom Altbaurjem o posledicah padca rublja v zdraviliških središčih na Celjskem

Strmoglavo padanje vrednosti rublja kot posledico sankcij proti Rusiji in nizkih cen nafte na svetovnem trgu močno občuti tudi slovensko turistično gospodarstvo. Posledično tudi celjska regija s svojimi zdravilišči, ki jih ruski turisti radi obiskujejo.

Padec ruskih turistov je bil zlasti opazen v drugi polovici minulega leta. V letu 2014 je bilo za 8 odstotkov manj prihodov in za 9 odstotkov manj prenočitev. »Če gledamo celo leto, številke morda niso tako dramatične. A če upoštevamo, da gre za tretji trg po velikosti in če številke primerjamo z letom 2013, govorimo o izpadu približno 1.400 ruskih gostov. Ob upoštevanju, da pri nas bivajo v povprečju 10 dni, to pomeni 17 tisoč nočitev, praviloma v višjem cenovnem razredu. Gre torej za velik izpad in manjše prihodke za turistične ponudnike,« razlaga razsežnosti posledic upada ruskih gostov na ravni celotne države Iztok Altbauer, direktor Skupnosti slovenskih naravnih zdravilišč (SSNZ), ki ima sedež v Celju. Še največji izpad ruskih gostov so doživeli v Portorožu, za okrog 25 odstotkov. Pri tem še opozarja, da manj ruskih gostov in padec vrednosti rublja pomembno vplivata tudi na upad izvenpenzionarske potrošnje.

Padec predvsem v drugi polovici leta

Kar zadeva konkretno celjsko regijo, je situacija po posameznih destinacijah različna. »Na primer Laško je znano po tem, da so tja prihajale večje organizirane skupine preko velikih ruskih zdravstvenih sistemov in zavarovalnic, te pa so prve zaustavile pritek prihoda ruskih gostov. Gre za skupine, ki lahko štejejo tudi 70, 80 ljudi, včasih so prihajale celo s svojimi čarterji,« poudarja Iztok Altbauer.

Po podatkih turistično-informativnega centra je lani Rogaško Slatino obiskalo 8.165 ruskih gostov, ki so ustvarili skoraj 94 tisoč nočitev, pri nas pa bivali v povprečju 11 dni in pol. V letu 2013 je v Rogaško Slatino prišlo tisoč gostov več, ustvarili pa so za 10 tisoč

Iztok Altbauer, direktor Skupnosti slovenskih naravnih zdravilišč (SSNZ), je prepričan, da bo ruske krize enkrat konec in da morajo turistični delavci biti na to pripravljeni.

nočitev več. Kot na ravni celotne države je bil tudi v Rogaški Slatini trend upadanja ruskih gostov občuten v drugi polovici leta, ko so se stopnjevale sankcije proti Rusiji in je vrednost rublja drastično padala.

Rusi spodbujajo obisk Krima in Sočija

Iztok Altbauer opozarja še na en vidik, ki vpliva na manjši obisk ruskih turistov pri nas in drugje po Evropi in svetu. »Ob zasedbi Krima in stopnjevanju sankcij se je Rusija odzvala tudi tako, da je omejila odhod ruskih bolnikov v tujino, da bi spodbujala zdraviliški turizem na Krimu. Prav tako velja upoštevati, da so z organizacijo olimpijskih iger v Sočiju pridobili ogromno modernih turističnih zmožljivosti, zato seveda usmerjajo in spodbujajo turizem tudi na tem območju.«

Proti podaljšanju sankcij

In kakšne so možnosti za omilitve posledic izpada ruskih gostov? Kot pravi Iztok Altbauer, so se na pobudo skupnosti zdravilišč sestali z glavnimi hotelirji in agencijami v državi, Adrio Airways in

vodstvom Spirita ter sprejeli sedem ukrepov. Med drugim so pozvali ministrstvo za gospodarstvo in zunanje zadeve, da se sankcije proti Rusiji ne bi podaljšale, saj povzročajo škodo našemu gospodarstvu.

Prav tako so pozvali Adrio Airways, da bi v sodelovanju s turističnimi agencijami poskušala najti ugodnejše aranžmaje za polete iz Rusije. Poleg edine redne linije iz Moskve naj bi poskušala vzpostaviti boljše povezave z drugimi ruskimi mesti, od koder prihaja veliko gostov, vključno s cenejšimi ruskimi notranjimi leti.

Pripravljeni na čas po koncu krize

S pomočjo evropskih sredstev bodo naše turistične organizacije okrepile promocijsko kampanjo na ruskem trgu z zakupi oglasov v ruskim medijih, njihove večje televizijske postaje pa bodo povabili tudi v Slovenijo.

»Enkrat bo ruske krize konec, cena nafte se bo spet dvignila, ekonomija v Rusiji bo vsaj deloma začela okrevati in na to moramo biti pripravljeni,« sklene Iztok Altbauer, direktor Skupnosti slovenskih naravnih zdravilišč.

ROBERT GORJANC, foto: RG

novi tednik

Prešernova 19
3000 Celje

razpisuje

prosto delovno mesto

ODGOVORNI/-NA
UREDNIK/-CA
NOVEGA TEDNIKA

Pogoji:

- VII. stopnja izobrazbe ustrezne smeri
- najmanj 5 let delovnih izkušenj v novinarstvu
- organizacijske, vodstvene in komunikacijske sposobnosti
- delo v skupini

Kandidati morajo k vlogi priložiti vsebinsko zasnovo časopisa.

Izključno pisne prijave sprejemamo na gornji naslov.

Vloge s pripisom »za razpis« pošljite do 10. 2. 2015.

NE PREZRITE

Da lahko spremembe deviznih tečajev vplivajo na življenje mnogih, boste brali v aktualni temi o sprememba tečaja franka. Kakšen nauk lahko potegnemo iz te zgodbe?

strani 12-13

Povprečnina 525 evrov z določilom o padanju

Danes podpis sporazuma o financiranju občin

Dolgotrajna pogajanja med vlado in občinami o financiranju občin v tem letu, v ospredju pogovorov je bila predvsem višina povprečnine, naj bi danes vendarle doživela epilog. Po seji vlade je predviden podpis sporazuma med pogajalskima stranema.

Sporazum za letos predvideva padajočo vrednost povprečnine, ki bo za prvih nekaj mesecev znašala 525 evrov na prebivalca v občini. Z uveljavitvijo dogovorjenih interventnih ukrepov in sistemskih sprememb, ki bi zmanjšale stroške občin za opravljanje z zakonom predpisanih nalog, bi se med letom lahko nižala tudi višina povprečnine.

Prelomni sestanek pri premierju

Preboj v pogajanjih je prinesel torkov dveurni sestanek pogajalska skupine s predsednikom vlade Mirom Cerarjem. Skupino sestavljajo predstavniki Skupnosti občin Slove-

nije, ki zastopa tudi občine iz celjskega regije, Združenja občin Slovenije in Združenja mestnih občin Slovenije. Na pogovorih sta bila navzoča tudi minister za javno upravo Boris Koprivnikar in državna sekretarka na ministrstvu za finance Mateja Vraničar. »Že v izhodišču pogajanj smo želeli, da se povprečnina izravnava na tak način, da se občinam zmanjšujejo stroški pri opravljanju zakonskih nalog. Dogovor je kompromis, s katerim ne ena na druga stran ni povsem zadovoljna. Občine smo pri reševanju finančne krize v državi tako prispevale svoj delež,« je povedal Aleksander Jevšek, predsednik Skupnosti občin Slovenije.

Občine rešujejo zavezo Bruslju

Na pogajanjih minuli petek je finančni minister Dušan Mramor kot približevalni predlog občinam ponudil, da lahko višina povprečnine znaša največ 514 evrov, da se ne izplača solidarnostna izravnava in

da se sredstva za naložbe razdelijo le med 44 razvojno ogroženih občin. To bi državi še omogočalo, da z rebalansom proračuna primanjkljaj ostane pod tremi odstotki, k čemur se je vlada zavezala Bruslju.

Predstavniki občin se s predlaganim zneskom niso strinjali, saj občine ne bi bile sposobne zagotoviti zakonsko določenih nalog za delovanje vrtcev in šol, financiranje pomoči na domu, varnih hiš, materinskih domov, javnih kuhinj, kulturnih ustanov ...

Vlada popustila še pri investicijah

Vlada je popustila tudi, ko gre za vprašanje sofinanciranja infrastrukturnih naložb v občinah. Najprej je to želela ukiniti, po pogovorih s premierjem Mirom Cerarjem, pa so dosegli dogovor, da bo država za sofinanciranje prispevala odstotek od vrednosti naložbe, za to pa bo v letu 2015 na voljo 10 milijonov evrov.

ROBERT GORJANC

Vlada je v pogajanjih z občinami popustila tudi pri vprašanju sofinanciranja infrastrukturnih naložb, kjer naj bi prispevala odstotek vrednosti. Foto: arhiv NT (GrupA)

Turistična ponudba s Celjskega

Na Gospodarskem razstavišču v Ljubljani se bo na tradicionalnem sejmu Alpe-Adria: Turizem in prosti čas do vključno sobote zvečer predstavljalo 330 turističnih ponudnikov iz 12 držav sveta. Med razstavljalci bo močno zastopana tudi ponudba Savinjske regije.

Poudarek letošnjega sejma je na aktivnem turizmu, saj se pohodništvu, kolesarjenju in ribolovu s sejmsko predstavitevijo pridružujejo ekstremni, adrenalinski in urbani športi. O vizijah in potrebnih ukrepih za hitrejši razvoj slovenskega turizma je ob odprtju sejma spregovoril minister za gospodarski razvoj in tehnologijo Zdravko Počivalšek, ki je še do nedavnega vodil uspešno turistično podjetje Terme Olimia iz Podčetrčka.

Skupen nastop

Dežela Celjska, skupna turistična destinacija 21 občin Savinjske regije, se predstavlja s ponudbo okoliških zdravilišč: Rimskih term, Rogaške Slatine, Term Dobrna, Olimia in Zreče ter laško Thermano. Ta zdravilišča odlikuje naj sodobnejša zdraviliška infrastruktura z medicinsko in wellness ponudbo. V okviru skupne predstavitve Dežele Celjske je zbrana ponudba številnih zasebnih ponudnikov, nastope oziroma predstavitev bogate kulturne in etnološke dediščine območja pa

bodo dopolnjevale pokašnje dobrot turističnih kmetij. V luči aktivnega turizma so v ospredju ponudniki adrenalinskih užitkov v naravi, kakršne ponujajo številne pešpoti, urejene kolesarske steze ter poletni in zimski športni centri.

Primer dobre vključenosti v skupno predstavitev so Šentjurčani, ki se na sejmu predstavljajo na treh lokacijah. Sodelujejo Planinsko društvo Šentjur, Društvo Izviri Dobrina ter Turistično olepševalno društvo Ponikva skupaj s ponudbo nekaterih ekoloških kmetij in zavodov. Animacijski del bodo Šentjurčani popestrili z nastopom Blažeta in Nežice, Društvo Izviri Dobrina pa bo za Grajsko učno pot Žusem prejelo priznanje za Regijsko naj pot 2014.

Pod okriljem zveze

Obiskovalci sejma lahko spoznavajo tudi turistično ponudbo Velenja. V mestni občini so predstavitev zasnovo skupaj s Turistično zvezo Velenje, turističnimi društvi in ostalimi ponudniki, med katerimi so tudi Muzej premogovništva Slovenije, velenjska festival in muzej ter podjetje HTZ. V okviru animacijskega dela predstavitev bodo obiskovalce preizkušali z nagradno igro na temo doživetja socializma v Velenju.

IS

TEDEN NAKOLI

(Z)vtelo se je okoli denarja

Teden razprav o lastninjenju državnih podjetij, preobrata v hudo zadolženi Grčiji ter opominjanja na grozote

LJUBLJANA - Med glavnimi temami, ki so zaposlovale Slovence tudi zadnji teden dni, je bila načrtovana privatizacija slovenskega državnega premoženja. Nastopajo tako njeni odločni zagovorniki kot odločni nasprotniki. Privatizacijo zagovarjajo predvsem somišljeniki desnih strank, somišljeniki levih ji večinoma nasprotujejo, kažejo ankete.

Skupnost Državljanj proti razprodaji je za prihodnji teden že napovedala javni shod, ki naj bi bil v središču glavnega mesta. V njej trdijo, da privatizaciji ne nasprotujejo, vendar naj bi bili slovenski načrti bolj podobni razprodaji. Po drugi strani zagovorniki lastninjenja podjetij v državni lasti trdijo, da državno lastništvo preprečuje, da bi se iz krize izklopali hitreje, saj so ta podjetja talec političnih interesov. Obe peticiji, vsako zase seveda, javno zagovarjajo upoštevani ekonomisti ter drugi državljanjani.

Denar je sveta in tudi Slovenije vladar. Po drugi plati načrti lastninjenja državnih podjetij ter odzivi nanj večinoma kažejo, kako zelo globoko so Slovenci razdeljeni na leve in desne. Različni odzivi kažejo na to, da gre pri lastninjenju še bolj za politično kot za gospodarsko vprašanje.

Po Sloveniji odmeva še znižanje sredstev za delovanje Evrosredozemske univerze, s sedežem v Portorožu, ki je univerza brez študentov.

V osmih letih delovanja je takšna univerza prejela štiri milijone evrov denarja davkoplačevalcev, ki so ga porabili za najemnino, plače zaposlenih in študijske programe. Šolska ministrica Stanka Setnikar Cankar se je zdaj s predstavniki univerze dogovorila, da morajo do prihodnjega šolskega leta končno vpisati študente. Znesek štiristo tisoč evrov, ki so ga vsako leto prejeli iz državnega proračuna, so jim zaenkrat preplovali.

Nekatere slovenske posebnosti marsikdaj spominjajo na različne druge sredozemske posebnosti, kot so nekdanji dodatki grškim javnim uslužbencem, med drugim za točen prihod v službo ter za umivanje rok.

Tudi v Sloveniji so mnogi z zanimanjem spremljali volitve v Grčiji, kjer je v nedeljo doživela zgodovinsko zmago domača levica, ki je obljubljala višje plače in pokojnine ter vnovična pogajanja o visokih grških dolgovih, saj želi doseči njihov vsaj delni odpis.

Stranki Syriza, ki jo vodi komaj 40-letni Alexis Cipras, je le za dva sedeža zmanjkalo, da bi dosegla v parlamentu absolutno večino. Že dan po zmagi je prisegel kot novi grški premier. Kot ateist je bil prvi predsednik vlade, ki ni opravil verske prisege. V Evropi se seveda bojijo posledic odločitve

grških volivcev, ki jih ta lahko ima za stabilnost evra. »Upamo, da se bo denar, ki smo ga prispevali za razvoj Grčije, nekega dne vrnil,« je po uradni čestitki v Grčijo izjavil slovenski premier Miro Cerar. Zunanji minister Karl Erjavec pa je dejal, da se bo v prihodnjih mesecih izkazalo, če bo Syriza predvolilne obljube lahko tudi izpolnila. Preobrat v Grčiji je komentiral tudi prvak največje opozicijske stranke Janez Janša, ki jo razume kot bližnjico k streznitvi. »Prepričanje, da lahko zapraviš, koliko hočeš ter da imaš dovolj poguma, da računaš, da bodo drugi plačali tvoje račune, je v Sloveniji verjetno drugo najbolj pogosto za Grčijo.«

Od Grčije, kjer je marsikaj hudo narobe, bi se Slovenci vseeno lahko naučili kaj koristnega. V nedeljo volitve, v ponedeljek je že prisegel nov predsednik vlade, v torek je že znana vlada ... Saj ni res, pa je, lahko komentiramo Slovenci, ki smo se morali navaditi maratonskih iskanj premierjev, maratonskih sestavljanj vlad in maratonskih rokov njihovega trajanja.

Svet se je v preteklih dneh spominjal 70-letnice osvoboditve nacističnega koncentracijskega taborišča Auschwitz, kjer so se na slovesnosti spet zbrali različni državniki.

Tam je bilo med drugo svetovno vojno ubitih več kot milijon ljudi, večinoma Judov. Med njimi je umrlo več kot tisoč Slovencev, vseh tam zaprtih Slovencev je bilo skoraj dvakrat toliko.

Na grozote ter na nujni boj proti rasizmu ter antisemitizmu je opozoril predsednik Poljske, kjer se taborišče nahaja, Bronislaw Komorowski. »Učiti moramo, da je sovraštvo vedno narobe, ljubezen pa nikoli,« je med nagovori preživelih taboriščnikov opozoril eden od njih, Roman Kent. Svečanosti v Auschwitzu se je udeležil slovenski predsednik Borut Pahor, skupaj s petimi nekdanjimi slovenskimi internirankami, predstavnikom ukradenih otrok ter Judovske skupnosti Slovenije. Grozotam Auschwitzu je skušalo ubežati sedemsto taboriščnikov, blizu polovici je pobeg uspel. Med zaporniki so bili tako mali ljudje kot nekoč pomembni ljudje, od predsednika vlade in zunanjega ministra, do vrhunskih športnikov, pisateljev, novinarjev in duhovnikov.

Predsednik Slovenije Boris Pahor je ob 70-letnici osvoboditve Auschwitzu spomnil na hitro pozabljenost, na kratek spomin človeštva. Od morije prve svetovne vojne do grozot Auschwitzu in drugih krajev, kjer so umirali nedolžni ljudje, sta minili komaj dve desetletji, vendar politikov to ni izučilo. Z izjemo zadnjih balkanskih vojn in desetdnevne vojne v Sloveniji živi Evropa zdaj že sedem desetletij v miru. Naj tako tudi ostane.

BRANE JERANKO

Rusi obvladujejo vse več Rogaške Slatine

Bo po Grand hotelu Rogaška ter hotelih Strossmayer in Styria ruski milijarder kupil v Rogaški Slatini še kakšno nepremičnino? – Bolj kot lastništvo je pomemben razvoj, pravi župan

Največji ruski trgovec s tobačnimi izdelki Sergej Kacijev je ta mesec na seznam svojih nepremičnin vpisal še tri slatinske hotele, med katerimi je tudi mogočni Grand hotel Rogaška z znamenito kristalno dvorano, ki je že desetletja zaščitni znak zdravilišča. Koliko je Kacijev plačal za hotele, je poslovna skrivnost, ne glede na to, kako visoka je številka, pa nakup gotovo ni navrtal pomembne luknje v njegovo blagajno V reviji Forbes, ki že skoraj trideset let objavlja sezname najbogatejših Zemljanov, so namreč za 57-letnega Sergeja Kacijeva izračunali, da ima 1,7 milijarde evrov premoženja.

Če držijo informacije, da trije hoteli niso bili zadnji nakup Sergeja Kacijeva, bo ruski bogataš kmalu največji in tudi najpomembnejši slatinski hotelir. Ta naziv je pred leti nosil bistriški podjetnik Jože Pipenbaher, bivši lastnik vseh treh prodanih hotelov. Poleg njih je Pipenbaher v Rogaški Slatini imel še nekaj drugih hotelskih objektov, vendar se jim je zaradi visoke zadolženosti moral odpovedati.

Desetine milijonov v nakup in obnovno

Jože Pipenbaher je svojo zgodbo v Rogaški Slatini začel pred skoraj dvajsetimi leti. Od propadle, nekoč enovite družbe Zdravilišče Rogaška je odkupil več hotelov ter jih obnovil, vse to pa naj bi ga stalo več kot 60 milijonov evrov. V vseh hotelih, med katerimi je obnovljeni Donat kmalu prodal hčerinski družbi mariborskega študentskega centra, je skupaj malo manj kot 1000 postelj. Pipenbaher je hotele in druge nepremičnine v Rogaški Slatini upravljal preko mreže svojih podjetij. Pred dvema letoma pa je lastništvo v verigi svojih hotelov, ki jih je obvladoval preko podjetja Terme SPA Rogaška, moral prepustiti Hypo leasingu, saj bi v nasprotnem družba šla v stečaj.

Hypo Leasing je v osnovni kapital Pipenbaherjega podjetja pretvoril svoje ter-

jatve in na ta način prevzel v lastništvu glavno besedo. Poleg Grand Hotela Rogaška ter hotelov Strossmayer in Styria, je Hypo Leasing preko podjetja Terme SPA Rogaška prevzel še bazenski kompleks Rogaška riviera in wellnes Vis Vita. Najboljšega hotela Aleksander, ki ga je kupil od Steklarne Rogaška (takrat se je imenoval Soča) in ga v letih 2009 in 2010 obnovil v butični hotel s petimi zvezdicami, ni bilo na seznamu. Hotel namreč deluje pod okriljem druge družbe, v kateri je Pipenbaher samo direktor, lastništvo pa je leta 2013 prepustil svojemu bratu Marjanu. V okviru podjetja Svit, ki je od lani v stečaju, je Pipenbaher v Rogaški Slatini imel tudi Grand Slam šport hotel.

Tudi hotel Aleksander?

Pravna naslednica Hypo Leasinga Heta Asset Res-

V neposredni bližini Grand Slam hotela je smučišče Janina, ki si ga skupaj s Smučarskim klubom Rogaška že dve leti prizadeva kupiti Občina Rogaška Slatina. Postopek nakupa še ni zaključen.

»Če se je eden najbogatejših ruskih poslovnež v tem času, ob sankcijah proti Rusiji in padcu rublja, odločil kupiti hotele v Rogaški Slatini, jih ni zato, da bi jih čez tri mesece prodal. Kupil jih je zato, ker je prepričan, da bodo ruski gostje v prihodnosti zdravstvene in druge storitve v naših zdraviliščih uporabljali in da je pripravljen še dodatno vlagati,« je ruski nakup hotelov v Rogaški Slatini komentiral Iztok Altbauer, predsednik Skupnosti slovenskih naravnih zdravilišč.

solution je prodajo družbe Terme SPA Rogaška začela julija lani. Na mednarodni razpis se je javilo kar 23 interesentov, v ožji izbor jih je prišlo pet, na koncu pa so za najboljšo izbrali ponudbo družbe SLKI, ki ima sedež v Rogaški Slatini, njena lastnika pa sta zakonca Sergej in Ljudmila Kacijev.

Tobačni milijarder Sergej Kacijev naj bi se zanimal tudi za nakup hotela Aleksander, v katerem so že ves čas, odkar so ga odprli, glavni gosti Rusi. Ali je tudi med tistimi, ki se zanimajo za nakup Grand Slam šport hotela, stečajni upravitelj Svita Boštjan Jurkošek še ne želi razkriti. Vse bo jasno prihodnji mesec, ko bo potekel rok za zavezujoče zbiranje ponudb. Jurkošek pravi, da je zanimanje za

nakup hotela s tremi teniški dvoranami, ki ga prodaja za tri milijone evrov, zelo veliko.

Ni pomemben lastnik, ampak vizija

Župan Občine Rogaška Slatina Branko Kidrič poudarja, da za lokalno skupnost ni pomembno, kdo je lastnik nepremičnin, pomembnejša je njegova vizija razvoja. Kidrič ocenjuje, da je Rogaška Slatina po obsegu tujih naložb pravi hit v slovenskem prostoru. To je po njegovem mnenju rezultat večletnega načrtnega ustvarjanja pogojev, ki temeljijo na urejeni infrastrukturi. »Prednosti Rogaške Slatine pred drugimi primerljivimi mesti so predvsem v mirnem, urejenem,

varnem in zelenem okolju ter v zdravstvenih storitvah, ki temeljijo na mineralni vodi Donat Mg,« pravi Kidrič. Slatinsko občino je predstavnik družbe, ki je kupila tri hotele in bazenski kompleks, obvestil o nakupu. O nadaljnjih vlaganjih v objekte in okolico pa družba zaenkrat še ni izdelala terminskega in finančnega načrta, je še povedal Kidrič. Poudaril je, da je za lokalno skupnost zelo pomembno, da je lastnik katerega koli turističnega objekta pripravljen sofinancirati različne skupne promocijske projekte ter sodelovati pri urejanju kraja.

Še več hotelov in vil

Lani je v Rogaški Slatini zrastle pet apartmajskih vil s petimi zvezdicami. Projekt, v katerega so vložili ruski državljani, je vreden pet milijonov evrov, apartmaji pa so danes že vključeni v turistično ponudbo občine, je povedal Branko Kidrič. Tudi ostali hoteli, ki niso v lasti Rusov, so v zadnjem času deležni pomembnih posodobitev. Lastnik hotela Donat je na primer obnovil vse sobe, v hotelu Sava dokončujejo izgradnjo zunanjega bazena in wellnessa, lastnik stolpnice Zdravstvo Rogaška pa še letos načrtuje njeno obnovo.

Prihodnje leto naj bi svoja vrata odprla še dva hotela, ki ju že gradijo, vsak od njiju bo imel 130 postelj. V mestnem središču raste tudi osem turističnih apartmajev.

JANJA INTIHAR
TINA VENGUST

V stečaj večinska lastnica Polzele

Celjsko sodišče je začelo stečajni postopek v družbi pooblaščenki Polzela-Delnica, ki je bila večinska, 50,2-odstotna lastnica Tovarne nogavic Polzela. Stečaj je predlagala družba sama, saj je po lanskem odločitvi, da se v dobro tovarne odpo-ve večinskemu deležu, ostala brez svoje edine naložbe.

V družbi pooblaščenki so v svoji bilanci delnice Polzele že odpisali in ta na račun ustvarili več kot 5 milijonov evrov izgube. Kot je znano, je vlada v začetku meseca prizgala zeleno luč za sanacijo tovarne nogavic, saj bo v kapital pretvorila nekaj manj kot milijon evrov terjatev, ki jih ima do druž-

be. S tem bo država po sanacijskem načrtu postala največja, 27-odstotna lastnica Polzele.

Tudi upniki, ki jim Polzela dolguje več kot deset milijonov evrov, so soglašali s predlogom prisilne poravnave. V skladu z načrtom, ki so ga pripravili v Družbi za upravljanje terjatev bank, bi v kapital Polzele pretvorili najmanj tri milijone evrov terjatev. Poleg države in slabe banke, ki je terjatve prevzela od Banke Celje in bi po spremembi dela terjatve v kapital postala 22-odstotna lastnica Polzele, so med ostalimi bankami upnicami še NLB, Gorenjska banka, Deželna banka in Nova KBM.

JJ

Delavci se ne strinjajo s prodajo

Zaposleni v Cinkarni Celje se sprašujejo, zakaj država prodaja njihovo podjetje, ki posluje zelo dobro in je tudi dobro vodeno. Po neuradnih informacijah se za nakup cinkarne zanima ena največjih evropskih kemičnih družb, poljska skupina Azoty, ki je v državni lasti. Zato se delavci tudi sprašujejo, zakaj Poljaki lahko sami gospodarijo s podjetji, Slovenci pa ne moremo.

Cinkarna Celje, ki ima skoraj 1.000 zaposlenih, je na prodaj že od lani. V zadnjih štirih letih je v državno blagajno prispevala 30 milijonov evrov dividend in prav zato zaposlenim ni jasno, zakaj država prodaja tako uspešno in dobičkonosno podjetje.

Če bo država vendarle prodala cinkarno, so zaposleni pripravili vrsto zahtev, ki so jih poslali konzorciju prodajalcev in jih bodo preko njega poskušali uveljaviti pri novem lastniku. Delavci med drugim zahtevajo, da bo bodoči lastnik nadaljeval sedanjo strategijo družbe in si bo prizadeval za njen dolgoročni razvoj ter vsa kadrovska vprašanja reševal dogovorno. Pri tem mislijo na povečanje, ne pa zmanjšanje števila delovnih mest. Delavci tudi pričakujejo, da bo novi kupec spoštoval slovensko zakonodajo in kolektivno pogodbo, ohranil proizvodnje na sedanjih lokacijah, pa tudi ohranil blagovne znamke in slovenski jezik pri upravljanju družbe.

JJ

Zreški Unior napoveduje rast

V Uniorju za letos napovedujejo 5-odstotno rast, kar pomeni, da bi prihodke od prodaje povečali na dobrih 168 milijonov evrov. Čisti dobiček naj bi znašal štiri milijone evrov. Letos načrtujejo tudi 2-odstotno rast števila zaposlenih, kar pomeni, da bi v podjetju delalo nekaj manj kot 2.100 ljudi.

V Uniorju so lani za naložbe namenili približno 6,2 milijona evrov, med večjimi, ki je bila podprta tudi z evropskim denarjem, je bila izgradnja hotela Natura na Rogli. Letos nameravajo za naložbe porabiti blizu 4 milijone evrov.

Zreško podjetje je že nekaj časa v postopku prestrukturiranja, potem ko je pred letom in pol z bankami sklenilo dogovor za reprogram posojil. Med vezavami, ki jih morajo izpolniti, je tudi prodaja programa turizem, pri tem pa imajo kar nekaj težav. Zanimanja za nakup namreč ni. Za hčerinsko podjetje RTC Kravec je od štirih napovedanih nezavezujočo ponudbo oddala le občina Cerklje, vendar z njo niso bili zadovoljni. Občino so zato pozvali k izboljšanju ponudbe, a doslej uradnega odgovora še niso dobili. Še slabše je s prodajo term v Zrečah in centra na Rogli. Čeprav so k oddaji ponudb povabili skoraj 40 potencialnih interesentov, ni bil opravljen niti en resen ogled. Zato so se odločili, da bodo postopek prodaje začasno prekinili. Kdaj ga bodo nadaljevali, se bodo odločili letos.

JJ

Thermana kmalu na sodišču

Celjsko sodišče je za 23. februar razpisalo narok, na katerem bo obravnavalo ugovor proti vodenju prisilne poravnave v Thermani. Ugovor je v imenu enega od manjših upnikov vložila odvetniška pisarna Boruta Sokliča. Upnik, gre za Boruta Dolarja, ki je odkupil del terjatev družbe KM Inštalacije, je prepričan, da v Thermani ciljev, ki so jih zapisali v načrtu finančnega prestrukturiranja, ne bodo mogli uresničiti.

JJ

»V občini smo zadnja leta največ pozornosti namenjali socialni in šolstvu, lokalna skupnost se je čim bolj trudila, da bi prislughnila potrebam malega človeka. Precej smo vlagali v nфраstrukturo, kjer nam dela še ne bo zmanjkalo,« je povedal župan Občine Radeče Tomaž Režun.

Že dvajset let sami svoji gospodarji

Radečani praznovali obletnico samostojne občine

RADEČE – Občina Radeče po svoji poti hodi zadnjih dvajset let. To obletnico ustanovitve samostojne občine je minuli teden pospremila s slavnostno akademijo.

Prvotno naselje, trg in kasneje mesto Radeče so nastali ob izlivu rečice Sopote v Savo. Ob tej reki se je že v srednjem veku ustalila meja med Štajersko in Kranjsko,

v Radečah podobno kot v drugih manjših krajih čutili, da bi večji napredek lahko dosegli z ustanovitvijo svoje občine. Želja po njej se je še bolj izrazila po osamosvojitvi Slovenije in spremembah na področju lokalne samouprave. »Odločitvi je botrovala že geografska lega, saj smo bili čisto na repu laške občine, čutili smo se oddaljene od središča. Radeče so bile tudi gospodarsko močne, zdelo pa se nam je, da se vložek, ki ga prispevamo v skupno občino, ne vrača v pravi meri.« Za zagotavljanje delovnih mest so takrat poleg tovarne Radeče Papir skrbela še podjetja Sopota, Metalles, Kora, a so na žalost kasneje končala v stečajju.

Tomaž Režun

ki velja še danes. Z ukazom kralja Aleksandra so Radeče 15. julija 1925 postale mesto. Do leta 1951 je bil sedež občine v Radečah, zatem se je selil v Hrastnik, kasneje v Laško. Ves čas je med domačini prevladovala težnja, da bi občina Radeče ponovno postala samostojna, kar se je uresničilo 1. januarja 1995. »Takrat smo se poenotili in se odločili, da gremo na svoje. Ne zato, ker bi imeli slabe izkušnje ali ker bi bili slabi partnerji Laškemu ali Hrastniku. Razlog je bil v tem, da se potrebe majhnega kraja drugače vidijo iz neposredne bližine kot od daleč,« je pojasnil radeški župan **Tomaž Režun**.

Na krilih razvoja

Miran Prnaver, ki je član stranke NSi in občinski svetnik v vseh dosedanjih mandatih, je pojasnil, da so

Miran Prnaver

Delitvena bilanca

Prva leta samostojnosti radeške občine je zaznamovala delitvena bilanca z Občino Laško. »Na mizi nismo imeli dokumentov o skupnem premoženju in kako ga bomo razdelili. Vsi podatki o določenih vložkih v skladih, delovanju takratnega Zdravilišča Laško in o drugih stvarih so bili v Laškem. Dobili smo občutek, da smo v pogajanjih sprva v podrejenem položaju. Nato smo s kompromisom prišli do dogovora,« je razložil Prnaver. Po njegovih besedah je težko govoriti o tem, ali je bila delitev ustrezna ali ne, vsekakor pa se mu zdi pomembno, da se je to poglavje končalo.

Kot samostojna občina so Radeče imele precej dela in aktivnosti s Hidroelektrarno Vrhovo, katere gradnja se je začela še pod skupno laško občino. Dela so nato vmes nekoliko zastala, elektrarna je bila dokončana po nastanku samostojne občine. Za to je bilo po besedah Prnaverja treba precej posegov v prostor, ogromne so bile spremembe na področju infrastrukture, sicer pa so bile prva leta najbolj nujne naložbe v ceste in vodovode.

Preudarni, a samostojni

Radečani tudi danes ne dvomijo o smiselnosti samostojne občine, navkljub grožnjam države o varčevalnih ukrepih. Sogovornik razmere ocenjuje kot dokaj nejasne, a zelo resne. Načrtovana

Občina Radeče v številkah

Leto	1995	2008	2012
Število preb.	4.679	4.522	4.450
Št. delovno aktivnih	2.183	1.977	1.688
Št. reg. brezposelnih oseb	244	146	351
Stopnja reg. Brezposelnosti	/	6,9	17,2
Povprečna bruto plača (v evrih)	/	1.179	1.327
Povprečna neto plača (v evrih)	/	793	885
Št. podjetij v občini	72	274	263
Prihodki podjetij (1.000 evrov)	/	96.579	46.825

Vir: Statistični urad RS

primerna poraba v osnutku občinskega proračuna za letošnje leto, kot pravi, ni na realnih temeljih. Že osnutek je varčevalno naravnano, se pa občinska uprava boji, da bo treba še dodatno zategniti pas.

»Marsikatera zelo majhna občina zelo dobro raste in uspeva. Če bi bila del neke

velike občine, bi bil ta učinek verjetno manjši. Če so ljudje za to, če sama občina ni predraga in ni sama sebi namen, se lahko uspešno razvija. In v tem pogledu imajo Radeče po mojem prepričanju perspektivo,« je povedal Miran Prnaver.

TINA VENČUST
Foto: osebni arhiv

NA KRATKO

Sprejeli proračun

ŠOŠTANJ – Na zadnji seji občinskega sveta so svetniki soglasno sprejeli proračun za leto 2015 in tako občina ne bo več imela začasnega financiranja.

Letošnji proračun je »težek« 16 milijonov evrov, kar je precej manj od lanskih 19 milijonov evrov. Proračun bo vseeno še naprej investicijsko naravnano. Kot je povedal šoštanjski župan Darko Menih, bosta med večjimi projekti prenova Trga svobode in ureditev Tresimirjevega parka.

Več denarja bodo namenili tudi socialnim transferjem, za enkratne denarne pomoči občanom, pomoč na domu, po pogodbi z Rdečim križem pa že trikrat letno razdelijo 180 paketov pomoči s hrano.

RG

Brošura za vrtničkarje

CELJE – Decembra objavljeni podatki skrbnega okoljskega pregleda, ki ga je Cinkarna Celje naročila za območje podjetja in svojih odlagališč, so ljudi spet opomnili, da so tla na več območjih občine prekomerno obremenjena s težkimi kovinami, kjer vrtnarjenje in kmetijska dejavnost nista primerna.

V mestni občini bodo zato pred začetkom vrtničarske in poljedelske sezone, predvidoma v marcu, vsem gospodinjstvom razposlali zloženko s podrobnejšimi navodili in nasveti glede varne pridelave na onesnaženih območjih. Zloženka bo objavljena tudi na občinski spletni strani, kjer je že zdaj mogoče prebrati tudi seznam vrtnin in poljščin ter podatke o tem, kakšna je njihova sposobnost sprejema težkih kovin iz onesnaženih tal. Ker se ta sposobnost med rastlinami zelo razlikuje, je bil seznam že pred več kot desetletjem narejen zato, da bi lahko ljudje izbirali »varnejše« vrtnine oziroma poljščine. Na spletni strani so dostopni tudi podatki o onesnaženosti tal, ki so bili za leto 2008 zbrani v poročilu o stanju okolja v mestni občini. Ker so ti podatki splošni, še vedno velja, da je najbolj zanesljiv ukrep za varno pridelovanje vrtnin analiza zemlje, saj pridelovalec tako pozna stopnjo onesnaženosti tal domačega vrta.

IS

Za reševanje življenj

DOBRNA – V kraju so pripravili tečaj prve pomoči in uporabe defibrilatorja. Oktobra so ga namestili v novem občinskem turističnem paviljonu.

Občina, ki je tečaj organizirala, se je povezala z Društvom medicine Maribor, ki izvaja projekt Za življenje. Gre za projekt, s pomočjo katerega izobražujejo občane o postopkih prve pomoči, prav tako želijo povečati njihovo odzivnost, če pride do nesreče ali zastoja srca. Na Dobrni so po uvodnem predavanju postopke tudi praktično ponazorili. Tečaja, ki je trajal dve uri, se je udeležilo približno štirideset občanov.

BJ

Sanje.
 Uresničene.

Vam blizu!

S POSEBNO PONUDBO STANOVANJSKIH KREDITOV
z ročnostjo **do 20 let** in izjemno ugodnimi obrestnimi merami bo lažje!

Preverite ponudbo v najbližji poslovalnici ali na www.banka-celje.si

banka celje
www.banka-celje.si

Banka Celje d.d., Vodniva 2, 3000 Celje | www.banka-celje.si

Most čez Bolsko bo zgrajen najverjetneje še letos

Občina Vransko in Arso še vedno vsak na svojem bregu

VRANSKO – Postopki pridobivanja dokumentacije in soglasij, povezanih z gradnjo mostu čez Bolsko, se počasi le približujejo koncu. Občina Vransko načrtuje, da naj bi most na mestu, kjer sta lani v tragični nesreči ugasnili dve mladi življenji, stal še letos.

Nov most bodo zgradili v približno letu po nesreči, medtem ko prej to ni bilo mogoče več let. Župan Franc Sušnik pravi, da je Arso vsa ta leta gradnjo mostu pogojeval s prestavitvijo dela rečne struge Bolske, kar naj ne bi bilo v pristojnosti občine. Poleg tega bi bil tovrsten poseg za lokalno skupnost, kot še dodaja Sušnik, prevelik finančni zalogaj. Ker v Arsovih projektnih pogojih, izdanih letos januarja, po besedah Sušnika gradnja mostu ni več pogojena s prestavitvijo struge, bo občina most lahko začela graditi že letos. Na drugi strani Arso odgovarja, da gradnje mostu s prestavitvijo struge ni pogojeval ne v projektnih pogojih iz leta 2006 in je enako ne pogojuje niti v letošnjih.

Ovirala jo je prestavitev struge

Občina Vransko oziroma Energetika Vransko je začasn prehod čez Bolsko

Kot kaže bo most čez Bolsko na mestu, kjer se je lani pripetila tragična nesreča, zgrajen še letos.

zgradila leta 2007. »Prostorski načrtu, ki je v Čepljah predvideval umestitev nove ceste, speljane čez Bolsko, so podale soglasje vse pristojne službe. Ko smo želeli pridobiti gradbeno dovoljenje za gradnjo mostu, so se zadeve zapletle, saj je Arso zahteval predhodno prestavitev dela struge Bolske. Občini ni preostalo drugega, kot da postavi začasni prehod,« pojasnjuje Sušnik.

Arso je nato leta 2008 občini ponovno poslal pogodbo, v kateri je zahteval, kot pojasnjuje župan, da občina financira prestavitev struge in odkupi zemljišča. Gradnja mostu je bila takrat ocenjena na 250 tisoč evrov, prestavitev struge pa naj bi znašala vsaj še dodatnih 800 tisoč evrov. Občina je pojasnila, da to ni njena pristojnost in da za tovrsten poseg nima na voljo niti dovolj denarja.

Arso je nove projektne pogoje na pobudo podjetja Subra, ki je v imenu občine pripravilo novo projektno dokumentacijo, izdal letos januarja. »Iz njih je razvidno, da bomo novi most lahko najverjetneje zgradili na mestu, kjer smo ga želeli že leta 2006,« še dodaja Sušnik. Most, vreden približno 180 do 240 tisoč evrov, bi lahko bil po prvih ocenah župana zgrajen do konca leta.

Arso: pogoji so enaki

Arso pojasnjuje, da v pogojih iz leta 2006 in tudi v zadnjih iz leta 2015 ni pogojeval prestavitve struge, o čemer, kot še dodaja, naj bi pričali tudi dokumenti. Glede pogodbe, ki jo je Arso Občini Vransko posredoval leta 2008, pa naj bi šlo po besedah Alenke Zupančič, vodje oddelka Savinja, zgolj za osnutek, pogodba pa naj ne bi bila nikoli podpisana.

Arso navaja, da je podjetje Projektiva inženiring leta 2006 za investitorja Energetiko Vransko zaprosilo za izdajo informacije o pogojih gradnje za gradnjo dovozne ceste od krožišča pri Čepljah do krožišča pri poligonu varne vožnje, kar je vključevalo tudi gradnjo nadomestnega mostu čez Bolsko. Arso, oddelek območja Savinje, je izdal pogoje, v katerih je bilo med drugim zahtevano, da mora biti most čez Bolsko načrtovan tako, da ne bo povzročal negativnega vpliva na vodni režim in stanje voda. Z Arsa še sporočajo, da je Energetika Vransko naslednje leto na Arso podala vlogo za izdajo vodnega soglasja za gradnjo dovozne ceste od krožišča Čeplje do krožišča pri Poligonu varne vožnje v Čepljah, vendar je kasneje vlogo umaknila. Arso je izdal sklep o ustavitvi postopka.

Lani decembra je podjetje Subra za investitorja Občino Vransko podalo vlogo za izdajo projektnih pogojev za gradnjo nadomestnega mostu čez Bolsko. Pogoje je Arso izdal sredi januarja in naj bi bili, kot pojasnjuje, vsebinsko skoraj popolnoma enaki kot tisti, izdani leta 2006. Ker se je v vmesnem času spremenila področna zakonodaja, je Arso tokratne pogoje uskladi tudi z njo.

ŠPELA OŽIR, foto: ŠO

NA KRATKO

Harmonikarji z novimi prijemi

ŠENTJUR – Javni sklad za kulturne dejavnosti je tudi letos pripravil odmevno delavnico za mlade harmonikarje, ki sicer igrajo v folklornih skupinah. Letos je z velikim odzivom mladih delavnica postala celo medregijska.

Godci ljudskega izročila morajo upoštevati drugačne zakonitosti, kot je to značilno za narodnozabavno glasbo. Deset mladih iz različnih koncev Slovenije je na delavnici vodil harmonikar in kotrabasist Andraž Trampuš, član Akademске folklorne skupine France Marolt. Izkušnje z mentorstvom mladim je nabiral predvsem na številnih taborih za otroške folklorne skupine. Pozitiven odziv in zadovoljstvo udeležencev sta predvsem dobra popotnica za podobna izobraževalna srečanja.

StO

Do varčnejšega kulturnega doma

DOBJE – Eden večjih projektov v občini bo energetska obnova kulturnega doma. Občina je pridobila sofinanciranje energetskega pregleda, ki v celoti znaša osem tisoč evrov. To je šele prvi korak k nujni obnovi tega večnamenskega objekta v kraju.

Kot pravi župan Franc Leskovšek, je strošek energetskega pregleda nujen za pripravo dokumentacije, s katero bodo lahko kandidirali na morebitnem razpisu. Obnova naj bi predvidoma stala med 250 in 300 tisoč evri. »V času od gradnje doma se je tehnologija ogrevanja popolnoma spremenila. Razumljivo je, da je danes stavba preveč energetska potratna. Zdaj je vse odvisno od tega, ali bodo na voljo tudi primerni razpisi za tovrstne projekte,« je zaključil župan.

StO

Še vedno veliko naložb

LJUBNO OB SAVINJI – Občinski svet je na zadnji seji sprejel proračun za leto 2015, ki je izrazito naložbeno naravnani. Prihodki znašajo 3,6 milijona evrov, odhodki so višji skoraj za milijon, saj namerava občina najeti posojilo.

Posojilo nameravajo najeti za gradnjo novega smučarskoskakaškega centra, kjer pripravljajo med drugim tekme svetovnega pokala za ženske. Med drugimi večjimi naložbami v ljubenski občini so za letos predvideni konec gradnje kanalizacije v Radmirju, sanacija Okoninskega potoka in začetek modernizacije ceste Ločica-Praprotnica. Za naložbe v tem letu je namenjenega v celoti 58 odstotkov odhodkov proračuna, brez upoštevanja gradnje novega skakalnega centra 35 odstotkov.

V letošnjem proračunu so v duhu splošnega varčevanja nekatere postavke skrčili. Manj namenjajo za delovanje društva, za vzdrževanje cest in nadstandardne šolske prevoze.

BJ

V ruskem duhu

MOZIRJE – V knjižnici so pripravili Ruski večer z dvema zanimivima gostoma. Gosta sta bila nekdanji dopisnik iz Moskve Andrej Stopar in ustanoviteljica jezikovnega središča Ruski ekspres Olga Kupljenik.

Stopar je bival v Rusiji kot dopisnik RTV Slovenija od leta 2005 do predlani. Zgornjesavinčanom je predstavil svojo knjigo Pax Putina, kjer je opisano njegovo doživljanje te velike države. Med Ruskim večerom je govoril o tako imenovani ruski duši, ki jo je z besedami težko opisati. O Rusih je med drugim dejal, da do tujcev najprej niso odprti, pozneje se izkažejo kot zelo dobri prijatelji. Kupljenikova, ki živi v Sloveniji že več kot dve desetletji, je prikazala fotografije ruskih kulturnih in drugih biserov. Za udeležence Ruskega večera so na koncu pripravili pogostitev z ruskimi dobrotami.

BJ

Razvili so prapor

REČICA OB SAVINJI – Predstavniki zgornjesavinjskega odbora policijskega veteranskega društva Sever so slovesno razvili svoj prvi prapor. To je bilo po sobotnem občnem zboru odbora, ki je bil v prostorih osnovne šole.

Društvo Sever povezuje pripadnike organov za notranje zadeve in prostovoljce, ki so pred osamosvojitvijo ščitili demokratske procese v Sloveniji ter pozneje sodelovali v vojni za Slovenijo. Med občnim zborom odbora na Rečici so opozorili na lansko delovanje odbora s sedežem v Mozirju in na letošnje načrte. V ospredje postavljajo seznanjanje mlajših s tem pomembnim zgodovinskim obdobjem. Zgornjesavinjski odbor povezuje sedemdeset članov, vodi ga Jože Rojšek.

Za kulturni program so poskrbeli kvartet trobil policijskega orkestra, harmonikarski orkester Primoža Zvira in domači učenci.

BJ

Še neizkoriščen potencial

PODČETRTEK – V občini si že nekaj let prizadevajo za oživitve Vonarskega jezera, ki so ga v 90. letih prejšnjega stoletja izpraznili zaradi zastrupljene vode. Ponovna oživitve Vonarskega jezera predstavlja izjemen potencial v razvoju turizma na območju, ki ga zaseda zdaj izpraznjeno jezero.

Občini Podčetrtek in Rogaška Slatina sta že pripravili idejno projektno dokumentacijo, pravi župan Občine Podčetrtek Peter Misja. Občini kljub trudu nista dobili potrjene kvote oživitve, ki bi omogočala nadaljnje delo v občinskih prostorskih načrtih, pravi Misja. V nadaljnjih prizadevanjih za oživitve jezera bo nujno dobro sodelovanje obeh občin s slovensko državo, po drugi strani pa tudi hrvaških občin Hum na Sotli in Zagorska Sela s hrvaško državo. Oživitve Vonarskega jezera je izjemnega pomena, pravi Misja, ki pričakuje tudi pomoč gospodarskega ministrstva, katerega vodenje je pred kratkim prevzel domačin Zdravko Počivalšek.

JP

Ob jubileju polovica obnove

V dijaškem domu po delih – Po stolpiču B čaka na obnovo še stolpič A

CELJE – 123 dijakov in 40 študentov, ki med šolskim oziroma študijskim letom bivajo v dijaškem domu, se je prejšnji ponedeljek vse-lilo v povsem prenovljene sobe stolpiča B. V dijaškem domu sta se namreč končali celovita prenova sob v enem ob obeh stolpičev in obnova kotlovnice, iz katere ob domskih prostorih ogrevajo tudi bližnjo Srednjo šolo za storitvene dejavnosti in logistiko Šolskega centra Celje. Konec prvega dela obnove so v domu združili s praznovanjem 35-letnice.

Naložba je bila lani ocenjena na 700 tisoč evrov, doslej pa so bila opravljena dela v vrednosti pol milijona evrov. Zaradi zamenjave vlade in spremenjenih rokov za prijave na razpis, namreč v Srednji šoli za gostinstvo in turizem Celje, pod okrilje katere od lani sodi dijaški dom, niso ujeli razpisnih rokov, da bi uredili še kogeneracijo oziroma prenovljeno kotlovnico nadgradili z manjšo elektrarno. Kot pravi ravnatelj **Iztok Leskovar**, jih to čaka letos, če bo le na voljo dovolj denarja. Še večji poseg, kot je bila zdajšnja obnova sob v stolpiču B z delno obnovo kopalnic ter zamenjavo svetil, bo v dijaškem domu prišel na vrsto najverjetneje v naslednjih letih. Prenoviti namreč želijo še stolpič A, ki ga bodo preuredili v študentski dom. Ker so standardi za študentsko bivanje drugačni,

bo tudi obnova zahtevnejša, saj bo nujno tudi spreminjanje tlorisa sob v nadstropjih. Ob obnovi notranjosti oba stolpiča potrebujeta še temeljito energetska obnovo, ki vključuje toplotni ovoj stavb in izolacijo oziroma zamenjavo streh na obeh stavbah.

Spet več vpisanih

Po hudih težavah, v katerih je bil dijaški dom v preteklih letih, se mu zdaj vendarle obeta svetlejša prihodnost. Kadrovske težave so bile posledica razprtij v kolektivu, finančne pa vse manjšega vpisa dijakov in študentov ter nenazadnje tudi tega, da konec 70. let prejšnjega stoletja zgrajenih prostorov nihče ni redno obnavljal, temveč je bilo denar težko zagotoviti že za najbolj nujna vzdrževalna dela.

Kot pravi ravnatelj **Iztok Leskovar**, v tem šolskem letu v domu še biva več dijakov in študentov, še boljši vpis pričakujejo za šolsko leto 2015/16. V stolpiču B so tako trenutno nezasedene le sobe v enem nadstropju, a še te le občasno. V Celje namreč v sklopu mednarodnih dijaških in študentskih projektov prihaja vse več mladih iz tujine. Tako v dijaškem domu od novembra gostijo tudi skupine po deset hrvaških dijakov, ki v povezavi s Srednjo šolo za storitvene dejavnosti in logistiko ŠC Celje prihajajo v Slovenijo na 14-dnevno praktično usposabljanje pri delodajalcu. Bodoče šoferje

Pogled v povsem obnovljeno in z novim pohištvom opremljeno sobo dijaškega doma

»Še posebej drago je bilo ogrevanje v zadnjih mesecih, ko smo morali ogrevati oba stolpiča. V enem so mladi med tednom živeli, v drugem smo obnavljali sobe in je bilo treba ogrevati zaradi tega,« pravi ravnatelj **Iztok Leskovar** in dodaja, da se bo energetska obnova dijaškega doma močno poznala pri stroških ogrevanja.

in logiste iz sosednje države gostijo v celjskem podjetju Pišek & HSF Logistic.

IVANA STAMEJČIČ
Foto: GrupA

Program so pod vodstvom **Amalije Stopinšek** oblikovali dijaki, ki bivajo v domu, glasbena skupina Srednje šole za gostinstvo in turizem Celje in The Šlagers Gimnazije Celje – Center. Ker v domu bivajo dijaki vseh celjskih srednjih šol, so tudi nastopajoči zastopali skoraj vse celjske srednje šole, največ pa jih je bilo iz umetniških oddelkov I. gimnazije v Celju in GCC. Prav tako so tudi za praznično okrasitev doma poskrbeli dijaki, ki bivajo v njem, in sicer ob pomoči dijakov Šole za hortikulturo in vizualne umetnosti ter matične šole za gostinstvo in turizem. V štirih učilnicah so pripravili tudi razstave, in sicer so se s svojimi deli predstavili dijaki SŠGT, GCC, Srednje šole za storitvene dejavnosti in logistiko ŠC Celje ter ŠHVU, v peti učilnici pa je bila razstava 35 let dijaškega doma v Celju.

Po prireditvi ob 35-letnici dijaškega doma in koncu prvega dela obnove je ravnatelj **Iztok Leskovar** (levo) goste popeljal tudi na ogled obnovljenih prostorov. Še posebej ponosno je vodil sektorja za srednje šolstvo na šolskem ministrstvu dr. **Slavici Černoša** in županovemu pooblaščenca **Stanetu Rozmanu** razkazoval obnovljeno kotlovnico, ki ji v dijaškem domu pravijo »naš laboratorij«.

city center
Vse najboljše

BIKE WEEK 2015

02.-07. FEBRUAR
CITYCENTER
CELJE

TEDEN POLN KOLESARJENJA

PUMP TRACK SUPER STAR 2015

KOLESARSKO DELAVNICE IN MINI-TEKMOVANJE ZA OTROKE

PREDSTAVITEV IN TESTIRANJE KOLESARSKO NOVI FAT BIKE

KOLESARSKO TEKMOVANJE PUMP TRACK SUPERSTAR 2015

OBIŠČI SPLETNO STRAN:
BIKEWEEK.SPANK.SI

SPANK

avtotehnika
celje
prijetno drugačni

Tatsoy

SPECIALIZED

NISSAN
QASHQAI

VEČER

radio
celje

ALPI

BIKE
PARK

Nepravilnosti bo preveril nadzorni odbor

ŠMARJE PRI JELŠAH – Inšpektorat za šolstvo in šport je preverjanje tistih domnevnih nepravilnosti v javnem zavodu Vrtec Šmarje pri Jelšah, ki so povezane s financami, odstopil nadzornemu odboru občine. S problematiko se je seznanil tudi svet staršev, ki zaupa zaposlenim v vrtcu.

Župan Občine Šmarje pri Jelšah **Stanko Šket** je povedal, da je odločitev inšpektorata presenečenje. »Prijava na inšpekcije smo podali, ker jim zapramo. Da bo zaupano nalogo lahko opravil nadzorni odbor, bomo v to morali najverjetneje vključiti zunanje izvedence, a sem prepričan, da gre za hude kršitve porabe javnega denarja – denarja iz občinskega proračuna in staršev.«

Spomnimo, da Svet zavoda Vrtca Šmarje pri Jelšah ravnateljici Marti Drogenik očita predvsem porušene od-

nose v šmarskem vrtcu, med ostalimi domnevnimi kršitvami so še zaposlitev strokovne delavke brez ustrezne izobrazbe, nepravilno izplačevanje regresa za prehrano, pomanjkljivo vodenje evidence ravnateljčinega delovnega časa, nepravilno plačevanje povečanega obsega dela in naročanje izobraževanj, za katera obstaja sum, da niso bila izvedena.

Ravnateljica obtožbe zavrača

Marta Drogenik je v svoji izjavi za javnost vse očitke zavrnila kot neutemeljene. Dejala je, da svet zavoda, starši ali zaposleni glede njenega dela do junija lani niso imeli nobenih konkretnih pripomb ali komentarjev. Na kakršnekoli kršitve niso pokazali niti pregledi inšpektorata ali revizij. Obtožbe iz anonimk, ki so zaokrožile v javnosti, so po

njenem mnenju zgolj želja določenih ljudi, da zamenjajo ravnateljico vrtca, kar po njenem prepričanju sovпада tudi z zamenjavo lokalne oblasti.

Starši na strani zaposlenih

Je pa Svet zavoda Vrtca Šmarje pri Jelšah o razmerah v zavodu minuli teden seznanil svet staršev. Njegov predsednik **Anton Golež** je povedal, da starši popolnoma zaupajo delu vzgojiteljev in so na njihovi strani. Poudaril je, da nihče od staršev ni opazil nepravilnosti ali slabega ravnanja z otroki, ki se po njegovih besedah v vrtcu dobro počutijo. Starši si zato želijo, da bi lahko zaposleni v vrtcu delali nemoteno. Ali domnevne nepravilnosti držijo ali ne, naj raziščejo pristojne službe, je še dodal Golež.

TV

Vestno ločevanje, nižja cena?

SLOVENSKE KONJICE – V občini je v zadnjih letih mogoče opaziti velik napredek pri osveščenosti občanov glede ločevanja odpadkov. Javno komunalno podjetje Slovenske Konjice pričakuje v letu 2015 podoben obseg zbranih odpadkov kot v lanskem letu. Cene ravnanja z odpadki bi se lahko v prihodnje znižale.

V podjetju načrtujejo povečanje deleža ločeno zbranih odpadkov in zmanjšanje deleža mešanih komunalnih odpadkov na največ 30 odstotkov vseh zbranih od-

padkov. Količina se je od leta 2010 do 2012 znižala za približno 22 odstotkov. V zadnjih letih se občutno povečuje količina ločeno zbranih odpadkov, pravi **Franc Dover**, direktor javnega komunalnega podjetja. Trenutno se delež ločeno zbranih odpadkov giblje pri 70 odstotkih. »Občani so v ločevanju odpadkov zaznali priložnost in izziv, tako da ravnajo v skladu z našim izobraževanjem, obveščanjem in osveščanjem,« je pohvalil občane Dover. Sčasoma bi lahko tudi zaradi vestnega ločevanja odpadkov pocenili storitve. »Cena ravnanja z odpadki bi se lahko znižala, če bomo dosegli, da bo obračunska lastna cena za več kot 10 odstotkov nižja od obstoječe potrjene cene v skladu z veljavno uredbo o metodologiji o oblikovanju cen iz leta 2012,« pravi Dover. Ob tem dodaja, da imajo na ceno ravnanja z odpadki največji vpliv količina zbranih odpadkov in cena za njihov prevzem. Najdražji so mešani komunalni odpadki in s tem njihova obdelava ter odlaganje na deponijah.

JERICA POTOČNIK
Foto: arhiv NT (SHERPA)

V letu 2013 je vsak prebivalec Slovenije v povprečju proizvedel skoraj 360 kilogramov komunalnih odpadkov. V občini Slovenske Konjice pa malo manj kot 265 kilogramov, kar je približno 26 odstotkov manj, kot je slovensko povprečje.

Brez težkih tovornjakov?

GORNJI GRAD, KAMNIK – Peticijo za prepoved tovornega prometa na cesti Kamnik–Črnivec–Gornji Grad, ki je glavna povezava Gornjega Grada proti Ljubljani, je podpisalo blizu dvesto občanov. Ti so skoraj izključno z gorenjske strani. Podpisniki zahtevajo prepoved prometa za vozila, katerih največja dovoljena masa presega sedem ton in pol. Svoje zahteve, ki so jih objavili na spletni strani peticij (pravapeticija.com), so naslovili na ministrstvu za infrastrukturo in prostor

ter za notranje zadeve. V peticiji se sklicujejo, da je zaradi povečanega prometa ogrožena prometna varnost občanov ter njihovo zdravo življenjsko okolje.

Na tej cesti je promet za motorna vozila, ki vlečejo priklopnna vozila že prepovedan, z izjemo lahkega ali bivalnega polpriklopnika. Podpisniki opažajo, da kljub temu prihaja do kršitev.

BJ

NA KRATKO

V znamenju numerologije

KOZJE – Gostja januarskega čitalniškega večera v organizaciji enote Knjižnice Šmarje pri Jelšah je bila numerologinja Romana Pogorelčnik.

Pogorelčnikova je predstavila knjigo Numerologija, tvoje ime – tvoja osebnost. Kot pravi, lahko sebe bolje spoznamo prav z numerologijo in astrologijo. Gre za tehniko in vedo, ki opisujeta naš karakter, pokažeta na naše dobre in slabe lastnosti ter nam pokažeta zdravila za naše slabe lastnosti, prav tako pot, po kateri moramo iti, če želimo neko življenjsko lekcijo rešiti v svoje zadovoljstvo, pravi Romana Pogorelčnik.

JP

Uspešno v krvodajalsko leto

VRANSKO – Letošnjo prvo od desetih krvodajalskih akcij Območnega združenja Rdečega križa Žalec so pripravili v dvorani kulturnega doma na Vranskem, kjer je za transfuzijski oddelek Splošne bolnišnice Celje kri darovalo 80 krvodajalcev.

Druga letošnja krvodajalska akcija je bila v veroučni učilnici polzelskega župnišča. Izvedel jo je Zavod Republike Slovenije za transfuzijsko medicino iz Ljubljane, kri pa je darovalo 86 krvodajalcev. Nad odzivom Spodnjesevinčanov so zadovoljni tako v polzelski kot vranski občinski organizaciji Rdečega križa.

ŠO

Zadolženi pod državnim povprečjem

POLZELA – Občinski svetniki so na zadnji seji osrednjo pozornost namenili prvi obravnavi odloka letošnjega proračuna, ki je zdaj v 20-dnevi javni obravnavi.

Proračun je pripravljen ob predpostavki, da bo občina od države prejela 525 evrov na občana, kar je za 11 evrov oziroma dva odstotka manj kot lani. Letošnji prihodki tako znašajo malo več kot 6,2 milijona evrov in so v primerjavi z lani nižji za približno 142 tisoč evrov. Odhodki znašajo približno 6,1 milijona evrov in so glede na leto 2014 nižji za približno 341 tisoč evrov. Proračunski presežek znaša približno 111 tisoč evrov. Občina se letos ne bo zadolževala. Vsak občan je sicer zadolžen za 311 evrov. Slovensko povprečje znaša 461 evrov.

ŠO

Dobili bodo novo razsvetlavo

TABOR – Poleg dokončanja občinskega prostorskega načrta, katerega izdelava se vleče že kar nekaj let, je eden od osrednjih letošnjih občinskih projektov tudi obnova javne razsvetljave.

Obstoječa javna razsvetljava je po besedah župana Antona Groblerja ena najbolj zastarelih v savinjski regiji in zato tudi precej potratna. Ko bo Taborčanom uspelo zamenjati stare 400-vatne reflektorje z novimi 30-vatnimi LED-svetilkami, bodo mesečni prihranki, kot še dodaja župan, občutni. Naložba bo vredna manj kot sedem tisoč evrov.

ŠO

Novo staro vodstvo KTRC

RADEČE – Kulturno turistično-rekreacijski center (KTRC) Radeče bo še naprej vodila Marija Imperl. Občinski svet je namreč podprl imenovanje kandidatke, ki jo je predlagala komisija za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja.

Marija Imperl KTRC vodi vse od ustanovitve tega javnega zavoda. Je tudi članica občinskega sveta, predsednica občinskega odbora za gospodarstvo, kmetijstvo, okolje, komunalno dejavnost, turizem, občinsko premoženje in finance, podpredsednica Društva lastnikov gozdov Sopota-Laško ter članica več komisij, upravnih odborov in svetov. Na razpis so se sicer prijavili štirje kandidati, dva med njimi nista izpolnjevala pogojev.

TV

NA KRATKO

Za nova delovna mesta

SOLČAVA – V Centru Rinka je bila v soboto delavnica o zelenih delovnih mestih in možnostih zaposlovanja v Zgornji Savinjski dolini. Vodila jo je dr. Nevenka Bogataj, soavtorica knjige Znamenja trajnosti, ki opozarja na slovenske primere trajnostnega ravnanja.

Bogatajeva je opozarjala na širši pomen zelenih delovnih mest. Poseben poudarek delavnice je bil na ustvarjalnosti v skupnosti in prilagajanju širši okolici. Med razpravo udeležencev so mladi razmišljali o možnostih odpiranja novih delovnih mest. Tako so med drugim predlagali iskanje priložnosti, da bi bil Mozirski gaj, ki je pozimi zaprt, za obiskovalce zanimiv tudi v tem času.

BJ

Za socialno šibke občane

ŠTORE – V kulturnem domu je bil vsakoletni dobrodelni koncert, ki ga pripravlja krajevna organizacija Rdečega križa. Izkupiček koncerta, ki ga je RK organiziral že tretje leto, je namenjen za potrebe socialno šibkih občanov.

Na koncertu z naslovom Še imamo upanje so nastopili številni glasbeniki, med njimi več narodnozabavnih ansamblov, Jože Žlaus in skupini Kitarakon ter Joškova banda. Od domačih skupin so bili na odru štorski pihalni orkester ter mladinski in ljubiteljski zbor. Koncerta se je udeležila nova generalna sekretarka Rdečega križa Slovenije Renata Brunskole. Krajevniemu Rdečemu križu je s pomočjo koncerta uspelo zbrati devetsto evrov, poleg tega je prejel še sto evrov donacije.

BJ

Nov most čez Dreto

GORNJI GRAD – V občini so zgradili nov most čez Dreto, ki je v vasi Šmiklavž. Starega so namreč ujme in zob časa toliko uničili, da je postal za promet nevaren. Začasno dovoljenje za uporabo mostu je že izdano, v preteklih dneh so urejali okolico.

Most je na cesti proti Novi Štifti. Projekt obsega gradnjo novega mostu, poglobitev struge in ureditev priključne ceste. Vrednost dveletne naložbe znaša štiristo tisoč evrov, od česar je občina prejela 74 tisoč evrov na državnem razpisu. V občini Gornji Grad so v preteklih letih poskrbeli za mostova na Kropi in v Delcah, načrtujejo še nov most v občinskem središču. Zanj čakajo na objavo kakšnega od razpisov za sofinanciranje.

BJ

O spremembi spola in ovirah

BISTRICA OB SOTLI – Mladinsko društvo Bistrica ob Sotli je minulo soboto v prostorih Kluba Metulj pripravilo dogodek z naslovom Gradnja strpnosti: O trans osebah s trans osebami.

V kratkem filmu Čakajoč Axla so udeleženci spoznali Axlovo pot k spremembi spola in ovire, ki so ga vedno znova oddaljile od prilagoditve spola z njegovim notranjim čutenjem. Po filmu sta Axel Gregorič s Hrvaške in Anja Koletnik iz Slovenije odgovarjala na vprašanja o transseksualnosti, ki jo spremlja polno predsodkov.

JP

Pozornost mladim planincem

SLOVENSKE KONJICE – Člani planinskega društva so se prejšnji teden zbrali na rednem letnem zboru. V letošnjem letu bodo veliko pozornosti namenjali predvsem izobraževanju mladih članov.

Planinsko društvo Slovenske Konjice šteje približno 460 članov, od tega je 40 odstotkov mladih. Posebno pozornost bodo v društvu namenjali prav njim, saj je, kot pravi predsednica društva Marta Šmalc, podmladek tisti, na katerem gradijo planinsko organizacijo. Prednostne naloge društva se nanašajo na izobraževanje kadrov, podaljševanje licenc za vodnike in markaciste, delovne akcije na objektih društva in vzdrževanje planinskih poti. Organizirali bodo tudi številne izlete in piknike.

JP

Hišo želijo pomladiti

Kaj storiti z občinsko stavbo v Novi Cerkvi, ki je na spomeniško zaščitenem območju? Hiša je na zunaj videti urejena, a v notranjosti so dotrajana stanovanja, ki kličejo po preureditvi.

VOJNIK – Velika poslovno-stanovanjska hiša v središču Nove Cerkve, ki je na spomeniško zaščitenem območju, vse bolj sameva. Eno od nadstropij je že prazno, iz stavbe naj bi se še letos izselil poštni urad. Zaščiteni hiša je na manj privlačni legi tik ob ozki in prometni cesti proti Vitanju, v njej so zelo velika stanovanja, ki so dotrajana.

Hiša v lasti občine je bila zgrajena med drugo svetovno vojno, zgradila jo je nacistična oblast. Po drugi svetovni vojni so v njej bivali živinozdravnikova družina in učitelji. Za današnje potrebe najemnikov notranjost stavbe ni več primerna zaradi različnih razlogov. Med drugim je brez centralnega ogrevanja. Rešitev zanjo so iskali že med mandatom župana Bena Podergajsa, nov župan Branko Petre si je s sodelavci zamislil obširno preureditev stavbe.

Načrti o neprofitnih stanovanjih

V trški stavbi tako resno načrtujejo ureditev neprofitnih stanovanj za mlade, in sicer za prvo rešitev njihovih stanovanjskih težav. V občini, kjer so prejeli jeseni certifikat mladim prijazne občine, tako nameravajo

ustvariti posebno stanovanjsko prednostno listo za mlade. Eno od stanovanj naj bi bilo prilagojeno za potrebe invalidov. »Zamislili smo si, da bomo v stavbi uredili stanovanja v velikosti do petdeset kvadratnih metrov oziroma manjša,« odgovarja župan. V občinski upravi so pridobili oceno, da bi stala notranja ureditev stavbe v Novi Cerkvi do tristo tisoč evrov, za ta znesek bi v njej

uredili do devet stanovanj. V občini računajo na sofinanciranje z evropskim denarjem. Stavbo bi preurejali več let. Predsednik Krajevne skupnosti Nova Cerkev Slavko Jezernik takšno rešitev pozdravlja, saj v njej opaža tako priložnost za mlade kot za kraj.

V občinski upravi osnovno idejno rešitev za preureditev notranjosti imajo, na vrsti je soglasje zavoda za varstvo

kulturne dediščine. Z zavodom se za datum terenskega ogleda že pogovarjajo. Ko bo soglasje doseženo, bodo imeli o usodi trške stavbe v Novi Cerkvi zadnjo besedo občinski odbori in občinski svetniki. Ti naj bi o tem odločali na svoji marčevski seji. Župan odgovarja, da želijo še letos pridobiti gradbeni načrt in urediti prizidek.

BRANE JERANKO
Foto: SHERPA

Korak bliže h gasilskemu vozilu

PREBOLD – Prostovoljno gasilsko društvo Sv. Lovrenc je v nedeljo popoldne v preboldski dvorani organiziralo dobrodelni koncert z naslovom S Pogumom do gasilskega vozila.

Nastopili so ansambel Pogum, ansambel Vikend, klapa Sidro, mladi člani domačega gasilskega društva Anja Kupec, Luka Skok, Urh Štrakl in Matija Vitasovič ter Boris Kopitar, ki je koncert tudi povezoval. Sredstva, zbrana s koncertom, bo društvo namenilo za nakup rabljenega manjšega gasilskega vozila s cisterno, ki ga bo letos februarja odkupilo od Prostovoljnega gasilskega društva Slemen. S prodajo vstopnic je zbralo 1.800 evrov.

ŠO

Manj denarja za naložbe

ŠMARJE PRI JELŠAH – Občinski svet je soglasno potrdil proračun občine za leto 2015, ki predvideva za skoraj 13,2 milijona evrov prihodkov in skoraj 11 milijonov evrov odhodkov. Pri tem se v občini bojijo, da se bodo ob ureditvi vladnih varčevalnih ukrepov prihodki zmanjšali za dober milijon evrov.

Župan Občine Šmarje pri Jelšah Stanko Šket je povedal, da je denarja za naložbe vse manj. Največji projekt, ki ga že izvajajo, je gradnja čistilne naprave in kanalizacije na Mestinju. Da bi denar lahko vložili tudi v druge načrtane projekte, Šmarčani upajo predvsem na prodajo premoženja, med drugim na prodajo zemljišč okoli dvorca Jelšingrad.

TV

Prisluhnili potrebam gospodarstva

ROGATEC – Občina bo po sklepu občinskega sveta ukinila status javnega dobrega za zemljišče v velikosti dobrih 400 kvadratnih metrov, ki v naravi predstavlja del manipulacijske površine in skladišča družbe Vetropack Straža.

Podjetje Steklodepo, hčerinsko podjetje družbe Vetropack Straža, ureja vso potrebno dokumentacijo in

infrastrukturo, da bo lahko svoje izdelke v države članice Evropske unije prevažalo neposredno iz skladišča na slovensko stran. Da bi Občina Rogatec lahko omogočila postopek uskladitve zemljiškoknjižnega stanja z dejanskim, bo tej parceli v zemljiški knjigi ukinila status javnega dobra.

TV

Avtolestev za več varnosti

ROGAŠKA SLATINA – Prostovoljno gasilsko društvo Steklarna Rogaška Slatina je poskrbelo za največjo naložbo v svoji 70-letni zgodovini in za največjo naložbo v zgodovini prostovoljnega gasilstva na območju šestih občin Obsotelja in Kozjanskega, torej na območju celotne Gasilske zveze Šmarje pri Jelšah. Gre za avtomatsko lestev s pregibnim lestvenikom.

Zmogljivost vozila in dodatna oprema bosta slatinskim gasilcem omogočili še bolj učinkovito reševanje in delo pri različnih intervencijah na območju vseh šestih občin Obsotelja in Kozjanskega. Poveljnik Luka Bercko je povedal, da PGD Steklarna Rogaška Slatina na leto našteje približno štiri intervencije, kjer je nujna takšna oprema. Z njo si gasilci pomagajo pri posredovanju v stavbah, ki imajo več kot štiri nadstropja, in pri tehničnih intervencijah. Naložba je pomembna tudi zaradi varnosti gasilcev, saj je podobno vozilo, ki so ga uporabljali doslej, staro že 30 let. Nova pridobitev, ki jo bodo slatinski gasilci odplačali do leta 2020, je vredna 650 tisoč evrov.

TV

Kjer si lahko otročji

LAŠKO – Študentski, mladinski in otroški center Laško (Šmocl) je z novimi prostori v nekdanjem kinu dobil nov zagon in možnost, da se posveti različnim ciljnim skupinam.

Otročji center Kino nudi pogoje za najrazličnejše dejavnosti kakovostnega preživljanja prostega časa, kot so ustvarjanje, izobraževanje na področju animacij, fotografije ter avdio in video produkcije. Idejni vodja Šmocla Jurij Šuhel je povedal, da je center prostor za vse, ki si ne glede na leta dovolijo biti otročji. Med tednom so vrata centra odprta med 11. in 16. uro, od prihodnjega meseca pa bodo najrazličnejše dejavnosti tja vabile tudi med 9. in 12. uro.

TV

NA KRATKO

Razdvojeno srce se seli

ŠMARTNO OB PAKI – Britanski film o ukradenem šoštanjskem dečku Ivanu Pirečniku z naslovom *Razdvojeno srce* so pred dnevi po projekcijah v Šoštanju in Velenju predvajali tudi v Šmartnem ob Paki.

Projekcijo filma so pripravili v dvorani Mladinskega centra Marof. O najbolj znanem »ukradenem otroku« v Evropi je na ogled tudi razstava v Mestni knjižnici Velenje, si jo je bilo že mogoče ogledati tudi v Šoštanju. RG

Solunska fronta na Velenjskem gradu

VELENJE – Muzej Velenje je na Velenjskem gradu odprl razstavo *Solunska fronta* v objektivu vojaškega slikarja in fotografa Dragoljuba Pavlovića.

Gostujočo razstavo Narodnega muzeja Valjevo so pripravili v sodelovanju s Srbskim društvom dr. Mladena Stojanovića Velenje in pod častnim pokroviteljstvom srbskega veleposlaništva v naši državi. Predstavljene so fotografije dopisnika, slikarja in vojnega fotografa Dragoljuba Pavlovića, posnete v letih 1916–1918, ki prikazujejo vse večje vojaške operacije in mesta solunske fronte, pomembne osebnosti in dogodke, prostovoljce, vojaško opremo, zdravniško oskrbo in prodiranje vojske proti Srbiji. RG

V znamenju harfe

NAZARJE – Mojstrskega tečaja harfe, ki ga je pripravila zgornjesavinjska glasbena šola, se je udeležilo petnajst slušateljev. Gre za učence slovenskih javnih glasbenih šol, med njimi sta bili dve učenki iz nazarske.

Dvodnevni tečaj je vodila harfistka Diana Grubišič Čiković s Hrvaške, ki je po končani ljubljanski glasbeni akademiji končala magistrski študij na Visoki šoli za glasbeno umetnost v Rusiji. Deluje kot docentka harfe na zagrebški Akademiji za glasbo ter nastopa kot solistka orkestru in komorna glasbenica. Med mojstrskim tečajem se je posvetila vsakemu slušatelju.

V rednem programu zgornjesavinjske glasbene šole poučujejo harfo od leta 2010, letos je v ta program vključenih pet učencev. V tem šolskem letu bodo pripravili tri mojstrske tečaje različnih glasbil. Tako so oktobra izvedli tečaj za flavto, ki ga je vodil profesor Brucknerjeve akademije v Linzu Norbert Girlinger. Maja bo še mojstrski tečaj za klavir. BJ

V znamenju muzikalov

ŽALEC – Regionalna kulturna naveza Triangel, ki povezuje žalski zavod za kulturo, šport in turizem, velenjski festival in celjsko hišo kulture, je prejšnji teden ponovno pripravila tri skupne zimske glasbene večere, ki so bili že tradicionalno posvečeni muzikalu.

Osrednji gost je bil britanski pevec Sam O' Hanlon, ki je ob spremljavi priložnostne zasedbe pod vodstvom dirigenta, pianista in poznavalca glasbenega gledališča Simona Dvoršaka prejšnjo sredo zvečer najprej nastopil v Galeriji okusov pri dvorcu Novo Celje. Koncert je v petek ponovil še na Centru konjeniškega športa Celje in v soboto v mali dvorani Doma kulture Velenje. Na programu so bile uspešnice z West Enda in Broadwaya, med njimi pa tudi številne pesmi iz novejših muzikalov, ki so slovenski javnosti še neznane. ŠO

Nov otroški abonma

VOJNIK – V kulturnem domu je bila prva predstava novega otroškega gledališkega abonmaja. Uprizorili so delo *O dimnikarčku*, ki je srečo iskal. Izvedlo ga je Gledališče Pravljičarna iz Slovenskih Konjic.

Po predstavi je bila ustvarjalna delavnica, kjer so otroci iz papirja izdelovali snežaka, pikapolonico in mucu. V okviru novega abonmaja bosta v tem šolskem letu še dve predstavi, za obe bo poskrbela Pravljičarna, po njih bodo vsakokrat ustvarjalne delavnice. Nov abonma je pripravilo domače društvo Most mladih, ki ga vodi Simona Matko. BJ

Kot v starih časih

LUČE – V kulturni dvorani je bila v soboto predstava srednjeveške burke *Jezični dohtar Petelin*, ki jo je poslovenil in priredil Fran Žižek. Čeprav je zabavna igra nastala v 15. stoletju, je bistvo ostalo isto, so ugotavljali v Lučah.

Neznan francoski avtor je v burki opisal svet lažnih odvetnikov, goljufivih trgovcev in krivičnih sodnikov. Igro, ki jo je režiral Bojan Kapelj, je uprizorila Dramska skupina Rakovnik. BJ

Tamburaši, zreška dediščina

ZREČE – Kulturno-umetniško društvo Vladka Mohoriča Zreče je v okviru priprav na obeležitev 200-letnice šolstva na Zreškem pred kratkim pripravilo prvo informativno srečanje vseh, ki jih zanima sodelovanje pri tamburaših.

Tamburaši so zreške konce bogatili v različnih zgodovinskih obdobjih, je povedal predsednik društva Zdravko Ivačič. Zanimanja za ponovno obuditev tamburaštva, ki je na Zreškem zamrlo pred več kot štiridesetimi leti, je kar precej. Udeleženci srečanja so se dogovorili, da bodo poskušali v svoje vrste privedi še kakšnega tamburaša, poiskali pa bodo tudi informacije, kje dobiti ustrezna glasbila, saj jih večina še nima. Ponovno se bodo srečali v začetku februarja. JP

Prepevali so tako mlajši kot starejši

BRASLOVČE – Kulturno društvo Gomilsko je v soboto zvečer v Domu krajanov Gomilsko pripravilo prvi vokalni večer, za katerega si člani društva želijo, da bi postal tradicionalna popestritev januarskih dni.

Predstavili so se tako nekoliko mlajši kot starejši ljubitelji glasbe. Nastopili so člani Seksteta Gomilsko in Okteta Filozofske fakultete Univerze v Ljubljani. Oba glasbena sestava vodi Tjaša Ribizel. Pod vodstvom Jane Lamberšek so zapele tudi članice Dekliškega pevskega zbora Flora. ŠO

O francoski pevki

VITANJE – V prostorih Kulturnega središča evropskih vesoljskih tehnologij je bila v soboto gledališka predstava o znameniti francoski pevki šansonov iz začetka prejšnjega stoletja Edith Piaf.

Ustvarjalca predstave Vesna Pernarčič Žunič in pianist Joži Šalej sta se občinstvu predstavila z gledališko predstavo Piaf, Edith Piaf, ki jo nekateri uvrščajo med monodramo, vzporedno pa so v zgodbo vpleteni šanson. Vesna Pernarčič Žunič je bila za vlogo Edith Piaf leta 2004 nagrajena z Borštnikovo nagrado. JP

novi tednik

70
LET
za Vas!

*Snemalnik Sanyo iz obdobja, ko sta bili časopisno in radijsko uredništvo ločeni. Radijski novinarji so imeli profesionalne reporterske snemalnike, ki so dosegali kakovost posnetka za predvajanje v radijskem programu, časopisni pa so si zvečine iz svojih plač ali honorarjev kupili cenejše, a nepogrešljive »pomočnike« pri pripravi intervjujev, člankov in reportaž. Slogan »Pameten piše« pri novinarskem delu pač ne vzdrži vselej.

Vabilo
našim
bralcem

V sodelovanju z Osrednjo knjižnico Celje bomo vse do sredine junija letos preleteli vsebino nekaterih naslovnih Novega tednika; časopisa, ki je izhajal pod različnimi imeni in bo 2. junija 2015 praznoval 70. rojstni dan.

Prav tako bomo poklepetali z dosedanjimi odgovornimi uredniki, direktorji in drugimi sodelavci, ki so na različne načine sooblikovali časopis, ki beleži različne sledi časa v Savinjski regiji.

Tako visok jubilej želimo obeležiti tudi v sodelovanju z našimi bralci in oglaševalci. Najprej vabilo bralcem, da se nam aktivno pridružite v brskanju po preteklosti, bližnji in daljni.

Pobrsajte
po
spominih ...

Zagotovo v kakšnem predalu ali babičini skrinji še vedno hranite izrezek iz časopisa, ki se vam je iz čisto posebnega razloga vtisnil v spomin. Morda si jutranjo kavico še vedno privoščite v lončku, ki ste ga prejeli ob kakšni nagradni akciji naše medijske hiše. In morda se jutranjega teka

lotite ravno v majici z našim logotipom. Ker zagotovo skrbno shranjujete tudi račune o poravnani naročnini imate med njimi zagotovo še kakšnega iz davnih časov. To je le nekaj idej o tem, kaj vse bi vas lahko v minulih 7 desetletjih povezovalo z Novim tednikom. Kakšna se zagotovo utrne še vam.

Vabimo vas, da vse to poslikate in nam fotografije s svojimi kontaktnimi podatki in zanimivim pripisom pošljete na naslov: tednik@nt-rc.si s pripisom Novi tednik 70 let ali po navadni pošti na naslov: Uredništvo Novega tednika, Prešernova 19, 3000 Celje. Seveda ste prijazno vabljeni, da nam kakšnega od spominkov prinesete kar osebno.

... in
spoznajte
naš poklic

Zadnji četrtek v tekočem mesecu (26. februarja, 26. marca, 30. aprila, 28. maja 2015) bomo med vsemi prispelimi »spominki«

na Novi tednik izžrebali po enega in lastnika povabili na četrtkovo redakcijsko kavico, ga oblekli v našo majico in ga povabili, da se kateremu izmed novinarjev tisti dan pridruži še pri delu na terenu ter tako kot bralec spozna še novinarski poklic bolj od blizu.

Vabljeni k sodelovanju UREDNIŠTVO

Člani Slovenskega tolkalnega projekta – SToP so nastopili kot prvi na petkovi matineji.

Nepogrešljiv del BUMfesta so delavnice. Letos so se jih udeležili tako dijaki kot profesorji, manjkala ni niti nestrokovna javnost.

Tresel se ni le Žalec, temveč vsa Slovenija

BUMfest že 9. leto zapored navduševal ljubitelje tolkalne glasbe

Žalec je bil konec tedna središče tolkalne glasbe. V treh dneh so na odru doma II. slovenskega tabora nastopile znane tolkalne skupine iz Slovenije, Belgije, Francije in s Hrvaške ter vsaka na svoj način navdušile številno občinstvo.

Kljub temu da je bil vsak večer edinstven, lahko na podlagi stoječih ovacij poslušalcev, ki so v soboto prav do zadnjega kotička napolnili dvorano, kot vrhunec letošnjega dogajanja označimo sobotni koncert, na katerem je nastopila francoska tolkalna skupina Quatuor Beat.

Od Paganinija do sarme

Dogajanje se je začelo v petek. Že dopoldne so poln dom II. slovenskega tabora na matinejskem koncertu, namenjenem osnovnošolcem, razgrela člani Slovenskega tolkalnega projekta – SToP, katerega član je tudi direktor festivala Dejan Tamše. Zvečer je bil prvi od treh koncertov, namenjenih širši javnosti. Nastopila je belgijska zasedba 4PK, ki se je predstavila z avtorsko glasbo. Koncert so popestrili mlada glasbenika na tank

bobnih in Avstrijec Claudio Spieler, ki se je predstavil z indijskim ritmičnim jezikom konakolom in obodnim bobnom. Sobotni večer je začela mlada francoska tolkalna skupina Quatuor Beat iz Pariza. V približno uro trajajočem koncertu se je dotaknila tako Paganinija kot Gorana Bregoviča in Gershwin. Občinstvo so dodobra nasmejala organizatorji, združeni pod imenom BUMfest trio, ki so s Spielerjem na humoren način zaigrali eno njegovih skladb. Tridnevno dogajanje se je končalo v nedeljo

zvečer, ko so oder zavzeli člani hrvaške zasedbe Sудар Percussion s pianistom Matejem Meštrovičem. Predstavili so se z izvirnim programom, poimenovanim po hrani nekdanjih jugoslovanskih republik – sarmi, baklavi, paprikašu in nenazadnje potici. Večer so zaokrožili trobilci celjske glasbene šole in tolkalci žal-ske.

BUMfest bo še živel

»Časi niso rožnati, zato me veseli, da so ljudje BUMfest vzeli za svoj in nas vseh teh

devet let dobro obiskovali. Vesel sem, da so ljudje tudi z letošnjega festivala odhajali domov zadovoljni. Veliko mi pomenijo povratne informacije nastopajočih skupin, da je bil festival dobro pripravljen z vidika glasbil, hrane in organizacije, kar morda na katerem drugem festivalu manjka,« je bil ob koncu zadovoljen Tamše, ki je tudi letos tako z načrtovanimi kot s spontanimi humorimi vložki poskrbel za piko na i celotnega dogajanja.

Polna letos ni bila ob večerih le dvorana doma II. slovenskega tabora, temveč

tudi delavnice, ki že tradicionalno spremljajo glasbeno dogajanje. Vodili so jih tako nastopajoči kot drugi predavatelji, udeležili pa so se jih poleg nepoznavalcev tudi dijaki in profesorji tolkal. Kljub temu da je letošnji BUMfest uradno končan, bo v Žalcu živel še ves februar. Umetniki Tamara Friebe, Sašo Vrabčič in Dalibor Bori Zupančič bodo na podlagi festivalskega dogajanja ustvarili likovna dela in jih postavili na ogled v Savinovem salonu.

ŠPELA OŽIR
Foto: SHERPA

Indijski glasbeniki zaigrali v knežjem mestu

V Špitalu za pr' jatle v Celju so prejšnji četrtek zvečer nastopili glasbeniki iz Indije na čelu z maestrom sarod glasbe Prabhatom Kumarjem. Ob njem sta se predstavila Abhišek Mišra na tablah in Alankar Mahtolia na tanpuri. Na odru sta se jim pridružila še Goran Bojčevski na klarinetu in Igor Bezget na kitari.

Priznan indijski glasbenik Prabhat Kumar je v petih večjih slovenskih mestih nastopil v sklopu obeleževanja indijskega dneva republike, ki ga Indijci praznujejo 26. januarja. Celjani so tako v četrtek zvečer imeli priložnost prisluhniti prepletu sarod glasbe in ritma tabel v sozvočju s klarinetom in kitaro, kar je v slovenskem glasbenem prostoru redkost. Sarod glasba je severnoindijska klasična glasba, sarod pa eno najstarejših glasbil indijskega porekla. Celjski klarinetist Goran Bojčevski tokrat z indijskimi glasbeniki ni sodeloval prvič. Že lani je v Celju nastopil s Prasanno, pionirjem indijske klasične carnatic glasbe na kitari. ŠO, foto: MARKO RAJKOVIČ

Z desne Goran Bojčevski, Prabhat Kumar, Abhišek Mišra, v ozadju Alankar Mahtolia in Igor Bezget

Udarno že na začetku

V Max klubu v Velenju so v petek zvečer pripravili prvi koncert zdaj že tradicionalnega velenjskega džez festivala. Vse do aprila se bo v Max Klubu zvrstilo še šest koncertov.

Na otvoritvenem koncertu, ki je bil morda že kar vrhunec festivala, so nastopili mladi saksofonist Lenart Krečič in Big Band RTV Slovenija z gostoma Genom Lakom iz ZDA na bobnih in basistom Borisom Kozlovom iz Rusije.

Programski vodja festivala je domačin Jure Pukl, eden najbolj prodornih slovenskih džezovskih ustvarjalcev, ki živi in dela v New Yorku, v času otvoritvenega koncerta pa je bil na turneji po Čilu. »Programska rdeča nit festivala je, da so nosilci nastopajočih zasedb slovenski ustvarjalci, ki k sodelovanju povabijo tudi kolege iz drugih držav. Gre torej za zelo pisano mednarodno zasedbo nastopajočih,« je povedala Tjaša Krušnik iz Festivala Velenja, ki je ob Mestni občini Velenje in podjetju Činela organizator festivala.

RG, foto: GrupA

Pred leti dobra naložba, danes nočna mora

Osvoboditev tečaja švicarskega franka pahnila v težave tudi številne posojiljemalce v Sloveniji – Podlag za sistemsko rešitev ni, pravi vlada

Zaradi posojil, ki so jih najeli v švicarskih frankih, tudi v mnogih slovenskih družinah zadnja dva tedna ne spijo dobro. Potem ko je 15. januarja švicarska centralna banka nehala vzdrževati menjalni tečaj med evrom in frankom in se je slednji močno okreplil, sta se mnogim povečala glavnica posojila in tudi mesečni obrok. Obupani posojiljemalci, ki za svoje težave krivijo banke, pri katerih so najeli posojilo, so nekaj časa še upali, da bo po vzoru nekaterih sosednjih držav tudi njim pomagala vlada. Vendar je ta jasno povedala, da konkretnih ukrepov za njihovo zaščito za zdaj ne načrtuje.

Po nekaterih izračunih so slovenski posojiljemalci s posojili v švicarskih frankih zaradi ukrepa Švicarjev izgubili približno sto milijonov evrov. Pričakujejo lahko nekaj deset ali celo več kot sto evrov višje mesečne obroke. Znesek obroka v švicarskih frankih sicer ostaja enak, ker pa dobivajo plačo v evrih, bo za obrok treba odšteti več evrov. To ni prva izguba, ki so jo doživeli najemniki posojil v švicarskih frankih. Podobne pretrese so doživljali že leta 2010, a takrat niso bili tako hudi.

Pozabili na valutna tveganja?

Nepričakovan ukrep švicarske centralne banke je za slo-

venske izvoznike v Švico (ki jih sicer ni veliko) vsekakor dobra novica, saj so zdaj postali bolj konkurenčni, veseli-

Približno dve tretjini vseh posojil v švicarskih frankih so Slovenci najeli pri bankah, ki so v tuji lasti.

Januarja 2008 je bilo za evro mogoče dobiti 1,61 švicarskega franka, dve leti kasneje 1,47 in januarja lani 1,22. Včeraj je bil evro vreden 1,01 švicarskega franka.

jo se tudi vsi tisti, ki varčujejo v frankih. Mnogi podjetniki in gospodinjstva, ki so se pred krizo zaradi visoke vrednosti evra pustili prepričati o najemu posojila v švicarskih frankih, pa so obupani.

Po nekaterih ocenah je bilo leta 2008 več kot 30 odstotkov ali za skoraj 1,5 milijarde evrov stanovanjskih posojil v Sloveniji sklenjenih v švicarskih frankih. Po zadnjih podatkih Banke Slovenije, ki veljajo za lanski november, je takšnih posojil še za približno 800 milijonov evrov oziroma 10 odstotkov vseh. Razlog ni samo v tem, da so mnogi svoja posojila že odplačali ali da imajo nižjo glavnico, ampak tudi v dejstvu, da so posojila, vezana na švicarski frank, nekatere banke že leta 2008 nehale tržiti. Združenje bank Slovenije je namreč že takrat začelo svariti potrošnike pred valutnim tveganjem, na katerega je marsikdo ob najemu posojila preprosto pozabil ali ga je prezrl zaradi ugodnih pogojev najema posojila.

Banke niso krive za tečajne razlike

Čeprav je torej večina v želji, da bi čim prej in čim bolj ugodno rešila svoje stanovanjsko vprašanje, »pozabila« na osnovno pravilo pri najemanju posojila, da naj bodo obveznosti za poplačilo v enaki valuti kot pričakovani prihodki, zdaj vsi po vrsti za svoje težave krivijo banke. Enako trdijo tudi v Zvezi potrošnikov Slovenije, kjer pravijo, da so potrošniki najemali posojila zaradi slabega in zavajajočega obveščanja. Banke so posojila res oglaševale kot dobro naložbo, vendar, trdijo finančni strokovnjaki, za tečajne razlike niso krive. Res

pa je, da so nekatere krive vsaj za to, da so najemnikom posojil slabo razložile tveganja. A pri tem naj ne bi delovale v nasprotju z zakonom. Nov zakon o potrošniških kreditih, ki je banke zavezal, da morajo potrošniku zagotoviti predhodne informacije o posojilu, je bil sprejet leta 2010. Takrat večina bank v svoji ponudbi ni več imela posojil v švicarskih frankih.

Za zdaj nobenega ukrepa

Banke bodo vsekakor morale stopiti nasproti po-

Pahnjeni na rob preživetja

Poleg zveze potrošnikov se je v iskanje krivca za težave tistih, ki imajo posojila v švicarskih frankih, vključilo tudi društvo Združenje frank, v katerega se združuje vedno več prizadetih posameznikov. Društvo je vlado in predstavnike bank pozvalo, naj se sestanejo in poiščejo skupno rešitev za problem. Pravico so pripravljene iskati tudi na sodišču.

Združenje izjavo finančnega ministra Mramorja, da država ne more posegati v pogodbe,

Po odločitvi švicarske centralne banke za sprostitev tečaja franka se je na družbenem omrežju oblikovala skupina Švicarski frank, ki ima 3 tisoč članov. Zdaj se oblikuje društvo Združenje frank.

sojiljemalcem, vendar podobnega scenarija kot na Madžarskem, kjer je predsednik vlade bankam ukazal, da morajo nase prevzeti četrtno izgube zaradi valutnih nihanj, ali na Hrvaškem, kjer so tečaj med frankom in njihovo valuto zamrznili pri določeni vrednosti, ne moremo pričakovati. Vlada je namreč pred tednom jasno sporočila, da konkretnih ukrepov za zaščito komitentov za zdaj ne načrtuje, saj nima podlage za kakšno sistemsko rešitev.

ocenjuje za »nekoliko nerodno, saj po tej logiki davkoplačevalcem tudi slabih tajkunskih kreditov ne bi bilo treba sanirati«. V njihovem primeru, pravijo, gre za varstvo javne koristi, saj je pri tem šlo za ne-pošteno poslovno prakso bank na račun ljudi, ki pravočasno plačujejo svoje obveznosti, ki izhajajo iz kreditnih pogodb. Ali gre pri tem za nevednost bančnih uslužbencev ali za kovanje dobička, bo vsekakor treba raziskati.

JANJA INTIHAR

1,5 milijarde evrov so leta 2008 znašala posojila v švicarskih frankih, ki so jih najela slovenska gospodinjstva.

Med tistimi, ki so se ujeli v past ugodnih posojil, je tudi naša sodelavka, ki je povzela svojo zgodbo.

Ujetniki »ugodnih« kreditov

S partnerjem sva pred osmimi leti po številnih obiskih različnih bančnih poslovalnic sklenila, da bova posojilo za dobo dvanajstih let najela pri avstrijski banki. Ker dohodki že takrat niso bili nad slovenskim povprečjem, sva razumljivo iskala možnosti, ki bi nama po mesečnem odtegljaju anuitete še omogočale normalno življenje. In sva jo našla. Prva tri, morda štiri leta je bilo še relativno dobro. Mesečni obrok se je povečal za približno 30 evrov, kar nama takrat niti ni predstavljalo posebnega bremena.

Ko je pred dobrimi tremi leti prišlo do prvega dviga vrednosti franka v primerjavi z evrom, so nama v banki svetovali, naj s pretvorbo v evrsko valuto še počakava. Višina obroka naj se ne bi bistveno spremenila, stroški spremembe pa tudi niso bili povsem zanemarljivi. In sva se odločila počakati. Ko se je v lanskem letu obrok še nekajkrat sicer malenkostno podražil, sva se ponovno obrnila k bančnim svetovalcem, ki so nama

svetovali podobno kot prvič. In sva ostala pri frankih. Čeprav se je sto evrov višji obrok že precej poznal zdaj že pri družinskem proračunu.

Svetovali, da počakava

Oktober lani sva ponovno začela resneje razmišljati o tem, da bi kredit v frankih spremenila v evrskega, čeprav bistvenih sprememb še ni bilo mogoče slutiti niti jih niso napovedovali. Ker sem po naravi človek, ki zaupa strokovnjakom in se ne spuščam v delo zdravnikov, prav tako ne v delo gradbenikov, enako tudi ne v delo bančnikov. In če ti bančni svetovalec, zadolžen za delo z občani in svetovanje ter prenos informacij glede kreditov, svetuje, da je s spremembo valute smotno počakati, to tudi narediš.

Ko dolg naraste za nekaj tisočakov

Le nekaj dni pred kreditnim cunamijem smo prejeli obvestilo, da naj bi se mesečni

obrok s februarjem celo znižal za kakšen evro ali dva. Nato je sledil šok. »Švicar« je nerazumno zrasel, z njim tudi obroki in skupni dolg.

Kaj zdaj? Čeprav je bil mlad gospod v banki zelo prijazen in razumevajoč, pravega nasveta nisva dobila. Tako kot midva – in verjamem, da še na tisoče drugih kreditoljemalcev – so bili nad potekom dogodkov presenečeni tudi bančniki. Če jim lahko verjamem, o tem niso vedeli ničesar. Tako sva izvedela le novo višino dolga in to, da bo obrok v primeru menjave valute še za nekaj deset evrov večji, ter prejela nasvet, naj spremljava gibanje tečaja. Razmerje med evrom in frankom pa naj se ne bi več slabšalo, ampak se bo bodisi stabiliziralo bodisi znova obrnilo evru v prid. A se ni. Čeprav se je na tečajnici spremenila zgolj druga decimalka, je to pomenilo ponovno izgubo 500 evrov in več.

Ker imamo sorodnike, ki že desetletja živijo v Švici, eden je celo zaposlen v eni od

borznih hiš v Zürichu, smo se po nasvet obrnili še nanje. Ti so nam glede na zapise v švicarskih medijih svetovali, naj vendarle kredit v kratkem preneseva v evre.

Na kredo le v domači valuti

To sva tudi storila. In to brezplačno. V banki so se namreč odločili, da bo ta storitev v prihodnjem mesecu še brezplačna. Čeprav se zavedam, da naš primer še zdaleč ni tako travmatičen, da bomo s pomočjo staršev in ostalega sorodstva zadevo vendarle obvladali in oderuški kredit skušali morda celo predčasno poplačati, povsem ravnodušna vendarle ne morem ostati. Mesečni obrok se bo v primerjavi z začetnim skoraj podvojil. A po toči zvoniti je prepozno. Pogosto se tisti, ki nismo iz stroke, ob predstavljenem valutnem tveganju ne zavedamo, kaj to prinaša. Ko to spoznaš na lastni koži, potem bolje razumeš tudi novodobni rek: »Kredit najemite samo v domači valuti.«

LEA KOMERIČKI

Šola za bodoče posojilojemalce

Če imate denar, odplačajte posojilo ali ga čim prej pretvorite v domačo valuto, priporočajo v mariborski Finančni hiši

Karmen Darvaš Šega iz mariborske Finančne hiše pravi, da bi se moral vsak posojilojemalec zavedati, katera tveganja prevzema, ko najema posojilo. Poleg obrestnega tveganja zaradi spremenljive obrestne mere ne sme pri najetju kredita v tuji valuti pozabiti tudi na valutno tveganje. Najeti kredite v tuji valuti za dolgo obdobje je zelo tvegano, opozarja sogovornica, saj je v daljšem obdobju večja verjetnost, da bo trg podvržen spremembam.

Na vprašanje, kaj naj naredijo posojilojemalci, naj morda sprožijo sodni spor, Karmen Darvaš Šega odgovarja, da je treba najprej temeljito raziskati, kaj se je dogajalo v ozadju med bankami in komitenti in na kreditnem trgu. »Dvomim, da bi banke načrtno škodovali ali se želele okoristiti, saj so si morale tudi same sposoditi denar v frankih na trgu. Težko sodim, kaj je bilo v ozadju, zato tudi težko svetujem, ali naj sprožijo sodni spor ali ne.«

Vsak naj torej rešuje svojo kožo. Je bolj smiselno pred-

časno odplačilo kredita z najetjem drugega kredita ali je boljša pretvorba dolga v evre?

Če ima posojilojemalec sredstva, naj odplača kredit. Druga racionalna rešitev je pretvorba kredita v domačo valuto. S tem se vsaj izogne valutnemu tveganju, ostane pa mu še vedno obrestno tveganje, saj so večinoma vsi krediti, sklenjeni s spremenljivo obrestno mero, vezani na euribor. Posojilojemalci naj najprej izračunajo stroške najetja novega kredita v evrih, s katerim bi želeli poplačati stari dolg v frankih. Nov kredit seveda pomeni nove stroške. Če je nov kreditni obrok tako visok, da ga posojilojemalci ne morejo več odplačevati, je vsekakor priporočljiv program kredita. Na ta način si bodo znižali mesečni obrok na račun podaljšane dobe odplačila. Analitiki napovedujejo krepitev franka tudi v prihodnje in prav tako obstaja velika verjetnost, da se bo vrednost evra v primerjavi z drugimi valutami še znižala. Zato predlagam najem novega posojila v evrih, ki se jih

Karmen Darvaš Šega

nato pretvori v franke in z njimi poplača star kredit. Pri evrskem kreditu ni valutnega tveganja, zato se lahko mesečni obrok spreminja samo zaradi sprememb obrestnih

mer, česar pa v prihodnjih nekaj letih ne pričakujejo.

Posojilojemalci pravijo, da so bili slabo obveščeni ali celo zavedeni. Katere so tiste nujne informacije, ki bi

jih morali dobiti pred najetjem posojila?

Dvomim, da so bili zavedeni. Menim, da so vsi verjeli v ugodnost kredita. Anuiteta je bila nižja kot pri evru, potrošnik pa gleda samo na trenutno ceno. Posojilojemalci bi morali biti obveščeni o tem, da se lahko obrestna mera spreminja in s tem tudi obrok odplačevanja kredita, ter o tveganju, če najamejo posojilo v tuji valuti. Seznaniti bi jih morali tudi o drugih tveganjih, ki jih prevzemajo za daljše obdobje, na primer o možnosti izpada mesečnega dohodka ali morebitnega znižanja plače, pozabiti ne bi smeli tudi na tveganje, ki ga lahko prinesejo nepredvidene bolezni ali poškodbe. Zaradi bolniškega staleža se lahko osebni dohodek drastično zniža, medtem ko mesečna obveznost do banke ostaja enaka.

Kaj lahko naredijo posamezniki, če ugotovijo, da jih je banka zavajala o valutnih tveganjih ali jih je o tem slabo seznanila?

Po mojem mnenju ne morejo narediti nič, saj nimajo dokazov, da so bili zavedeni

ali premalo obveščeni. Sami odgovarjajo za ekonomske in pravne posledice svoje odločitve, saj so se sami strinjali s kreditnimi pogoji in so kreditne pogodbe tudi sami podpisali. To jim je lahko le izkušnja. Če bodo posojila spreminjali v evre ali jih reprogramirali, naj to storijo čim prej in ne šele takrat, ko bodo že zamujali s plačili.

Na kaj naj bodo torej pozorni tisti, ki bodo najemali posojila, da se bodo izognili težavam?

Posojilo je treba najemati v domači valuti. Poleg tega morajo ljudje vedeti, ali bodo sposobni odplačevati kredit, ki ga najemajo za dvajset let. Spregledati ne smejo tudi tveganja zaradi spreminjajoče se obrestne mere, ki lahko zviša mesečni obrok. Zato naj tisti, ki bodo v prihodnje najemali posojilo, pred tem nikakor ne pozabijo vprašati, koliko bi znašal kreditni obrok v primeru, da menjalni tečaj ostane na današnji ravni, a tudi, ali je možna pretvorba kredita v evre in pod katerimi pogoji.

JANJA INTIHAR
Foto: osebni arhiv

Po informacije najraje v banko

Danes težko srečamo človeka, ki se vsaj enkrat v življenju ni znašel v položaju, ko je moral urediti bančno posojilo. Neizpodbitno je, da resnično dobrega kredita ni.

Koliko ga bomo preplačali, je odvisno tudi od tega, kako dobro smo se pred podpisom pogodbe seznanili z vsemi možnostmi, olajšavami in pastmi. Kje posamezniki iščejo informacije pred najetjem kredita in kakšne izkušnje imajo, smo poizvedeli na celjskih ulicah.

Ljubo Žolnir, Pernovo:

»Vedno sem zaupal banki, kjer sem vselej dobil dovolj dobrih informacij. Zadolžil sem se vedno v valuti, v kateri sem zaslužil. Zdaj v evrih, še prej v tolarjih.«

Nataša Gerkeš, Celje:

»S švicarskimi franki sicer nimam izkušenj, s krediti pa. Informacije sem iskala izključno v banki in so bile vedno zelo korektne. Vselej so me opozorili, da so krediti v švicarskih frankih cenejši, da pa so na dolgi rok tudi precej bolj negotovi. Zato sem se, če sem že kredit potrebovala, odločila za posojilo v evrih.«

Marjan Jazbec, Šentjur:

»V zadnjem času bančnega posojila nisem potreboval, sem ga pa v preteklosti. Takrat sem prve in vse nadaljnje informacije dobil v banki. Glede na to, da se pogoji in odplačevanje z leti niso bistveno spremenili, bi rekel, da so bile takratne informacije in odločitve dobre in prave.«

Inka Rojc, Maribor:

»Seveda sem v življenju najela že nekaj kreditov, ki sem jih uspela tudi poplačati. Na srečo to niso bili takšni krediti, o kakršnih poslušamo danes. Morda je bila zgolj sreča, a informacije, ki sem jih dobila od bančnih svetovalcev, so bile vselej koristne in dovolj celovite, tako da dodatna posvetovanja s finančniki oziroma z ekonomisti niso bila nujna.«

LK, foto: SHERPA

Ljubo Žolnir

Nataša Gerkeš

Marjan Jazbec

Inka Rojc

Vsi dogovori naj bodo pisni

V Zvezi potrošnikov Slovenije pojasnjujejo, da enostavne rešitve za nastali problem ni, način reševanja pa je odvisen od številnih okoliščin – od finančnega stanja potrošnika do vsebine posojilne pogodbe in ročnosti posojila.

S pretvorbo obstoječega posojila v evrskega se potrošnik osvobodil valutnega tveganja, a v zvezi potrošnikov ob tem dodajajo, da se pretvorba ne splača vedno in vsakomur. Pomembno je, koliko banka

potrošniku zanjo zaračuna in kakšni so pogoji novega, evrskega posojila. Pretvorba se morda ne splača, če je potrošniku do poplačila posojila ostalo le manjše število obrokov, njena smiselnost pa je prav tako lahko odvisna od potrošnikove sposobnosti za odplačevanje posojila.

Zveza potrošnikov Slovenije ljudem svetuje, naj vsakršno ponudbo za pretvorbo zahtevajo v pisni obliki, obenem pa naj ničesar ne podpišejo takoj, ampak naj

si vzamejo čas za razmislek. Jasmina Bevc Bahar iz zveze potrošnikov ob tem še dodaja, naj potrošniki od svoje banke zahtevajo pisna pojasnila na zastavljena vprašanja. Zveza potrošnikov predlaga, da potrošniki banke povprašajo, koliko bi znašal posojilni obrok v primeru, da menjalni tečaj ostane na današnjem nivoju. Prav tako je koristno vedeti, ali je možna pretvorba posojila v evre in pod katerimi pogoji. Če potrošniki menijo, da jih je banka pomanjkljivo informirala ali zavajala o valutnih tveganjih, naj ji to sporočijo, opišejo njeno ravnanje in zahtevajo pojasnila.

ŠO

V celjski banki niti odstotek

V Banki Celje ima posojila v švicarskih frankih manj kot odstotek njihovih kreditnojemalcev, skoraj vsa posojila so stanovanjska in z daljšimi dobami vračila. »Posojila smo zelo selektivno obravnavali v letih od 2004 do 2008, ko je bila ponudba posojil v švicarskih frankih tudi pri konkurenci zelo velika,« pravi direktor sektorja poslovne mreže Robert Vrenko. Kot trdi, so v njihovi banki stranke s tem, kaj pomeni najetje posojila v drugi valuti, kot ima redne prilive, seznanili in jih opozarjali na tečajno tveganje.

Odkar je zaradi odločitve švicarske centralne banke drugače, iščejo posojilojemalci pomoč seveda tudi v Banki Celje. »Ker imamo v švicarskih frankih odobren nizok odstotek kreditov, je tudi vprašanj glede tega manj. Vsako takšno vprašanje rešujemo individualno in iščemo najboljšo rešitev,« odgovarja Robert Vrenko.

Stranke najbolj zanimajo pogoji konverzije in višina stroškov, ki so z njo povezani.

»V primeru, da se posameznik odloči za konverzijo posojila, sklenemo z njim aneks k osnovni kreditni pogodbi oziroma sklenemo novo kreditno pogodbo. Za stanovanjska posojila je potreben tudi notarski vpis hipoteke,« pojasnjuje Vrenko. V primeru zamenjave valute posojila v Banki Celje ne zaračunajo stroškov dodatka oziroma stroškov odobritve novega kredita, stroškov konverzije in stroškov predčasnega odplačila deviznega posojila. »Za zamenjavo valute kredita v evre morajo stranke izpolnjevati osnovne pogoje za odobritev kredita. V primeru zavarovanja kredita z nepremičnino jih dodatno bremenijo le stroški notarja in morebitni stroški plačila zavarovalne premije za novoodobreni kredit,« še pojasnjuje Vrenko.

BRANE JERANKO

Izbruh veselja povedal vse

Mojster za svetovna prvenstva

Celjski deskar Rok Marguč sicer ni obranil naslova svetovnega prvaka v paralelnem slalomu, je pa v Lachtalu nadaljeval zbiranje odličij. Še s tretjega prvenstva po vrsti je domov prinesel kolajno. Tokrat je osvojil bronasto. Premagal ga je le Italijan Roland Fischnaller. Marguča bo čez dve leti v južnokorejskem Pjeončangu treba prepričati, da je na svetovnem prvenstvu in ne na olimpijskih igrah ...

V kvalifikacijah je bil komaj enajsti. V prejšnjem sistemu to ni bilo toliko pomembno, v enojnem sistemu – na izločanje se vozi le po eni progi, izbere si jo višje uvrščeni v kvalifikacijah – pa je to lahko že usodno.

Ni ga vrgel s tira

»Že v kvalifikacijskih vožnjah sem imel odlične dele, tako da sem pridobil potrebno samozavest. Sam izid kvalifikacij pa na srečo tokrat ni bil usoden, saj si v izločilnih bojih zaradi odlično pripravljene

Veselo je bilo pred Hotelom Savinja.

snežne podlage lahko napredoval tako z rdeče kot modre proge. Bal sem se prvega dvoboja,« je priznal Rok, ko ga je v osmini finala čakal štirikratni svetovni prvak, Avstrijec Benjamin Karl. »Avstrijci so tu trenirali, mi nismo smeli, poleg tega pa je Karl vedno neugoden tekmeč. Če ima svoj dan, ga je zelo težko premagati. Me je pa tudi zmedlo, da

je izbral modro progo, ki naj bi bila počasnejša. In od nosilcev je edini izpadel, potem ko me njegova odločitev ni vrgla s tira. Takrat sem vedel, če dobim ta dvoboj, sem lahko zelo visoko,« se spominja Marguč.

Ne zna pojasniti

Nato je Rok v četrtfinalu gostitelje povsem zavil v črno, saj je izločil še zadnjega preostalega Avstrijca, Lukasa Mathiesa. Nato ga je v polfinalu čakal Italijan Robert Fischnaller, ki ni bil veliko hitrejši. Našega asa je pokopala napaka pred ravninskim delom. Namesto da bi imel zagotovljeno vsaj srebrno medaljo, je obstajala možnost, da ostane brez vsega. Zato je bil pred dvobojem z Italijanom Aaronom Marchom najbolj živčen. A izšlo se je sanjsko. V cilju je bil zelo razposajen, vprašanje, če sploh kdaj že v tolikšni meri. Soči oziroma olimpijske igre so storile svoje; peto mesto je zelo dober dosežek, toda ... »Bo kar držalo, da so čustva zbežjala. Nikakor nisem imel pravega občutka v slalomu na tekmah v tej sezoni. Nekaj je

bilo treba spremeniti. Meni je to uspelo prav na svetovnem prvenstvu. Ne znam pojasniti, kako to izpeljem prav na svetovnih prvenstvih.« V veleslalomu ima doslej edino zmago v svetovnem pokalu (Arosa, 2013), na SP pa je izpadel v osmini finala.

Stari lisjak?

Fant, ki bi si ga za zeta želela vsaka mama, je iz leta v leto bolj nasmejan. Preselil se je v Celje. S tekmovanja ga pripelje oče (trener) in se vrne v Braslovče, v Laškem ga pričakata mama in dekle. Tokrat se je na sobotnem sprejemu posebej zahvalil indijskemu joga mojstru, ki dela v bližnjih termah. Zaigrala mu je Vaška godba Vrh nad Laškim. »Krasno je bilo, enkratno. Ljudje navijajo zame, spremljajo moje dosežke, vidijo moj trud. Vse to me dodatno vzpodbuja.« 28-letnega lastnika štirih medalj s svetovnih prvenstev je eden izmed tekmecev imenoval za starega lisjaka. »To je rekel Lucas Mathies, ki je eden najmlajših v naši karavani. On mi to lahko reče, se pa

Rok Marguč med vožnjo v Lachtalu (Foto: Oliver Kraus).

pri mojih letih seveda to vsekako čudno sliši.« Po drugi strani ima Mathies popolnoma prav: Rok je odpeljal devet dirk na svetovnih prvenstvih in pobral štiri medalje.

Motiviran

Kariraste rdeče hlače in zelena čelada sta zaščitna znaka Roka Marguča, po katerih ga lahko hitro prepoznate, saj drugi nimajo na sebi oblačil podobnih barv. Rdečo barvo je priporočil psiholog Matej Tušak, pri tekmečih naj bi izzvala strah in trepet. Tako

bo oblečen tudi v soboto na tekmi svetovnega pokala v veleslalomu, ko se bodo vožnje na izločanje začele ob 13.30. »Prejšnji konec tedna je padlo 45 centimetrov snega in prerediteljem ni bilo lahko. Manj smo trenirali, obenem pa upamo, da ne bo novih snežnih zametov.« Dvakrat sem obtičal v četrtfinalu, tudi zaradi domačega smučišča, kjer je prisoten psihološki pritisk. Želim ga končno obvladati in premagati.«

DEAN ŠUSTER
Foto: Grupa

Župan Franc Zdošek je Roku Marguču podaril umetniško sliko, na kateri je upodobljeno Laško.

Kubo in Lendrić podpisala

Celjski nogometaši se od torka pripravljajo v Novigradu. Z njimi sta dva novince. Najprej je triletno pogodbo podpisal obetavni japonski nogometaš Yuto Kubo. 22-letni napadalno usmerjeni vezist je v zadnjih sezonah nastopal v dresu univerze Tokio Gakugei.

Kubo bo na križu skušal nadomestiti odličnega Mislava Oršiča, ki se je preselil v Južno Korejo. Kasneje se je pridružil še Hrvat Ivan Lendrić. 23-letni napadalec je podpisal triinpolletno pogodbo. Nazadnje je igral za italijanskega tretjeligaša Südtirol (tako kot Valon Ahmedi), otrok splitskega Hajduka pa se lahko pohvali, da je bil v dresu Zrinjskega iz Mostarja najboljši strelec državnega prvenstva Bosne in Hercegovine. Igral je tudi v Belgiji in Avstriji. Za prihod na Celje je bil odločen napadalen slog moštva trenerja Simona Rožmana.

Celjski nogometaši bodo v Istri odigrali dve tekmi, danes

Yuto Kubo se je hitro znašel med novimi soigralci, saj zelo solidno obvlada angleški jezik. Levo od njega je branilec Tadej Vidmajer, ki so mu pogodbo podaljšali do sredine leta 2018.

s hrvaškim prvotigašem Osi-jekom in v soboto z ekipo iz Krškega, ki prepričljivo vodi v 2. SNL. Doslej so opravili z Wolfsbergerjem (8:1) in Aluminijem (5:1). V Kidričevem se je domača mreža zatresla v 10. minuti, ko je z glavo po podaji Danijela Miškića za-

del Sunny Omeregije. Nato je lepo podal Yuto Kubo, kar je izkoristil Nino Pungaršek. V drugem delu je z lepim strelom z roba kazenskega prostora zadel Benjamin Verbič, nato je s prostega strela in po protinapadu gola dosegel Valon Ahmedi. Vodstvo kluba

naj ne bi prodajalo v zadnjih dneh prestopnega roka, kajti ne more več najti nadomestila. Najbrž bi popustilo, če bi za Verbiča prišla dejansko spodobna (še bolj nespo-dobna) ponudba ...

DEAN ŠUSTER
Foto: Grupa

Kar 30 nogometnih ekip(ic)

Nogometni klub Žalec je v športni dvorani osnovne šole drugič pripravil Turnir Cirila Naprudnika. Lani se ga je udeležilo 22 ekip, letos kar 30, večinoma članic Medobčinske nogometne zveze Celje.

Med nadebudneži do 9. leta so največ prikazali prav domačini, ki so z malce sreče – po izvajanju šestmetrovk – premagali vrstnike iz konjiške Dravinje. Tretji so bili Zrečani in četrti Celjani (NK Šampion). Sodelovali so še NK Celje, ND Polzela, NK Šmartno, NK Šentjur, NK Rudar in NK Imeno.

Na turnirju selekcij U11 je bila najboljša domžalska, ki je v polfinalu izločila žalsko šele po šestmetrovkah, v finalu pa premagala ekipo Šampiona. Žalec je bil tretji, Rogaška je bila četrta. Tekmovali so tudi fantje iz NK Vransko in NK Laško – Pivovar. Nagrade je podelil častni predsednik NK Žalec Ciril Naprudnik.

DŠ, foto: arhiv NK ŽALEC

Ekipa U9 žalskega nogometnega kluba s trenerjem Gašperjem Florjancem

Roki sedmič, Tina prvič

Ekipni zmagovalci kegljavke in rokometiški

Najboljša športnika leta 2014 v Celju sta Tina Trstenjak in Roki Drakšič, ki ju v ponedeljek ni bilo na prireditvi v Narodnem domu. Manjkal je tudi drugouvršeni v moški konkurenci Benjamin Lah. Tretji je bil Jernej Kruder. Za Trstenjakovo sta se zvrstili Barbara Fidel in Martina Ratej.

Najboljše moštvo ima Rokometni klub Celje Pivovarna Laško, najboljšo žensko ekipo pa Kegljaški klub Celje.

Proti Riu

Tina Trstenjak je lani za blestela z drugim mestom na evropskem in tretjim na svetovnem prvenstvu, nato pa svetovno elito ugnala na tekmah svetovnega pokala v Tokiu in Abu Dabiju. »Presrečna sem, samo poglejte, katere športnice so osvajale prva mesta v Celju pred mano. Želim si le zdravja. Če mi bo služilo, potem predvidevam, da se bom naslednje leto uvrstila na olimpijske igre. Dosej so kvalifikacijske točke štejele le polovično in zato se na trenutno stanje na svetovni lestvici

Roki Drakšič

nočem zanašati,« je hitela z odgovorom v kombiju, ki je drvel proti letališču. V njem je bil tudi Roki Drakšič: »Čeprav imam doma priznanj in nagrad že toliko, da jih komaj še razporejам, se vsakega novega zelo veselim.« Na vrhu je zdaj sedmič. Prvič se je na oder za zmagovalce povzpел že za leto 2004, ko je bil na tretji stopnički. Leto kasneje je bil drugi, potem pa se je začel njegov izjemen niz, ki je bil prekinjen le za leti 2008 in 2011.

Tina Trstenjak

Rosina in Povalej

Pod tako imenovanimi stopničkami je ostala Ana Velenšek, bronasta s svetovnega prvenstva v judu. Čeprav je bila konkurenca letos resnično ostra, ima Športna zveza Celje v vsakem primeru alibi, saj je o najvišjih mestih odločil njen glasovalni aparat. Navkljub dejstvu, da so ji pred dvema letoma glasovalci vrnili manj kot polovico lističev, vztraja pri sistemu, v katerem je letos glasovalo kar 152 ljudi. Za poznalce športa naj bi šlo. Vrnili so 80 lističev, torej malce več kot polovico.

Za 45 let dela v športu sta zlati plaketi prejela Rosvita Rosina in Bogdan Povalej, posebno priznanje SZC pa je dobil Nino Cokan za uspešno izvedeno izvirno športno prireditev Urbani gladiator.

DEAN ŠUSTER
Foto: arhiv NT (GrupA)

Spretni nogometiške

Ženski nogometni klub Celje je gostil 4. turnir sezone Ženske futsal lige.

Domačinke so v dvorani Šolskega centra Celje potrdile svojo premoč in dosegle še dve zmagi ter se utrdile na vrhu prvenstvene lestvice. Ekipo Extrema so nadigrale s 6:1, ekipo Cerkevjanke pa kar z 9:1. Tekmovanje se bo nadaljevalo prihodnji mesec, ko bodo ženski dvoranski nogomet igrali v okviru finalnega turnirja pokala Terme Olimia v Podčetrtku. Celjanke so lani nenadejano postale državne prvakinja, letos pa se bodo trudile, da bi ohranile primat.

DŠ, foto: SHERPA

Čeprav je ekipa Celja zelo mlada, je tudi kakovostna.

Tajfun odbil Zlatorogov nalet

Košarkarji so odigrali tekme 15. kroga državne prvenstva. Lokalni derbi med Tajfunom in Zlatorogom so v polnem Hruševcu s 67:60 dobili Šentjurčani, ki še naprej ne poznajo poraza. Na 14 tekmah so vpisali prav toliko zmag.

Hopsi so si praktično že zaprli vrata za osvojitve končnega petega mesta, ki še pelje v ligo za prvaka. Na gostovanju pri Grosbasketu so z 80:72 izgubili eno izmed ključnih tekem. Za petim mestom zaostajajo za tri zmage, ko je do konca rednega dela sezone še sedem krogov.

Pivovarji bili blizu

Gledalci v dvorani Hruševcu so videli zanimivo in borbeno predstavo, ki so jo gostitelji (brez poškodovane Ceole Clarca) sebi v prid odločili v zadnji četrtini. Od zaostanka 51:54 v 35. minuti so z delnim izidom 8:0 in dvema trojkama Domna Bratoža prišli na 59:54. Prej so bili Laščani tisti, ki so po začetnem zaostanku za šest točk nadzorovali potek tekme in bili za odtenek boljši nasprotniki. Kazalo je, da bodo prvi v letošnji sezoni premagali Tajfun. Ostalo je le pri željah, na trenutke tudi zaradi spornega sodniškega kriterija trojke Špendl - Boltauer - Vučkovič. Ti so znova potrdili, da jim je trn v peti laški kapetan Goran Jurak, ki mu osebne napake dosojajo kot po tekočem traku. Tokrat so se spravili tudi na Sašo Zagorca (trikrat zapored dosejani koraki) in posledično je bilo nemogoče zmagati.

Odločila rotacija

Pri Tajfunu sta dva igralca dosegla po 15 točk, Dorde Lelič in Domen Bratož. Za Zlatorog jih je 17 vpisal Igor Tratnik. Pri domačinih se je poznala daljša klopa in s tem večja širina igralcev, ki lahko stopijo na parket. »Fantom moram čestitati, saj so znova pokazali pravi karakter. Zahvalil bi se rad gledalcem, ki so nam v zadnjih treh, štirih minutah z vzpodbudo dajali dodatni elan. Želim si, da bi nas takšno navijanje na prihodnjih tekmah spremljalo od začetka do konca,« je dejal trener Dejan Mihevc. Laščani na lestvici ostajajo drugi. »Tekmo so odločili detajli, predvsem skok domače zasedbe in odlični met za tri točke. Tajfunu čestitam za zmago. Čestitke tudi mojim fantom, ki so se srčno borili. Morda bi se z večjo rotacijo igralcev zmage veselili mi,« pa je pristavil trener Zlatoroga Predrag Milović.

Kmalu vse znova

Dorde Lelič po novi zmagi ni skrival zadovoljstva: »Poznala se nam je odsotnost Clarca, a smo vseeno zmagali, zaslužen. Zlatorog ima zelo dobro ekipo z odličnim trenerjem. Odločale so malenkosti.« Saša Zagorac je odkrito dejal: »Tekma je bila prava moška, trda. Vedeli smo, da se z gostitelji, ki imajo deset igralcev v rotaciji, ne smemo spustiti v divjanje. Dobro smo igrali in nihče nam ne more očitati želje in borbenosti, čeprav smo bili malce prekratki. Naše priložnosti bodo še prišle.« Moštva bodo v ligi

za prvaka vsa začela z ničle. Tudi če bo Tajfun, ki je še naprej prijetno presenečenje sezone, nizal odlične rezultate, to v nadaljevanju ne bo pomenilo nič. Potem se bo pokazalo, katera ekipa je prava.

MITJA KNEZ

Panorama

MALI NOGOMET

1. SL, 12. krog: Dobovec Pivovarna Kozel - Extrem 4:1 (1:1); Mordej (6), Simeunovič (23), D. Kugler (27, 28). Vrstni red: Dobovec 33, Litija 26, Oplast 23, Maribor 22, Puntar 18, Extrem 17, Sevnica 16, Bronx 6, Velike Lašče 5, Benedikt 5.

KOŠARKA

1. SL, 15. krog: Tajfun - Zlatorog 67:60; Lelič, Bratož 15, Drobnjak 11; Tratnik 17, Zagorac 16, Jurak 8, Grosbasket - Hopsi 80:72; Tomič 14; Jagodnik 22, Vukovič 13, Atanacković 10. Vrstni red: Tajfun 28, Zlatorog 24, Rogaška 23, Krka 22, Šenčur, Grosbasket 21, Maribor 19, Hopsi, Portorož, Helios 18, Elektra 13.

2. SL, 12. krog: ECE Celje - Triglav 79:74; Gobec, Hajdaraj 14, Brolih 13; Bešter 23, Črnemelj - Terme Olimia 78:80; Cerkovnik 23; Žvan 17, Kavgič, Remus 16. Vrstni red: LTH Castings, Terme Olimia, Lastovka 22, Kolpa, Parklji, Slovan 19, Triglav 18, ECE Celje 17, Plama Pur, Litija 15, Ajdovščina, Hrastnik 14.

Jadranska liga (Ž), 12. krog: Athlete Celje - Badel 91:53; Lisec 22, Erkič 14, Dojkič 13; Stojanovska 18. Vrstni red skupine B: Athlete 17, Radivoj Korač 13, Čelik 12, Trešnjevka 10, Grosbasket 9, Badel 8. (MiK)

Športni koledar

Petek, 30. 1.

MALI NOGOMET

1. SL, 13. krog, Rogaška Slatina: Dobovec Pivovarna Kozel - Litija (21).

KOŠARKA

2. SL, 13. krog, Podčetrtek: Terme Olimia - Slovan (19).

Sobota, 31. 1.

KOŠARKA

1. SL, 16. krog, Polzela: Hopsi - Šenčur (16.30), Laško: Zlatorog - Maribor, Šoštanj: Elektra - Grosbasket (19), Portorož - Tajfun (20).

2. SL, 13. krog, Ljubljana: Parklji - ECE Celje (18).

1. SL (Ž), 13. krog, Kranj: Triglav - Athlete Celje (18).

ROKOMET

1. SL (Ž), 12. krog: Zelene doline Žalec - Ajdovščina, Naklo Tržič - Velenje (18), Celje Celjske mesnine - Piran (19).

Laura Potisk in Sandi Čebular

On obvlada žogo, ona karate

Športna zveza Rogaška Slatina je že dvajsetič podelila priznanja najboljšim v športu. Športnica leta 2014 je postala karateistka Laura Potisk, z nazivom športnik leta se lahko pohvali košarkar Sandi Čebular.

Potiskova je članica KK Rogaška Slatina in je lani na državnem prvenstvu do 21 let v kategoriji do 45 kg osvojila drugo mesto, tretja je bila v ekipni konkurenci. Nosilka rjavega pasu je v širšem izboru slovenske kadetske reprezentance. Čebular je član KK Rogaška in je že drugo sezono prispeval pomemben delež k uvrstitvi na zaključni turnir pokala KZS in v končnico državne prvenstva, kjer se je Rogaška enakovredno kosala tudi z Olimpijo in s Krko. V drugem delu prejšnjega leta je naredil še korak naprej, saj je vodil na lestvici najboljših strelcev 1. SKL.

Čebular in soigralci so lani osvojili šesto mesto v državi in so najboljša ekipa leta, za najboljšo športno društvo pa je bil izbran Tenis klub Rogaška Crystal. Vodstvo društva se je z lastniki teniške dvorane in zunanjih igrišč dogovorilo o najemu, zato je v Rogaški Slatini spet možno igrati tenis. Priznanja je prejelo 14 mladih nadarjenih športnikov, zaslužni športni delavci pa so Danica Frišković (Balinarsko športno društvo Rogaška), Vlado Kučan (Tenis kluba Rogaška) in Srečko Boršič (Karate klub Rogaška).

TINA VENĠUST, foto: MARCEL PERNAT

Gorivo kradejo kot srake

Iztočijo ga kar do tisoč litrov naenkrat

Med ponedeljkom in tokom je bilo na Celjskem več kot pet tatin goriva. Gre za kazniva dejanja predvsem na avtocestnih počivališčih, kjer storilci, največkrat tuji državljani, kradejo gorivo iz tovornih vozil. V primerjavi s tujino ima Slovenija to srečo, da pri takšnih kaznivih dejanjih ni tudi fizičnega nasilja, a kljub temu so tovrstni primeri problem, ki se ga očitno ne da zlahka rešiti. Tuj storilci jo, zatem ko opravijo tatvine, mahnejo čez mejo, zato so takšne preiskave težke, tave pa je tudi skoraj nemogoče izslediti.

V ponedeljek je najprej do tatvine goriva prišlo na počivališču Lopata. Neznanci so iz rezervoarja poljskega tovornega vozila ukradli kar tisoč litrov nafte, nato se je podobno kaznivo dejanje zgodilo še v Kidričevi ulici in na parki-

rišču podjetja v Slovenskih Konjicah. Tatvine nafte so se vrstile še na avtocestnih počivališčih Zima in Tepanje. Tam so avtoprevozniku iz Bosne iztočili 300 litrov nafte, enako tudi madžarskemu vozniku.

Organizirano

Na Lopati je romunski tovornjakar pri tatvini zalotil dva Romuna. Sprva sta sicer uspela pobegniti in se po avtocesti odpeljati v smeri proti Ljubljani. Oškodovani voznik je o tatvini obvestil zaposlenega na bencinskem servisu. Ta je obvestil policiste. Osu-mljena so izsledili pri avtocestnem izvozu Trojane in jima odvzeli prostost. Gre za Romuna, stara 41 in 45 let. Število takšnih tatvin se je povečalo predvsem po vstopu Slovenije v šengensko območje. Najpogostejše so na med Italijo in Madžarsko ter Avstrijo in

Hrvaško, pri čemer je ravno naša regija najbolj na udaru. Kot oškodovanci se pojavljajo največkrat tuji vozniki tovornih vozil, ki na avtocestnih počivališčih ustavijo zaradi počitka po dolgih vožnjah. Kljub ostremu policijskemu nadzoru in obhodom po počivališčih nepridipravom velikokrat uspe pokrasti velike količine goriva, pri čemer je treba vedeti, da za takšno dejanje potrebujejo kar nekaj časa. Zato obstaja veliko možnosti, da storilci delujejo v organizirani skupini, v kateri razdelijo naloge. Medtem ko nekdo opazuje okolico in pajdašem javi, če opazi policijo, drugi kradejo gorivo.

Kradejo tudi sebi

Neprekinjen nadzor počivališč je skoraj nemogoč, policija sicer izvaja obhode, na Darsu pa so nam že pred časom povedali, da »... ce-

Lopata je pogosta tarča tujih tatov goriv. Žrtve so največkrat prav tako tuji vozniki tovornih vozil.

Vedno, kadar mora na sodišče, zboli

Sodni postopek zoper Bredo Kovač se nikakor ne more začeti

Žalske odvetnice Brede Kovač, ki ji očitajo kaznivo dejanje izneverjanja strank, v ponedeljek spet ni bilo na Okrožno sodišče v Celju, kjer bi morala sesti na zatožno klop. Že leto ji poskušajo začeti soditi, a je bilo do zdaj celjsko sodišče pri tem neuspešno. Kovačeva, ki ji grozi celo zaporna kazen, naj bi ravno na dan obravnave spet zbolela. Zdravstvene težave so do zdaj najpogostejši razlog, da na sodišče že večkrat ni prišla.

Zoper Kovačevo so celjski okrožni državni tožilci že predlani na sodišče vložili obtožnico zaradi kaznivega dejanja izneverjanja strank. Policiji sta jo pred časom prijavili dve njeni stranki. Odvetnica je zdaj že upokojena. Tožilstvo ji očita, da naj bi s svojim delom izneverila dve stranki, ko naj bi izrabila njuna pooblastila in ni storila tistega, kar bi kot odvetnica morala. Enemu od oškodovancev naj bi celo lagala, da je bila vložena tožba, vendar se je kasneje izkazalo, da navedeno ne drži. Ponaredila naj bi celo vabilo na narok, kopijo hranimo tudi v uredništvu, zato ji grozi kazen tudi zaradi ponarejanja in goljufije.

Ni priznala krivde

Odvetnica je že predlani na obtožnico vložila ugovor,

nato se na predobravnavne naroke ni odzivala. Lani je sodišču poslala zdravniško opravičilo, nato je psihiatrična izvedenka Martina Žmuc Tomori po pregledu zdravstvene dokumentacije podala mnenje, da je Kovačeva sposobna spremljati sojenje. Vendar na sodišče kljub temu ni prihajala. Je pa prišla pred štirinajstimi dnevi, v solzah, češ da se ne počuti dobro. Krivde na predobravnavnem naroku ni priznala, zato bi se moralo začeti sojenje s celotnim postopkom dokazovanja in zaslišanja prič. A se ne more, ker Kovačeva še ni podala svojega zagovora, v ponedeljek pa je spet - zbolela. Kot je sodnici Jožici Arh Petkovič dejal odvetnik obtožene Andrej Janežič, naj bi tik pred obravnavo v njegovo odvetniško pisarno poklical partner obtožene, da je žena zbolela in da je v Psihiatrični bolnišnici Vojnik »na infuziji«. Arh Petkovičeva tako v ponedeljek ni mogla skriti nejevolje, ker se sodni postopek nikakor ne more začeti, saj obtožene ni. Zato je celo sama kot sodnica poklicala v psihiatrično bolnišnico in preverila podatke. Tam so ji potrdili, da je Kovačeva v slabem zdravstvenem stanju. Sodnica je tako dejala, da bo postopek poskušala začeti prihodnji ponedeljek, za ta primer si je do sredine

marca pravzaprav »rezerviral« vse ponedeljke, kar je tudi znak, da kakršnega koli zavlačevanja postopka očitno ne bo več dolgo dopuščala. Če bo treba, bo za ta primer sodnica določila vsak ponedeljek tudi do jeseni, je povedala v sodni dvorani.

Nekorektno

Obtoženka naj bi bila v psihiatrični oskrbi že od februarja lani, kar sovpada ravno s časom začetka - oziroma poskusa začetka - sodnega procesa. In že takrat, na prvem predobravnavnem naroku, na katerega Kovačeva sploh ni prišla, je sodnica označila za nekorektno to, da je le dan pred narokom dobila obvestilo, da je obtoženka na zaprtem oddelku bolnišnice. Za Kovačevo je bilo ponovno odredeno, da jo mora pregledati psihiatrična sodna izvedenka in ponovno odločiti, ali je sposobna spremljati obravnavo. Kakšni so rezultati njenega ponovnega mnenja, uradno še ni znano, neuradno pa naj bi izvedenka presodila, da je Kovačeva sojenje sposobna spremljati. Če to drži, se bo Kovačeva morala prikazati na sodišču. V nasprotnem primeru sodnica lahko odredi prisilni privod, po zagovoru Kovačeve pa tudi sojenje v nenavzočnosti.

SIMONA ŠOLINIČ

stinski nadzor nima pooblastil v zvezi z izvajanjem nadzora avtocestnih počivališč. Tatvine se zgodijo največkrat zgodaj zjutraj ali zvečer, v nekaterih primerih tudi podnevi. Čeprav je kar nekaj tovrstnih tatvin

nepreiskanih, kar je mogoče pripisati ravno temu, da storilci odpeljejo naprej v tujino, je med vozniki tovornjakov in policisti že javna skrivnost, da vsaka tovrstna prijavljena tatvina vendarle ni prava tatvina.

Nekateri tuji vozniki na primer gorivo preprodajo, prejeti denar spravijo v žep in nato policistom območja, na katerem so, prijavijo domnevno tatvino.

SIMONA ŠOLINIČ
Foto: GrupA

Še ugotavljajo odgovornost

Bodo zaradi tragedije v Bolski koga ovadili?

Celjski kriminalisti še vedno niso končali preiskave okoliščin tragedije, ki se je lani septembra v času močnega neurja in poplav zgodila v potoku Bolska na Vranskem.

Kot je znano, sta takrat umrla sodelavca Avto-moto zveze Slovenije, 30-letni inštruktor varne vožnje Miha Baloh in 17-letna Lara Safran, sicer hči drugega inštruktorja varne vožnje, ki prav tako dela za AMZS. Oba sta bila namenjena na prireditev ob svetovnemu dnevu prve pomoči. Ko sta z avtocesto zapeljala na

Vransko, sta pri mostu zapeljala v strugo potoka. Truplo 17-letnice so našli nekaj ur po nesreči v potoku na območju Kaple, dan kasneje so v vodi našli še mrtvega 30-letnika. Kriminalisti že od prvega dne primera ne obravnavajo kot prometno nesrečo. O podrobnostih preiskave na policiji ne govorijo, še vedno pa ugotavljajo, ali gre morda za sum kaznivega dejanja. Kot so povedali, čakajo na mnenje izvedenca gradbene stroke, ki naj bi pojasnil, v kakšnem stanju je bil v času tik pred nesrečo most, ki se je nato porušil zaradi neurja.

Skozi klet v hišo

V preteklih dneh je bilo na Celjskem kar nekaj vlomov v stanovanjske objekte. V Stane-tovi ulici v Celju je neznan storilec pred dnevi vlomil v kletne prostore stanovanjske hiše in ukradel dva kovčka z orodjem. V stanovanjsko hišo v Višnji vasi je storilec vlomil skozi balkonska vrata. Odnesele je več kosov nakita in nekaj gotovine. Na Mariborski cesti v Celju je nepridiprav v stanovanje vlomil skozi vrata. Odnesele naj ne bi ničesar, je pa lastniku povzročil škodo, ker je poškodoval vrata.

Poškodbe med čiščenjem

V soboto dopoldne se je pri čiščenju gozda v Kasazah v občini Žalec zgodila delovna nesreča, v kateri se je huje poškodoval občan. Prvo pomoč so mu nudili celjski reševalci nujne medicinske pomoči, dostop do kraja nesreče pa so omogočili celjski poklicni gasilci.

novi tednik

Naročniki Novega tednika boste lahko naročniške ugodnosti za leto 2015 – 4 male oglase v Novem tedniku do 10 besed in 2 čestitki s 50-odstotnim popustom na Radiu Celju – izkoristili izključno s svojo naročniško kartico ali naročniško položnico in s svojim osebnim dokumentom.

Naročniške bonitete, ki niso prenosljive, lahko koristijo samo naročniki Novega tednika, ki imajo poravnane svoje obveznosti. Neizkoriščene ugodnosti se v naslednje leto ne prenašajo.

Uredništvo NT&RC

MOTORNA VOZILA

PRODAM

TOMOS avtomatik, letnik 1989, za 200 EUR in tomos apn 4, letnik 1987, prodam za 350 EUR. Oba v voznem stanju. Telefon 041 758-035. 253

BONAFIN

Gotovinska posojila do 1000 eur na osnovi osebnega dohodka in pokojnine.

PE Celje, Ul. XIV. Divizije 14, 03 / 425 70 00.

Bonafin ena d.o.o., Slovenska 27, 1000 Ljubljana.

KUPIM

OSEBNO vozilo, od letnika 1995 naprej, v kakršnem koli stanju, kupim. Telefon 031 687-477. 17

AVTO, od letnika 2000, lahko je poškodovan ali v okvari, kupim. Telefon 041 567-747. 20

RABLJEN avto, znamke Ford mondeo karavan, letnik 1999, bencin, kupim za rezervne dele ali v celoti. Telefon 070 366-944. 237

STROJI

PRODAM

NAVOJNO rezilnico Ridgid, od 1/2 do 4", komplet z vozičkom, prodam za 2.200 EUR. Telefon 041 630-390. 239

ELEKTRIČNI cepilec drv, 10 ton, tri faze, prodam ali menjam za obračalnik pajek. Telefon 051 776-398. 247

KUPIM

TRAKTOR, do 90 KM, lahko poškodovan ali v okvari, dobro ali slabše ohranjen, kupim. Telefon 040 507-060. 20

DELUJOČ starejši varilni transformator Vorex Varstroj Lendava, star 30 do 35 let, kupim. Telefon 031 549-996. 212

TRAKTOR Zetor, Imt, Ursus, Deutz, Universal, Štore ali Tomo Vinkovič ter ostalo kmetijsko mehanizacijo kupim. Telefon 041 678-130. p

POSEST

PRODAM

GRABENO parcelo na sončni legi v Šentjurju prodam. Telefon 041 836-398. 169

V ŠENTVIDU pri Grobelnem, novo naselje. Hišo, letnik 1985, 157 m² stanovaljske površine, cela podkletena in obnovljena, zemljišče 839 m², velik vrt, primerno tudi za večjo družino, št. energetske izkaznice 2014-61-100-8, prodam. Telefon 041 560-539. 219

4.823 m² gozda, v k. o. Šentjurgert, Resenik, Šmartno v Rožni dolini, prodamo. Cena po izračunu Gursa 3.617 EUR. Telefon 070 851-186. 3747

STANOVANJE

KUPIM

STANOVANJE v Celju ali okolici kupim. Plačilo v gotovini. Telefon 031 319-510. 230

V industrijski coni Bukovžlak ob izvozu AC Celje vzhod - Ljubecna kupimo zazidljivo stavbno zemljišče velikosti od 3000-5000 m².

KONTAKT:

ECOBETON d.o.o.
Latkova vas 81c, 3312 Prebold
041 584 093

ODDAM

SOBE za najem, popolno opremljene, svoj TV, internet, skupna kuhinja z vso opremo in kopalnica, po ugodni ceni. Uredimo tudi subvencijo stanovanja. Lokacija: Lešer, Lopata pri Celju. Telefon 051 379-031, 041 763-800, (03) 5471-244. p

TRISOBNO stanovanje v centru Celja, št. energetske izkaznice 2015 252 258 5439, oddamo ali prodamo. Telefon 041 730-720. 243

OPREMLJENO garsonjero v bloku, lahko takoj, oddam v najem. Telefon 031 896-523. 254

OPREMLJENO stanovanje za eno ali dve osebi in stanovanje do štiri osebe oddam. Telefon 041 650-737, 070 418-525. 261

ENOSOBNO in dvosobno stanovanje oddam v najem. Telefon 070 396-627. 277

OPREMA

PRODAM

DVE otroški postelji, z vso opremo, prodam po ugodni ceni. Telefon 041 949-005. 10

PRALNI stroj Gorenje ugodno prodam. Telefon 041 945-589. 222

NOV bojler Buderus, 200 litrov, stoječi, prodam za informativno ceno 320 EUR. Telefon 041 630-390. 239

AKUSTIKA

KUPIM

DIATONIČNO harmonika, lahko je nekoliko starejša, kupim. Telefon 030 414-476. 20

ŽIVALI

PRODAM

KOKOŠI nesnice - jarkice, rjave barve, pred nesnostjo, prodamo. Pripeljemo na dom. Telefon 070 545-481. p

PRAŠIČE domače vzreje, za zakol ali nadaljnjo rejo, težke od 30 kg naprej, domača hrana, možna dostava, prodam. Andrejeva kmetija iz Jazbin, telefon 031 509-061. 41

BIKCA, čb pasme, težkega 200 kg, ugodno prodam. Telefon 041 654-729. 12

ZAJČE za nadaljnjo rejo prodam. Telefon 031 377-791. 227

PRAŠIČE, od 40 do 220 kg, domača hrana, možna dostava, prodamo. Telefon 051 214-174. p

DOMAČE purane prodam ali menjam za zajce. Več informacij po telefonu 031 436-671, Vinko. 241

BREJO kožo za mleko prodam. Telefon 041 967-685. 246

PUJSKE, težke od 60 do 65 kg in kravo za zakol prodam. Telefon (03) 5741-333. 16

TELIČO limuzin, težko 380 kg, staro 13 mesecev, prodam za 700 EUR. Telefon 041 914-286. 250

TELIČKO simentalco, staro 11 tednov, težko 180 kg, prodam. Cena po dogovoru. Telefon (03) 5792-174, 031 422-606. 257

KRAVO simentalco in frizijko, simentalco, breja v 9. mesecu, frizijko z mlekem, teličko limuzin, staro 10 dni in telico frizijko, težko 450 kg, prodam. Cena po dogovoru. Telefon 041 996-166. 256

BIKCA simentalca, težkega 250 kg in zajca orjaka, starega eno leto in pol, prodam. Telefon 070 864-120. 259

BURSKEGA kozla, starega 3 leta, za zakol ali nadaljnjo rejo, prodam. Telefon 031 524-387. 262

PSIČKO nemško ovčarko, staro 2 meseca, prodam. Telefon 031 638-934. 268

TELIČKO simentalco, težko 180 kg, prodam. Telefon 041 588-277. 271

DOLORES astrologinja
090 64 30
Nika Franjo Kveder s.p.

cena pogovora za minuto je 1,99 EUR oz. po ceniku vašega operaterja

Z NOVIM TEDNIKOM živite ceneje!

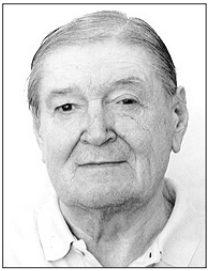
Naročniki časopisa ste deležni številnih ugodnosti, ki jih lahko izkoristite s kartico ugodnosti kluba naročnikov Novega tednika. Ne samo, da lahko s kartico izkoristite možnost objave štirih brezplačnih malih oglasov v časopisu in ene čestitke na Radiu Celje. Ker ste član kluba naročnikov, lahko s kartico izkoristiti tudi številne popuste v trgovinah in lokalih, ki jih najdete na spodnjem seznamu.

POPUSTI IZ POSEBNIH AKCIJ SE NE SEŠTEVAJO S POPUSTOM NA KARTICI

10%	10%	10%	10%
10%	10%	5%	5%
10%	3%	10%	12%
10%	10%	10%	10%
20%	5%	5%	15%
10%	10%		

- PIZZERIA VERONA, Mercator center Celje - 10% popust pri nakupu hrane - kartico predložite ob naročilu!
- PROTECT TRADE, d.o.o., Ul. Leona Dobrotinška 27, 3230 Šentjur, Rogaška cesta 19, 3240 Šmarje pri Jelšah - na storitve 10% dodatnega popusta
- CASINO FARAON CELJE, Ljubljanska cesta 39, 3000 Celje - ob nakupu 100 zetonov 10 gratis
- VINSKA KLET GORIŠKA BRDA Z.O.O., Ul. Frankolovskih žrtev 17, 3000 Celje, Telefon: 03 425 16 80, 10% popust na naše lastne proizvode.
- FOTO RIZMAL, Mariborska c. 1, 3000 Celje - 10% popust velja za storitve
- THERMANA, D. D., Zdraviliška cesta 6, 3270 Laško, www.thermana.si, 080 81 19. nudi 10% popust za bazen, savno + bazen, fitnes, solarij ter masaže, kopeli in druge wellness storitve, mesečne in letne vstopnice
- CELJSKA MOHORJEVA DRUŽBA - MOHORJEVA KNJIGARNA, Prešernova ulica 23, 3000 Celje, telefon: 03 490 14 20, e-pošta: knjigarna-ce@celjska-mohorjeva.si, 5% popust na knjižne izdaje celjske Mohorjeve družbe
- GOLTE - 5% popusta za nakup vozovnice za nihalko
- SKINAUT STORITVE, SIMON JEZERNIK, S.P., Vrunčeva 10, Celje - 10% popust
- LESNINA D.D., Levec 18 - 3% popust na oblaginjeno pohištvo (sedežne grt., trosedi, počivalniki...)
- MRAVLJICA ART d.o.o., Lilekova 1, Celje, trgovina za ustvarjalne - 10% popust za vse izdelke
- SLADA, D.O.O., Plinarniška 4, 3000 Celje, vse za ogrevanje in vodovod, tel.: 03 490 47 70, GSM 051 626 793 - 10% popust.
- TOP-FIT D.O.O., Ipavčeva ulica 22, Celje - 10% popust

- HRUSTLJAVASKUŠNJAVA - prodajalna v EK centru v Celju, Mariborska cesta 88, Celje - 10% popust na vse vrste kruha
- Lai Thai, Tajska masaža Kenika Sripanha, s.p. Zagata 6, 3000 Celje. Več vrst različnih masaž, 20% popust na vse. Tel: 051 611 078
- Optika TERŽAN, Marjan Teržan s.p., Mariborska cesta 54, 3000 Celje, P. P. 1013, 3102 Celje. Telefon: 03 491 38 00, delovni čas: od ponedeljka do petka od 8.00 - 18.00, sobota: 8.00 - 12.00
5% popusta na storitve!
- FLIKCA MAGDALENA ZUPAN s.p., - Zg. Rečica 7, 3270 Laško. Telefon 031 843-029. - 10% popusta na storitve.
- Avtohiša ŠKORJANEC; Mariborska 115, 3000 Celje. Telefon: 03/426 08 84, 031 609 416. Kartica velja za nakup blaga in storitev v vrednosti nad 100 EUR. Ne velja za blago v akciji.
- 12% popust na njihove storitve in blago.
- ROČNA AVTOPRALNICA GRAŽL; Teharska cesta 35, Celje, poned. 9.00-16.00, sob. 10.00-16.00, ned. 10.00-14.00; dežurni telefon 070 771-262. NAROČNIKI Novega tednika 5% popusta!
- SLIKOPLESKARSTVO PETER OCVRK s.p., Arja vas 56a, 3301 Petrovče, nudi 15% popust na vse storitve. Popusti se ne seštevajo. Tel.: 041 346 328
- CVETLIČARNA IN DARILNI BUTIK NATAŠA, NATAŠA HRIBERNIK, s.p., Drogenikova ulica 15, 3230 Šentjur, podarja 10% popust na vse svoje storitve
- AVTO SAFIR, PROFESIONALNO POLIRANJE IN GLOBINSKO ČIŠČENJE AVTOMOBILA, Jolanda Salamon s.p., Delavnica: PGD Celje - Gaberje, Mariborska cesta 80/b, 3000 Celje. Telefon: 041-698-283. www.avtosafir.com - 10% popust na vse svoje storitve

ZAHVALA

6. januarja nas je zapustil dragi mož, oče, deda, brat, tast, stric in bratranec

BRANKO BEZENŠEK - BANEK

iz Celja

Iskrena hvala vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti, izrekli sožalje, darovali cvetje in sveče ter sočustvovali z nami.

Žalujoči vsi njegovi

260

Živel si za nas, ljubeč, iskren - plemenit. Bolečina ob izgubi bo čez čas prerasla v spoštovanje, srečo in ponos, da nam je bilo dano biti s teboj, dragi Boris.

ZAHVALA

Ob boleči in mnogo prezgodnji izgubi našega dragega

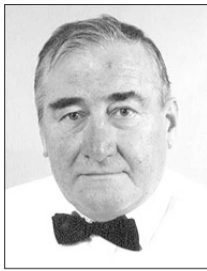
BORISA ČELIKA

(21. 12. 1959 - 13. 1. 2015)

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom in znancem, ki ste v teh žalostnih trenutkih delili z nami bolečino, nam stisnili roko, izrekli sočutno besedo v tolažbo, nas toplo objeli. Hvala, da ste ga v tako velikem številu pospremili h grobu, izrazili sožalja, darovali cvetje in sveče. Iskrena hvala celotnemu osebju oddelka za splošno in abdominalno kirurgijo Splošne bolnišnice Celje, posebej dr. Igorju Černiju za vso pozornost, trud in skrb zanj v času bolezni. Hvala družini Jecl za nesebično pomoč, podporo in tolažbo. Hvala sodelavcem Elektra Celje za vse obiske in prijateljske pogovore, kolektiv IV. OŠ Celje za izraženo sočutje. Iskrena hvala pevsem cerkvenega pevskega zbora iz Gorice pri Slivnici za res lepo odpete žalostinke, trobentaču za odigrano Tišino in govornici ge. Marini Srebočan za ganljive besede slovesa. Zahvaljujemo se g. kaplanu dr. Janezu Kozincu za opravljen cerkveni obred s sv. mašo. Hvala tudi pogrebni službi Gekott. Vsem še enkrat iskrena hvala.

Njegovi najdražji

248

Je čas, ki da, je čas, ki vzame. Pravijo, je čas, ki celi rane. In je čas, ki nikdar ne mine, ko zasanjaš se v spomine.

ZAHVALA

Zapustil nas je naš dragi mož, oče, deda, tast in brat

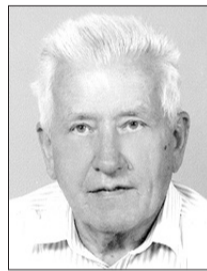
BRANKO ŠIPEK

iz Trnovega pri Laškem

Iskreno se zahvaljujemo vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti ter mu podarili cvetje in sveče. Hvala vsem za ustna in pisna sožalja, govornikom gospe Lidiji in gospodu Franciju za besede slovesa, pevsem, praporščakom in trobentaču. Vsem in vsakemu posebej še enkrat iskrena hvala.

Žalujoči vsi njegovi

L 19

Bil si biser naših src, dih poslan k nam iz nebes. Zdaj si sonce, ki žari, utrinek, ki nikoli ne zaspi. Ko se solza posuši, se k nam kot angel vrneš ti. Radi te imamo in pogrešamo te.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega dragega očeta in dedija

JOŽETA SINKOVIČA

se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti. Vedno te bomo nosili v srcu.

Žalujoči njegovi najdražji

278

Tvoje srce je omagalo, tvoj dih je zastal, a spomin nate, Drago, bo v naših srcih za vedno ostal.

ZAHVALA

Zapustil nas je naš dragi mož, oče, deda in brat

DRAGO KOPRIVC

s Planine pri Sevnici
(3. 10. 1950 - 5. 1. 2015)

Ob boleči izgubi se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem za številna izrečena sožalja ter darovano cvetje, sveče in svete maše. Posebej hvala družini Kotnik za pomoč. Hvala gospodu župniku Jožetu Vengustu za lepo opravljen obred in Nejcju za ganljive poslovilne besede ter pevsem.

Žalujoči: žena Milena, hčerka Simona z družino, vnuk Luka-Jan ter bratje in sestra

270

V SPOMIN

Minilo je leto dni, kar sta nas zapustila ata in mama, deda in oma, pradedi in prababica

ADI

(30. 12. 2013)

FINIKA

(28. 1. 2014)

KRAJNC

Iz srca hvala vsem, ki jima prižigate svečke, prinašate cvetje in ustavite korak njima v spomin.

Žalujoča sinova Darko in Peter z družinama

276

PRAŠIČA, 170 do 180 kg, domača krma, mesnata pasma, prodam. Telefon 031 523-748. 275

DVE leti starega kozla, primerne za zakol ali nadaljnjo rejo, prodam. Telefon (03) 5805-385. 280

TELIČKO, sivo rjavo, staro tri mesece in pol, težko približno 140 kg, prodam. Telefon 040 785-558. 279

KUPIM

PITANE krave in telice za zakol kupim po širši Štajerski. Plačilo takoj + davek. Telefon 040 647-223. 295

DEBELE, suhe krave in telice kupim. Plačilo takoj. Telefon 041 653-286. 282

BIKCE, mesni tip, težke od 120 do 200 kg in telice za zakol, kupimo. Telefon 031 832-520. 129

JALOVO kravo ali telico, suho ali debelo, plačilo takoj, kupim. Telefon 041 544-270. p

SENO, kocka 2 EUR, nad 100 kock 1,80 EUR, Laško, prodam. Telefon 051 228-922. 267

KMETIJSKI PRIDELKI

PRODAM

SUHE jurčke prodam. Telefon 041 210-119. 63

KORUZA, tritikala in pšenica naprodaj. Možna dostava. Telefon 041 742-334. 172 (175)

FIŽOL v zrnju prodam. Telefon 031 493-147. 224

SUHO seno v okroglih balah, 100 kosov, prodam. Cena po dogovoru. Telefon 5770-240, 031 306-723. 221

SENO v kockah, 2 EUR/kos, prodam. Telefon 041 503-611. 266

SENO v kockah, Savinjska dolina, prodam. Telefon 031 523-748. 275

SENO v kockah zelo ugodno prodam. Telefon 041 455-730. 281

OSTALO**PRODAM**

SENO v kockah in gozd prodam v okolici Šentjurja. Telefon 041 641-333. 14

GORDANA astrologinja jasnovidnost 090 66 17 BIOTERAPIJE GSM 041 404 935
cena pogovora za minuto je 1,99 EUR oz. po cenu vašega operaterja

PRAŠIČE, težke od 100 do 140 kg in koruzo v zrnju, prodam. Plačilo po dogovoru. Telefon 041 876-978. p

TELIČKO in bikca, stara 10 in 14 dni ter teličko, staro dva meseca in pol, vsi so simentalci ter 100 l jurke, prodam. Telefon 031 840-282. 255

SUHA bukova drva, možnost razreza in dostave, prodam. Telefon 031 709-745. 59

10 silažnih bal, tretja košnja in 322-litrski mlečni bazen Plevnik prodam. Telefon 041 874-835. 218

SUHA bukova drva, 8 m, okolica Šentjurja, možna dostava, prodam. Telefon 070 724-188. 236

6 AŽ, 9 SAT panjev in točilo Inox prodam. Telefon 041 644-506. 238

RAZNA orodja za inštalaterje prodam. Informacije po telefonu 041 630-390. 239

DRVA, dolga, v hlodih ter kratko žagana, z dostavo, prodam. Telefon 040 211-346. p

KUPIM

LES na panju, plačilo takoj, kupim. Telefon 041 506-958. 3490

ZMENKI

IŠČEM prijateljico za skupna druženja. Sem 43/182/88, zaposlen, nekadilec, ne pijem, rad sem v naravi. Bodi stara od 35. Če imaš rada naravo in te oglas ne moti, se pisno javi na Novi tednik pod šifro PRIJATELJSTVO. 217

PODJETNIK iz Ljubljane, 175 cm, 48 pm, mladi, nekadilec, vegetarijanec, trener samoobranbe išče prijetno žensko, nekadilko brez obveznosti, ki bi se preselila v Ljubljano in začela na novo. Zaželen finančni vložek (partnerstvo), možnost redne zaposlitve. Telefon 041 260-399, Marko. p

Ženitna posredovalnica ZAUPANJE

Veliko osamljenih moških čaka na vas.

Tel.: 031/836-378
031/505-495

Leopold Orešnik s. p., Dolenja vas 85, Prebold

MOŠKI, 60, želi spoznati partnerico za druženje, tudi s kmetije, za prijateljska srečanja Telefon 070 396-627. 277

ZAPOSILITEV

ZAPOSILIMO natakario. Delo je na lokaciji Mercator Lipa Štore. Tojeto, d. o. o., Kompole 151, Štore, telefon 041 608-423. 258

astro center
vedeževanje in astrologija
pogovor 090 77 77
zakup minut 080 35 97
www.astrocenter.si

Kupler d.o.o., 2,19 €/min., klic na zakup minut 080 35 97 je brezplačen

ARENA TV

zvočne slike kulture

Kalejdoskop

VSAK ČETRTEK OB 14.10 IN 19.15

www.radiocelje.com

radio.celje

95.1 | 95.9 | 100.3 | 90.6 MHz

radio celje

*Vsaka mama
je prava mama,
dana za srečo in na veselje.
In ena sama.
Za vse življenje ...
(T. Pavček)*

ZAHVALA

V 100. letu nas je zapustila draga mama, stara mama in prababica

**MARIJA - MICI
ARNŠEK**

iz Migojnic pri Grižah

Od nje smo se poslovili v nedeljo, 25. januarja 2015, na pokopališču v Grižah.

Zavedamo se, da v težkih trenutkih nismo bili sami, zato se toplo zahvaljujemo vsem, ki so nam kakorkoli pomagali, darovali in izrazili sožalje. Hvala sodelujočim v pogrebni svečanosti in ostalim, ki so se ji v tako velikem številu prišli poklonit na njeni zadnji poti. Vsem in vsakemu posebej iskrena hvala.

Žalujoci vsi njeni, ki jo zelo pogrešamo.

*Ljubezen, delo in trpljenje
bilo tvoje je življenje,
nam ostaja zdaj praznina
in velika bolečina.*

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega ata, starega ata, tasta in brata

PETRA BOLČINE

iz Radobelj 3 pri Laškem
(4. 6. 1940 - 17. 1. 2015)

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem, znancem in vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti. Hvala za darovano cvetje, sveče in svete maše ter za izražena sožalja. Hvala obema duhovnikoma za opravljeno sveto mašo in pogreb, govorniku gospodu Piklu za besede slovesa, trobentaču in pevcem ter Komunalni Laško. Posebna zahvala družinama Pušnik in Cverle za sodelovanje in molitev pri njegovem zadnjem slovesu. Iskrena hvala tudi družini Kačič za vsestransko pomoč.

Ohranili te bomo v lepem spominu!

Žalujoci: sin Andrej in hči Nevenka z družinama, sestri Slavica in Štefka ter ostalo sorodstvo

269

*Tvoje srce je omagalo,
tvoj dih je zastal,
a spomin nate
bo za vedno ostal.*

V SPOMIN

VINKU ŽOGANU

iz Bodrišne vasi, Grobelno
(25. 7. 1954 - 27. 1. 2010)

27. januarja je minilo 5 let, kar te ni več med nami. Najlepša hvala vsem, ki ga ohranjate v lepem spominu in postojite ob njegovem grobu.

Vsi njegovi

43

Žalostni sporočamo, da se je v petek, 16. januarja 2015, v 85. letu za vedno poslovila naša draga mama, babica in prababica

SILVA URLEP

iz Pucove ulice 5 v Celju,
nazadnje je bivala v Domu starejših Šentjur

Na zadnjo pot smo jo pospremili v četrtek, 22. januarja 2015, v najožjem družinskem krogu.

Žalujoci vsi njeni

244

ZAHVALA

V 88. letu je svojo življenjsko pot sklenil dragi ate, stari ate in pradedek

**IVAN
SALOBIR**

iz Ulice
Dušana Kvedra 35
v Šentjurju
(24. 8. 1927 - 16. 1. 2015)

Z žalostjo v srcu se zahvaljujemo sorodnikom, sosedom, njegovim nekdanjim sodelavcem, znancem in vsem, ki ste ga v tako velikem številu in z dobro mislijo v srcu pospremili na njegovi zadnji poti. Hvala vsem, ki ste nam izražali ustna in pisna sožalja ter darovali cvetje, sveče in za svete maše.

Zahvaljujemo se tudi gospodu župniku Vinku Čonču, pogrebni službi Zagajšek, vokalni skupini Eros in trobentaču za izvedbo pogrebne svečanosti. Ohranili ga bomo v lepem spominu.

Žalujoci: sinova Ivo in Miran ter zet Lojze z družinami

264

*Štiri leta na tvojem grobu
svečke že gortijo,
v žalostnih očeh
solze se iskrijo.
V mojih prsih
bolečina je skeleča,
saj v grob s teboj odšla
je tudi moja sreča.*

V SPOMIN

Tiha bolečina spremlja spomin na 28. januar, ko je pred štirimi leti prenehalo biti ljubljeno srce dragi mami, babici in tašči

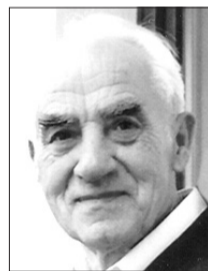
**JOŽEFI
RADOŠIČ**

iz Slatine 16 b, Šmartno v Rožni dolini
(14. 2. 1929 - 28. 1. 2011)

Zelo močno te pogrešam, draga mama, in vsak dan smo skupaj v mislih s teboj.

Tvoja hčerka Erna z družino

263

*Vsa toplina tvojega srca
in vsa tvoja ljubezen
ostajata za vedno z nami.*

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega

STANKA GOVEDIČA

(29. 4. 1935 - 19. 1. 2015)

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste se v tako velikem številu poslovili od njega. Hvala vsem in vsakemu posebej.

Žena Marija ter hčerki Stanka in Romana z družinama

265

RAZNO

POSOJILA za zaposlene in upokojence! Izplačilo gotovine takoj. Posojilo lahko vračate s položnicami (tudi za osebe z nižjimi dohodki). Info-kredit, d. o. o., Mariborska cesta 86, Celje, telefon 059 226-600, 051 886-600.

NUDIM pomoč na domu starejšim ljudem, ki ne zmorejo več opravljati vsakdanjih opravil. Telefon 040 235-020. Vlasta Uršej, Opekarniška 10, Celje.

novi tednik

70
LET
za Vasil

Poroke

Žalec
Poročila sta se: Dunja LEŠNIK in Simon VALENČIČ, oba iz Hramš.

Smrti

Celje
Umrli so: Matilda KOREN iz Celja, 89 let, Stanislav PERGER iz Braslovč, 74 let, Albin NOVAK iz Celja, 64 let, Bojana ZDOVC iz Celja, 52 let, Jožefa PLOŠTAJNER iz Šempetra v Savinjski dolini, 76 let, Franc VREČER iz Celja, 89 let, Milorad POPOVIČ iz Celja, 75 let, Silva CESTNIK iz Griž, 77 let, Doroteja PAVLOVIČ iz Celja, 92 let, Bruno ARNŠEK iz Dobrne, 66 let, Ivan BLATNIK s Polzele, 75 let, Ivana MLAKAR iz Celja, 81 let, Vinko JECL iz Celja, 83 let, Branko BEZENŠEK iz Celja, 74 let, Frančišek LIPIČNIK iz Celja, 80 let, Vid JAZBINŠEK iz Celja, 92 let, Ana ŽOHER iz Celja, 87 let, Ernest CVAR iz Celja, 64 let, Erika RESNIK iz Celja, 87 let, Katarina REZAR ŠORN iz Braslovč, 88 let, Justina BORŠTNAR iz Velenja, 78 let, Jožef SINKOVIČ iz Celja, 84 let, Ana STOJLOVIČ iz Celja, 75 let, Ana ZELIČ iz

Celja, 84 let, Jože RECKO iz Štor, 94 let, Marija PLANK iz Štor, 91 let, Ivan SALOBIR iz Šentjurja, 87 let, Branko ŠIPEK iz Laškega, 75 let, Stanislav GOVEDIČ iz Celja, 79 let, Zlatko DOBRIŠEK iz Celja, 62 let, Franc GORIŠEK iz Celja, 87 let, Zvonimir ČEPIN iz Žalca, 78 let.

Laško
Umrli sta: Peter ŠKORJA iz Reke, 74 let, Peter BOLČINA iz Radobelj, 74 let.

Šmarje pri Jelšah
Umrli so: Ferdinand LUBJEJ iz Polžanske Gorce, 72 let, Martin TOMINC iz Rogoške Slatine, 90 let, Dragica AMON iz Verač, 63 let, Erna VALNER iz Zgornjega Tinskega, 79 let, Franc ŠKRABLIN iz Sladke Gore, 91 let, Elizabeta VAJDIČ iz Slovenske Bistrice, 87 let, Jurij ŽERDONER iz Šmarja pri Jelšah, 88 let, Maksimiljan KRAMPERSK iz Šentruperta, 68 let, Karl KOJTERER iz Globokega pri Šmarju, 89 let, Agnes HRO-

VAT iz Bodrišne vasi, 73 let, Ana TEPEŠ iz Zadrž, 81 let.

Šentjur pri Celju
Umrli so: Jožef KRAJNC iz Šentjurja, 64 let, Marija BREČKO iz Šentjurja, 94 let, Zdenka MASTNAK iz Lokarj, 64 let, Alojz HITI iz Šentjurja, 65, Silvestra URLEP iz Šentjurja, 84 let.

Žalec
Umrli so: Matilda OBLAK iz Celja, 84 let, Milan ŠTEFANČIČ iz Velike Pirešice, 65 let, Ivan BLAGOTINŠEK s Polzele, 96 let.

Mozirje
Umrli so: Ivana POLAJNAR iz Kokre, 89 let, Alojz BENDA iz Šentjanža, 66 let, Amalija MAVRIČ iz Bočne, 93 let.

Velenje
Umrli so: Herta ŠARLAH iz Celja, 86 let, Marija VERK iz Velenja, 77 let, Vilma ŠTEKLIČ iz Celja, 73 let, Marija TURNŠEK iz Celja, 86 let, Frančišek ŽNIDAR iz Velenja, 84 let, Janez KOVAČ iz

Šentjurja, 79 let, Ivan AUBERŠEK iz Velenja, 92 let, Maks BASTL iz Celja, 73 let, Pavla ZAVOLOVŠEK iz Velenja, 82 let, Erna JAVORNIK iz Žalca, 76 let, Emilija SAGMEISTER iz Ljubljane, 92 let, Stanislav HOSTNIK iz Velenja, 85 let, Antonija KITAK iz Rogoške Slatine, 83 let, Zlatko TERŽIČ iz Šoštanja, 66 let, Ivan KOBOLD iz Slovenj Gradca, 85 let, Barbara ATELŠEK iz Šoštanja, 71 let, Helena VRABIČ z Brega pri Polzeli, 71 let, Vladimir DOLAR iz Šempetra v Savinjski dolini, 74 let, Marija BRUMEC iz Slovenskih Konjic, 79 let, Miroslav ŽERJAV iz Slovenskih Konjic, 61 let, Ivan KALPIČ iz Mengša, 64 let, Ivana Franči-

ška LOŽAK iz Slovenskih Konjic, 85 let, Pavla KOPINA iz Velenja, 79 let, Cveto ZGONC iz Celja, 89 let, Jožef KODRE iz Ločice ob Savinji, 63 let, Marijan BUKVIČ iz Žalca, 77 let, Antun TURNIŠKI iz Rogoške Slatine, 73 let, Jurij FRIM iz Slovenskih Konjic, 72 let, Marija TEKAVEC iz Velenja, 68 let, Marcel HERNAUS iz Žalca, 57 let, Karol MLINAR iz Braslovč, 88 let, Jožef UČAKAR iz Velenja, 72 let, Alojzija BRUNŠEK iz Velenja, 91 let, Marija CENTRIH iz Velenja, 85 let, Jožef LEŠNIK iz Topolšice, 70 let, Antonija HRIBERŠEK iz Prebolda, 97 let, Milan KLAVS iz Velenja, 41 let, Angela KOŽELJ iz Velenja, 80 let.

APARTMAJI *Celeia* NA GOLTEH

APARTMAJI OB SMUČIŠČU ZELO UGODNE SMUČARSKÉ VOZOVNICE

tel.: +386 (0)3 49 25 886 / e-mail: info@celeia.si / www.celeia.si

17.00 Osrednja knjižnica Celje	Ljudje z naravo, narava za ljudi odprtje razstave
17.00 Dom sv. Jožefa Celje	Pogovori o življenju in smrti vodita: Metka Klevišar, dr. med in Julka Žagar, dr. med.
17.00 Vila Mojca Velenje	Vrstniško nasilje predavanje psihologinje Nine Babič
17.00 Knjižnica Velenje	Ura pravljic v srbskem jeziku namenjena otrokom od 3. leta, pripovedovala bo Daliborka Vladušić
17.30 Osrednja knjižnica Celje	Pomlad v japonskih vrtovih predava Alenka Kocuvan Polutnik v okviru Univerze za III. življenjsko obdobje
18.00 Knjižnica Rogaška Slatina	Morje in obala predstavitve pesniške zbirke dr. Jožeta Lipnika
19.00 Narodni dom Celje	O notranjem miru s Premom Rawatom video prireditev
18.00 Dvorana Prebold	Večer slovenskega filma animirani kratki film Čikorja an kafe in celovečerni film Akcija
19.00 Savinov likovni salon Žalec	Dotiki in prepleti: glasba kot inspiracija v prostoru vizualne umetnosti odprtje razstave
19.19 Knjižnica Velenje	Prepoznavanje in obvladovanje stresa predaval bo Adil Huselja
TOREK, 3. 2.	
8.00 do 18.00 Osnovna šola Lava	Knjižna tržnica Prešernovanja - ob slovenskem kulturnem prazniku
9.30 in 16.00 Muzej novejšje zgodovine Celje	Živeti v Celju predstavitve obrtnika frizerja Vinka Tajnska

17.00 Osrednja knjižnica Celje	Savinjski pust odprtje razstave Sebastjana Webra
17.00 Glasbena šola Rista Savina Žalec	Nastop učencev citer in petja
17.00 Prostori MČ Dolgo polje	Prešernovanja - ob slovenskem kulturnem prazniku S poezijo in glasbo se bodo predstavili člani Celjskega literarnega društva

17.00 Dom kulture Velenje	Mavrica prijateljstva - zapojmo skupaj koncert zborov vseh sodelujočih v projektu Razprimo mavrico prijateljstva med generacijami
17.00 Vila Mojca Velenje	Torkova peta ustvarjalnica za otroke in starše
17.00 Knjižnica Velenje	Ura pravljic v angleškem jeziku

OSREDNJA Knjižnica Celje

Levstikova dvorana	Četrtek, 29. januar, ob 17.30 Ludvik Jevšenak: Glej jih, zvezde! (v okviru Univerze za tretje življenjsko obdobje)
Študijska čitalnica	Ponedeljek, 2. februar, ob 17. uri Predavanje in odprtje razstave Ljudje z naravo, narava za ljudi (Zavod RS za varstvo narave)
Levstikova dvorana	Ponedeljek, 2. februar, ob 17.30 Alenka Kocuvan Polutnik: Pomlad v japonskih vrtovih (v okviru Univerze za tretje življenjsko obdobje)
Knjižnici pri Mišku Knjižku	Sreda, 4. februar, ob 17. uri Lutkovna predstava: BELA MUCA, nastopajo učenci 4. razreda OŠ Frana Roša, mentorica Špela Košir
Študijska čitalnica	Četrtek, 5. februar, ob 17.30 Ne bodi kot drugi Literarni in glasbeni performans Ferija Lainščka in pevke Ditke

18.00 Knjižnica Rogatec	Srečanje bralne značke za odrasle gostja: pesnica Nuša Illovar
19.19 Knjižnica Velenje	8 moških - zakaj pa ne? predstavitve knjige Jane Pristovšek
SREDA, 4. 2.	
14.30 Koncertna dvorana Glasbene šole Celje	Godala, orgle, harfa, kitara, citre, komorne skupine s pihali javni nastop tekmovalcev
17.00 Knjižnica pri Mišku Knjižku	Bela muca lutkovna predstava; nastopajo učenci 4. razreda OŠ Frana Roša
17.00 Knjižnica Rogatec	Ježkove pravljice poslušanje pravljice in ustvarjanje na temo pravljice
17.00 Vila Bianca Velenje	Marjana Verbuč odprtje likovne razstave
17.00 Knjižnica Velenje	Ura pravljic namenjena otrokom od 3. leta dalje; pripovedovala bo Vesna Gaber Podhovnik
18.00 Kulturni dom Liboje	Proslava ob slovenskem kulturnem prazniku
19.00 Dom kulture Velenje	Šaleški literarni zbornik Hotenja predstavitve zbornika
19.19 Knjižnica Velenje	Piramide po svetu in v dolini bosanskih piramid v Visokem predavala bo Irena Jarc
20.00 Dom II. slovenskega tabora Žalec	Ko ko komedija komedija Špas teatra

Društva vabijo

SOBOTA, 31. 1.	
8.00 Ploščad centra Nova in Cankarjeva ulica Velenje	Mestna tržnica Velenje
8.00 do 12.00 Žalec	Podeželska tržnica
9.00 Knjižnica Velenje	Vsi kupujemo, vsi prodajamo
TOREK, 2. 2.	
14.00 Mladinski center Velenje	Središče mladih in otrok Velenje od ponedeljka do četrтка: učna pomoč, interaktivne, kuharske, ustvarjalne, glasbene delavnice ...

novi tednik

70
LET
za Vasil

Na ogled komedije v Žalec! V Dom II. slovenskega tabora Žalec

29. 1. 2015 ob 19.30
Mame, SiTi teater

4. 2. 2015 ob 18.00
Ko ko komedija, Špas teater

20. 2. 2015 ob 20.00
Čista norišnica, Špas teater

Vstopnice:
TIC Žalec, tel. 03 710 04 34

18.00 Medobčinska splošna knjižnica Žalec

Utrip domoznanstva
Kulturno zgodovinsko društvo Zovnek se predstavi

Dobrodelne prireditve

PETEK, 30. 1.

19.00 Dom sv. Jožefa Celje
Dobrodelni koncert za odpravo v Zambijo

Razstave

Galerija sodobne umetnosti Celje: slikarski opus Narcisa Kantardžića, do 1. februarja
Likovni salon Celje: razstava umetniške skupine Zvono (1982-1992), do 1. februarja

Galerija Kvartirna hiša Celje: razstava del Mihe Maleša, do 28. 2.

Galerijski prostor Celjskega mladinskega centra: fotografska razstava Ulica; razstavljajo Alja Antič, Verena Zorenč in Katja Dernovšek, do preklica.

Galerija Volk Celje: prodajna razstava likovnih del iz stalne zbirke olja na platno različnih avtorjev, do 31. 1.

Galerija Nika Ignjatiča Celje: prodajna skupinska razstava likovnih del Mala zimska razstava - Little winter exhibition, do 31. 1.

Osrednja knjižnica Celje: razstava Herman Potočnik Noordung, ob 122-letnici rojstva, do 31. 1.; razstava Martina Branka Rupnika, Tudi v zimi sije sonce, do 15. 2.

Muzej novejšje zgodovine Celje: Srčni pozdrav iz bojnjga polja; Prva svetovna vojna in njen odmev na Celjskem, do 28. 2.; **Zgodovinski arhiv Celje:** ABC Arhivska razstava Barbara Celjska, do 31. 1.

ZBUDI SE RIBICA

**PREMIERA 31. JANUARJA
OB 10.00**

OTROŠKI MUZEJ HERMANOV BRLOG
PREŠERNOVA ULICA 17, CELJE

Podjetje NT&RC, d.o.o. opravlja časopisno-založniško, radijsko in agencijsko-tržno dejavnost
Naslov: Prešernova 19, 3000 Celje,
telefon: (03) 42 25 100, fax: (03) 54 41 032.

Direktor: Srečko Šrot

Naročnine: Vera Gmajner. **Telefon:** (03) 4225 171.
Sprejem naročnin po e-pošti: vera.gmajner@nt-rc.si
Mesečna naročnina je 9,50 EUR. Za tujino je letna naročnina 228 EUR. Številka transakcijskega računa: 06000 0026781320. Nendaročenih rokopiesov in fotografij ne vračamo.

Tisk: Delo, d.d., Tiskarsko središče, Dunajska 5, direktor: Bogdan Romih. Novi tednik sodi med proizvode, za katere se plačuje 9,5% davek na dodano vrednost.

NOVI TEDNIK

Odgovorna urednica: Biserka Povše Tašič
Namestnica odg. ur.: Tatjana Cvirn
Oblikovanje: Minja Bajagič
Računalniški prelom: Igor Šarlah, Andreja Balja
Fotografija: Sherpa, GrupA
E-mail uredništva: tednik@nt-rc.si
E-mail tehničnega uredništva: tehnika.tednik@nt-rc.si

RADIO CELJE

Odgovorna urednica: Bojana Avguštinčič
Namestnica odg. ur.: Tina Vengust
E-mail: radio@nt-rc.si
E-mail v studiu: info@radiocelje.com

UREDNIŠTVO

Robert Gorjanc, Janja Intihar, Brane Jeranko, Saška T. Ocvirk, Špela Ožir, Jerica Potočnik, Ivana Stamejčić, Simona Šolinič, Dean Šuster, Tina Vengust
Tajnica uredništva: Tea Podpečan
Lektorica: Tanja Drolec

AGENCIJA

Opravlja trženje oglasnega prostora v Novem tedniku in Radiu Celje ter nudi ostale agencijske storitve.

Marketing: Marjan Brečko, Simona Brglez, Vojko Grabar, Vesna Lejič Mlakar, Kristina Suהל

Telefon: (03) 42 25 100

Fax: (03) 54 41 032,
(03) 54 43 511

Sprejem oglasov po elekt. pošti: agencija@nt-rc.si

Razmišljate o prenovi ali dobrem nakupu?

Preberite aktualno ponudbo!

Sončna hiša z zemeljskim hranilnikom

Počasi raste zavest, da je treba sončno toploto shraniti takrat, ko je na razpolago, da jo lahko uporabimo, ko jo potrebujemo. Z nenehnim razvojem sončnih sprejemnikov je vse večji poudarek tudi na sončnih hranilnikih. Časi, ko smo kupili sončni sprejemnik in kombiniran toplotni hranilnik za hranjenje pridobljene sončne toplote za največ tri dni in smo to lahko dogrevali z električnim grelnikom ali ga povezali s toplovodnim kotlom, se vse bolj hitro izmikajo. To je opazno predvsem v energetsko razvitejših državah.

Pri odločitvi za takšno gradnjo je treba predhodno preučiti in uskladiti številne podrobnosti. Zato je prav, da se pri takšnem delu odločimo za pravega strokovnjaka. Najprimerneje je, da se odločimo za strokovnjaka iz gradbeništva in strojnih inštalacij. Pred tem preverimo njune strokovne reference. Eden od načinov za sezonsko skladiščenje presežne sončne energije je zagotovo toplotni zemeljski hranilnik. Pri tem konceptu je mogoče s sončno napravo in vmesnim toplotnim hranilnikom (za proizvodnjo tople vode in ogrevalnega registra za prezračevalno napravo) prenesti toploto v zemljo pod hišo. Shranjene energije je dovolj, da se preko zemlje ogret zrak napaja v toplotni menjalnik prezračevalne naprave in zagotovi ostanek toplote v obdobjih, ko ni na razpolago dovolj sonca. Pri tem načinu je osrednjega pomena prezračevalna naprava, ki lahko shranjeno energijo ponovno sprosti.

Standardi za pasivne hiše zahtevajo vgradnjo oken z veliko površino na južni strani zgradbe in s trojno zasteklitvijo. Okna imajo vgrajeno fiksno ali premično sončno zaščito, kakovostno toplotno zaščito in nizko rabo energije.

Tehnične zahteve za izvedbo

- visoko učinkovit prezračevalni sistem z izrabo povratno pridobljene toplote, sesanje preko zračne vrtine, zrak-zemlja, toplotni menjalnik pa je vgrajen v zemeljskem hranilniku;
- solarna naprava (velikosti približno 30 m²) s strešnim nagibom okoli 25° in sončni sprejemniki, na fasadi pod kotom 90°;
- solarni vmesnik - na primer kombinirani hranilnik za pripravo tople vode in pogon toplotnega menjalnika za prezračevalno napravo;

- talna plošča s toplotnim prenosnikom za vnos toplote k zemlji za shranjevanje presežene solarne energije;
- zemeljski hranilnik z bočno izolacijo.

Sončne hiše, opremljene s prosojno toplotno izolacijo, in ovoj zgradbe, ki je istočasno površina za pridobljeno energijo, sledijo neki drugi filozofiji. Tu se zbrana sončna energija, ki je shranjena v stenah, postopoma pomika v prostor. Zaradi modernih fasadnih sistemov s specialnimi steklenimi prizmami in z integriranim PCM-slojem kot latentnim toplotnim hranilnikom lahko taka stena shrani 10-krat več energije kot beton. Ob morebitnem pregretju shrani odvečno toploto v solarno steno in jo po potrebi odda v prostor ponoči ali v oblačnih dnevih. Energija je termokemijski reverzibilni hranilnik (brez izgub), ki se skozi faze spreminja (v trdno ali tekoče stanje) in se ponovno sprosti. Sončne hiše, ki delujejo s takšno zasnovo, praviloma uvrščamo med pasivne hiše z vgrajeno prezračevalno napravo (tudi za distribucijo toplote) in jih naredimo »konvencionalno« s pasivno hišno tehniko.

Zalogovnik toplote

Ogrevanje vode je termodinamični postopek, ki uporablja vir energije za segrevanje vode nad svojo začetno temperaturo. Tipična domača poraba tople vode se uporablja za kuhanje, čiščenje, kopanje in

za ogrevanje prostorov. V industriji veliko uporabljajo toplo vodo in vodo, segreto v paro.

V gospodinjstvih se voda segreje na grelnikih vode, vendar ti ne omogočajo neprekinjene oskrbe z ogrevano vodo na nastavljeno temperaturo. Temperatura se razlikuje glede na stopnjo porabe tople vode.

Naprave za zagotavljanje bolj ali manj stalnega dotoka tople vode so različne in znane kot grelniki vode, rezervoarji za toplo vodo - zalogovniki, kotli, toplotni izmenjevalci, grelci ali gejzirji - odvisno od tega, ali gre za ogrevanje pitne ali nepitne vode za domačo ali industrijsko uporabo. V gospodinjstvih se naprave, ki segrevajo vodo za različne namene (razen za namene ogrevanja prostorov) imenujejo sanitarne toplovodne naprave.

V mnogih državah so najpogostejši viri energije za ogrevanje vode fosilna goriva: zemeljski plin, utekočinjen naftni plin, olje, trda goriva. Ta goriva se lahko porabijo neposredno ali z uporabo električne energije (lahko izhajajo iz katerega koli od zgoraj navedenih virov ali iz jedrskih goriv ali obnovljivih virov). Alternativni viri energije, kot so sončna energija, toplotne črpalke, topla voda, recikliranje toplote in včasih geotermalno ogrevanje, se lahko uporabljajo tudi v kombinaciji sistemov, ki jih omogočajo plin, nafta ali elektrika.

Na kaj moramo biti pozorni pred nakupom zalogovnika

S hranilniki toplote ali t. i. zalogovniki za shranjevanje tople vode premostimo dnevna neskladja med razpoložljivim virom ogrevanja (na primer pri izkoriščanju solarne energije, ogrevanju na trda goriva, elektrike pri dvotarifnih števcih ...) in rabo toplote energije za sanitarno vodo ali ogrevanje prostorov. Klasični zalogovniki imajo izoliran le plašč, pri čemer nastajajo precejšnje toplotne izgube na priključkih in armaturah. Sodobnejši hranilniki imajo izboljšano toplotno izolacijo plašča in posebej izvedeno dno in priključke, tako da so izgube bistveno manjše.

Nekateri zalogovniki imajo zunanjo steno prevlečeno z alu-folijo, ki odbija toplotno sevanje na steno zalogovnika. Med alu-folijo in toplotno izolacijo je zračna plast, ki deluje kot dodaten toplotni izolator. Toplotne izgube pri starejših zalogovnikih so

zelo velike na dnu zalogovnikov, saj znašajo do 25 odstotkov. Sodobnejše konstrukcije omogočajo, da je voda na dnu hladnejša, kar seveda zmanjšuje toplotne izgube, poleg tega toplotne mostove preprečujejo tudi tako, da so namesto kovinskih nog specialne plastične z ustrezno trdnostjo.

Pomembno je, da ima zalogovnik vgrajene povratne lopute, ki preprečujejo gravitacijsko kroženje vode (termosifonsko kroženje), tudi ko so črpalke izklopljene. Toplotne izgube lahko bistveno zmanjšamo tudi tako, da dobro izoliramo vse priključke na zalogovnik in da so ti položeni poševno s spodnje strani, da se tako mikrocirkulacija vode v zalogovniku zmanjša na minimum. Pri klasičnih zalogovnikih se voda ohladi v enem do dveh dneh, pri sodobnih pa v približno petih dneh. S sodobnim dobro izoliranim zalogovnikom ustrezne velikosti lahko ob enkratni polnitvi 24 ur ogrevamo novejšo dobro izolirano enodružinsko hišo velikosti 150 m². V najbolj hladnih zimskih dneh je včasih potrebna dvakratna polnitev. Predpogoj za to je dovolj velik zalogovnik - z dovolj prostornine (najmanj 50 l/KW moč kotla za ogrevanje).

Prednosti zalogovnika: boljši izkoristek kotla oziroma drugega vira ogrevanja, optimalen potek izogrevanja, ugodnejše emisije in večje ugodje pri ogrevanju. Kurilne naprave na olje ali plin se brez zalogovnika pogosto izklaplajo. Zelo pogosto vklapljanje in izklapljanje gorilnika ni zaželeno, saj se poslabša izogrevanje, nabirajo se obloge na peči, poveča se poraba kuriva in onesnaževanje okolja. Tudi pri tovrstnih ogrevalnih napravah je vključitev hranilnika toplote oziroma zalogovnika smiselna.

Privoščite si najboljše!

Če želite oglaševati
v rubriki
Vsi naši mojstri,
pokličite:

031 692-860

DELOVNI ČAS
pon. - pet. 7. - 19. ure
sob. 7. - 12. ure
ned. in prazniki 7. - 8. ure
dežurstvo 24 ur

veterinarska**bolnica**šentjur

V ambulantni se vsakodnevno izvajajo:

- zdravstveni in laboratorijski pregledi živali
- preventivna cepljenja psov in mačk
- rtg slikanja skeleta in kolkov
- kirurški posegi na mehkih in trdih tkivih živali
- diagnostika notranjih organov in ostale storitve.

www.vb-sentjur.si

Cesta Leona Dobrotinška 12
3230 Šentjur, Slovenija

GSM: 041 618 772

Tel.: 03 749 32 10

Fax.: 03 749 32 11

E-mail:

veterinarstvo.sentjur@siol.net

NOVO!

**DELO
NA TERENU!**

VETERINARSKA BOLNICA
ŠENTJUR NUDI 24 URNO
NUJNO VETERINARSKO
POMOČ TUDI
V ENOTI LJUBLJANA
(Glonarjeva 2, Ljubljana)!

STROJEPLASTIKA
PRAŠNO BARVANJE
VSEH VRST KOVIN:
gsm:
041 741 094
www.strojeplastika.si

OSTEOPATSKA TERAPIJA

~~120,00 €~~
cena
s popustom
80,00 €

FITEX d.o.o.
Dunajska 120 a 1000 Ljubljana
tel. 01/568 40 91

Terapija traja eno uro.
Predhodno se je potrebno naročiti
na tel. 031 566 262
vsak dan med 17.00 in 20.00 uro.

www.centerzdravja.net | prodaja@centerzdravja.net

ŠIVILJSKI SERVIS FLIKCA

Ul. M. Grevenbroich 9,
Nova vas, 3000 Celje
Tel.: 031 843 029
www.siviljskiservisflickca.com

**KRAJŠANJE HLAČ že od 5 EUR dalje
"EKSPRES" POPRAVILA
POPOLNI SERVIS TEKSTILNIH
IN USNjenih OBLACIL**

DELOVNI ČAS: pon. - pet.: od 8. do 18. ure; sob.: od 8. do 13. ure

INSTALACIJE VERHOVŠEK

Z vami že 20 LET.

IZVEDBA VODOVODNIH IN CENTRALNIH
NAPELJAV TER SANACIJA KOPALNIC

INSTALACIJE VERHOVŠEK d.o.o. Prožinska vas 34/d, Štore, gsm: 041 682 907

Kupon za 25 EVROV
Pri naročilu storitev nad 500 evrov

AVTOMEHANIKA

- PRIPRAVA VOZILA ZA TEHNIČNI PREGLED
- SERVIS VOZIL - VULKANIZACIJA
- POPRAVILO IN ZAMENJAVA IZPUŠNIH SISTEMOV

Bojan Kovač, s.p.
Cesta v Debro 1, 3270 Laško
040 22 30 95,
03/ 734 26 61

**HITRO, KVALITETNO
in UGODNO!**

VULKANIZACIJA
MULEJ
AVTOPRALNICA
KARTON ZVESTOBE: 10. PRANJE ZASTONJ

MARJAN TERŽAN, s.p.

Mariborska 54
p.p. 1013, 3102 CELJE

Tel.: 03/491-38-00, Fax: 03/491-38-01

DELOVNI ČAS: delavniki od 8.00-18.00, sobota od 8.00-12.00

10% popust ob nakupu
korekcijskih in sončnih očal

CENJENE STRANKE
V OPTIKI TERŽAN VAM NUDIMO:

- STROKOVNI PREGLED VIDA ZA OČALA
- KVALITETNA STEKLA IN OKVIRJE ZA KOREKCIJSKA OČALA
- STROKOVNI PREGLED ZA KONTAKTNE LEČE
- KVALITETNE KONTAKTNE LEČE
- ČISTILA ZA KONTAKTNE LEČE
- SONČNA OČALA PRIZNANIH PROIZVAJALCEV

POSEBNOST
- LASTEN PARKIRNI PROSTOR ZA STRANKE OPTIKE -

CVETLIČARNA
IN DARILNI BUTIK

NATAŠA

Nataša Hribernik, s.p.

Poslovne enote: Kalobje-Šentjur-Celje

Kontakt: 031-363-506 in 031-302-666

03/ 746-13-80 in 03/ 995-99-64

PRI UREDITVI GROBOV, DELO BREZPLAČNO!

AK
ASFALT KOVAČ

ASFALT KOVAČ D.O.O.,
PLANINA PRI SEVNICI 47 A,
3225 PLANINA PRI SEVNICI

T: +386 3 7491 031
F: +386 3 7491 032
E: ASFALT.KOVAC@SIOL.NET

Ko Sončni park postane ledeno središče

Drsanje vse bolj priljubljeno med Velenjčani

Tudi letošnja zimska sezona dokazuje, do so Velenjčani in okoličani možnost brezplačnega drsanja v mestu sprejeli z navdušenjem. Ledena ploskev, ki so jo že drugo leto zapored postavili v Sončnem parku, je namreč dobro obiskana. Lansko sezono je več kot 18 tisoč občanov obiskalo drsališče, ki je obratovalo od sredine decembra do začetka marca. Največ drsalcev je bilo prav decembra med božično-novoletnimi prazniki.

Zato so se v velenjski občini odločili, da bodo tudi letos postavili drsališče, veliko 40 krat 20 metrov, ki obratuje vsak dan. In spet beležijo dober obisk. Dopoldne in popoldne je ledena ploskev namenjena drsalcem, v večernih urah pa pretežno Hokejskemu klubu Velenje in ostalim hokejskim rekreativcem.

Ob sobotah zvečer, ko v Sončnem parku pripravijo disko na ledu, so

Dršajo radi tudi v sosednjem Šoštanju, kjer je občina že osmo leto zapored uredila drsališče na rokometnem igrišču. Letos je ledena ploskev večja še za 50 kvadratnih metrov. Tudi tam je drsanje brezplačno, konec tedna pa večerne ure namenjajo hokejskim rekreativcem.

spet glavni drsalci, ob petkih zvečer pa igralci kerlinga, vedno bolj priljubljenega športa, ki je postal celo olimpijski.

Pravšnji šport za krizne čase

Tudi šole za pouk športne vzgoje in organizacijo športnih dni pridno izkoriščajo ledeno ploskev. Verjetno bo veliko šolarjev tudi čas zimskih počitnic preživelo na drsališču. V času gospodarske krize, ko je alpsko smučanje za mnoge postalo cenovno nedostopno, za nordijsko je vse premalo snega v nižinah in tudi urejenih prog, pa tudi ta športni ni več tako poceni, je drsanje zelo priročna in poceni rešitev. Če je drsanje brezplačno, tako kot v Velenju, pa je to sploh dobrodošlo. Dva evra morate odšteti le, če nimate svojih drsalk in si jih morate izposoditi ali če želite, da vam jih nabrusijo. Kajpak kakšen evro potrebujete tudi za to, da se okrepčate s čajem, saj je na voljo tudi gostinska ponudba.

Naložba se je izplačala

Dober odziv meščanov in okoličanov tako opravičuje naložbo Mestne občine Velenje. Za ledeno ploskev, stroj za čiščenje in glajenje ledu, nadstrešek, šotor ... je namenila več kot 300 tisoč evrov,

Na treningu kerlinga na drsališču v Sončnem parku v Velenju

za letošnje obratovanje drsališča pa več kot 30 tisoč evrov.

Do postavitve drsališča v Sončnem parku je bilo v Velenju mogoče drsati na različnih lokacijah. Leta 2012 na primer kar na treh. Eno drsališče je bilo na ploščadi med Mercator centrom in Rdečo dvorano, drugo v letnem kinu ob Škalskem jezeru in tretje na špor-

tnem igrišču v Škalah.

Morda bodo nekoč v Velenju dobili tudi čisto pravo drsališče olimpijskih razsežnosti, kakšnega drsalnega ali kerling šampiona in morda bodo celo oblikovali ekipo za tekmovanje v državni hokejski ligi. V športnem mestu, kot je Velenje, navijačev za spremljanje te atraktivne najhitrejših kolektivnih

športne igre zagotovo ne bi primanjkovalo. Tudi slovenska hokejska zveza bi se razveselila še enega novega centra v državi, saj se zdi, da komaj nabere ustrezno število ekip za spodobno domačo hokejsko ligo. Kajpak je vse odvisno od denarja.

ROBERT GORJANC
Foto: Grupa

FOTO TEDNA

Pot, po kateri hodijo zmagovalci.

Foto: SHERPA

— PORTR —

Glasba iz mladih izvabi najboljše

Profesorica flavte meni, da z glasbeno šolo pridobijo tudi tisti, ki si z nastopanjem nikoli ne bodo služili kruha

Pregovor pravi, da povprečen učitelj pove, dober učitelj pojasni, odličen učitelj prikaže in velik učitelj navdihuje. Za slednje se že skoraj dvajset let trudi profesorica flavte Diana Štih. Glede na tekmovalne uspehe učencev je našla pravo smer dela z mladimi. Kot pravi, se v glasbeni šoli naučijo marsičesa, kar jim pride prav v življenju. Branje not in igranje po njih sta morda še najmanj pomembni pridobitvi, ki jih otrok odnese od pouka nekega glasbila.

»Flavto se lahko nauči igrati vsak,« pravi Diana Štih. To glasbilo je začela otroke učiti že med študijem na akademiji za glasbo, poučevanju je ostala zvesta tudi, ko je sedem let igrala v Orkestru slovenske policije. V tistem času je veliko nastopala, sodelovala pri kvartetu flavt in v drugih zasedbah. Tako ali drugače je bila v glasbo vpeta od jutra do večera. Ko je prevzela še eno vlogo, vlogo mame, se je namesto za vrnitev na odre odločila za pedagoške vode. Zaposlila se je v Glasbeni šoli skladateljev Ipavcev Šentjur, kjer delo profesorice opravlja deset let.

Igrati za dušo in veselje

Zadnja leta je v njenem razredu približno 18 učenk. Vse se v življenju seveda ne bodo profesionalno ukvarjale z glasbo in bodo po osnovni glasbeni šoli za srednje izobraževanje izbrale katero drugo smer, poudarja Diana Štih. »Namen pouka glasbila je, da mladi radi igrajo. Pri tem učenje igranja po notah ni tako pomemben delež. Pomembneje se mi zdi pridobivanje delovnih navad. Preden otroci nastopijo pred poslušalci, morajo v to vložiti ogromno truda. Z nastopi pridobivajo samozavest. Vse to jim pomaga pri preverjanjih v šoli ali ko morajo svoje znanje pokazati kje drugje, na primer na razgovoru za službo.«

Motiti se je človeško

Kdor se je kdaj poskušal prebiti skozi notno gradivo neke skladbe, dobro pozna

»Nekdanji učenci me po desetih ali petnajstih letih še vedno naslavljajo kot učiteljico, v njihovih očeh opazim žar navdušenja. Povedo, da še zaigrajo ali da še hranijo flavto, nekateri so se pridružili pihalnemu orkestru, drugi kakšni drugi zasedbi. Tretji se k igranju zatečejo, ko se jim v srednji šoli meša od učenja. Takrat je druženje s flavto trenutek, ko naredijo nekaj za svojo dušo.«

rek, da vaja dela mojstra. Manjše dele skladbe je treba večkrat ponoviti, utrjevati naučeno od fraze do fraze in postopoma graditi celoto. Vmes se dogajajo tudi napake. Teh si otroci še najmanj želijo na nastopu. Diana Štih jih spodbuja, da tudi po morebitnem spodrsanju pogumno nadaljujejo. »Učim jih, naj tega ne pokažejo poslušalcem, naj jih prepričajo, da tako je. Ni pomembno, koliko napak se pripeti, pomemben je celosten nastop.«

V poseben izziv ji je ukvarjanje s tistimi, ki morda nimajo vseh danosti in jim gre učenje glasbila morda nekoliko težje od rok kot drugim. Takemu učencu pomaga, da se razvije do te mere, da si lahko po nekaj letih glasbenega pouka zaigra, kar si želi. In da ob tem uživa, da mu je to v veselje.

Vsak otrok je zase svet

Otroci se razlikujejo, zato se poskuša vsakemu posvečati posebej. Z vsakim stopa naprej po njegovi poti. Če-

Diana Štih je prepričana, da delo učitelja zahteva nenehno vlaganje. Veliko razmišlja o izboru skladb in o podajanju snovi tistim, ki imajo morebitne težavice. Njene izkušnje kažejo, da je možnosti za to, da učenec napreduje in se ima ob tem lepo, pri vsakem posamezniku ogromno.

tudi nekateri kritiki javnega glasbenega izobraževanja opozarjajo na okorelost učnih načrtov, češ da so nespremenjeni že desetletja in učence obsodijo zgolj na klasično glasbo, se Diana Štih s tem ne strinja. Poudarja, da gre le za okvir predpisane učne snovi, ki dopušča tudi vso ostalo ustrezno literaturo. »To pomeni, da mentor določa, kaj se bo učenec učil. Sama uporabljam uč-

benike, kjer so priložene zgoščenke. Tako otroci na posnetku slišijo, kako naj bi skladba zvenela. Igramo tudi zabavno glasbo. Za večino je po mojih izkušnjah to velika motivacija.«

Duet z učencem

Flavta Diane Štih med poukom ni pospravljena v kovčku. Sogovornica namreč meni, da učitelj glasbila ne more učiti le tako, da razla-

ga. Pomembno se ji zdi tudi, da mentor ohranja svoje znanje igranja in nenehno vlaga v to. Ko zaigra svojim učencem, jo pozorno opazujejo, poslušajo. »Pravzaprav me »skenirajo«, zato moram paziti na to, kako piham, kakšna je moja drža, kje so prsti, kakšen je ton. Če na to le opozarjam, gre pri enem ušesu noter in pri drugem ven. Ko jim pokažem, lažje razumejo, kaj zahtevam od

»Če bi se uresničile napovedi o krčenju denarja za sofinanciranje javne glasbene šole, bi bil med učenci velik osip, saj se stroški življenja že tako ali tako višajo. Razlike ne bi bilo le za nadarjene otroke. Glasbena šola da namreč vsakemu otroku toliko dodatnih znanj, veščin in izkušenj, da bi nastala ogromna škoda,« meni Diana Štih.

njih.« Sploh mlajši otroci se po njenih izkušnjah učijo s posnemanjem, dodaja. Zelo radi imajo, kadar lahko zaigrajo skupaj.

Brez podpore staršev ne gre

Eden pomembnejših dejavnikov pri njenem delu z nadarjenimi glasbeniki so starši, pojasni. Ti močno podpirajo tekmovalce, vozijo jih v glasbeno šolo, jih poslušajo na dodatnih nastopih in spodbujajo za dodatne ure.

Na račun tekmovanj Diana Štih v službi preživi več časa, kot bi ga sicer morala. Mesec ali dva pred tekmovanjem je ogromno produkcij, vaj s klavirjem. »Večkrat se mi zdi, da je prav, da imamo še kakšno dodatno uro in to naredim z veseljem, čeprav gre za moje prostovoljno delo.« Svoje učence pripravlja na Tekmovanje mladih glasbenikov Republike Slovenije in na različna tekmovanja na Hrvaškem, v Srbiji in Italiji.

Stroga, a razumevajoča

Odkar je mama, drugače razume svoje učence. Prej jim je med počitnicami na primer večkrat naložila novo snov. Ko so se po desetih prostih dneh vrnili k pouku, ni razumela, zakaj ne znajo in zakaj niso imeli časa vaditi. »Danes vem, kako je to, jasno mi je, da deset dni mine kot blisk in da je že osnovna šola blazno naporna. Krmariti med obojima je zahtevno. Zato tudi razumem dekleta, kadar povedo, da ne znajo, saj so imela več dela s šolo. Imamo zdrav odnos, vse se lahko dogovorimo.«

Priznava, da je stroga, da zahteva znanje, napredek učencev ocenjuje enkrat mesečno, v isti sapi pa pohvali mlade glasbenike, da resnično dobro igrajo. Med poukom kdaj in kdaj prisluhne tudi kakšni težavici, ki jo imajo otroci. Vendarle gre za individualni pouk, kjer lahko mentor opazi več kot v skupini. In to je po njenih besedah še ena prednost javnega glasbenega izobraževanja, ki ga pri nas poznamo že vrsto let.

TINA VENČUST
Foto: GrupA

Veseloigre po ljubensko

Igralci, ki jih vodi vsestranska Zvonka Kladnik, so že trikrat napolnili dvorano – Napisala in režirala je že drugo igro, v kateri tudi igra

V nekaterih krajih Zgoranje Savinjske doline še vedno pripravljajo odrske igre, ki so bile nekoč za ljudi edino takšno kulturno razvedrilo. V časih televizije, ko smo postali hudo izbirčni, predstavlja uprizoritev igre v nekaterih krajih še vedno izjemen dogodek. Na Ljubnem ob Savinji je bila v tem mesecu dvorana kulturnega doma kar dvakrat polna, v nedeljo je bila polna med gostovanjem na Rečici ob Savinji. Še več, Zvonka Kladnik je že drugič sama napisala igro, jo režirala in v njej tudi igra.

Kladnikova je nasploh zanimiva oseba. Magistrica znanosti z Ljubnega je učiteljica v Osnovni šoli Rečica ob Savinji, kjer poučuje kemijo, biologijo, naravoslovje in gospodinjstvo. V šoli vodi med drugim prizadevno dramsko skupino, vrstniške mediatorje in naravoslovni krožek, v življenju jo zanima še marsikaj. Na Ljubnem je predsednica kulturnega društva. Društvena gledališka skupina pripravi vsako leto po eno igro. Na uprizoritev njene zadnje igre Ni vse zlato, kar se sveti so se pripravljali več mesecev. Ljubensko občinstvo je novo igro odlično sprejelo. »Na koncu so bili igralci tako kot tudi jaz res zelo zadovoljni,« odgovarja Kladnikova. Obakrat se je v dvorani zbralo več kot dvesto gledalcev, ki so se njeni veseloigri od srca nasmejali. Ponovitvi v domačem kraju bosta konec februarja ter marca, povabili so jih tudi v Luče, Šmartno ob Paki in ljubljanske Črnuče.

Ustvarjanje predstave

In kaj je to, kar uspe v današnjem času izobilja kulturne ponudbe privabiti toliko gledalcev? »Ljudje pridejo radi gledat domače igralce, ki jih poznajo in z njimi živijo,« ugotavlja avtorica, režiserka in igralka nove predstave na Ljubnem.

Kako prepričati ustvarjalce predstav v današnjem času –

Zvonka Kladnik, predsednica Kulturnega društva Ljubno ob Savinji

ko vladata huda bitka za denar in huda časovna stiska – da se brezplačno učijo besedila, vadijo in nastopajo? »Povezujeta nas navdušenje in želja po druženju ter po tem, da nekaj ustvarimo. S tem ljudje osebno rastemo,« odgovarja Zvonka Kladnik. »Poleg tega se pojavi še notranje zadovoljstvo, ko začutiš, da so ljudje zadovoljni. Ko je občinstvu predstava všeč in zato zaploska,« pripominja. Všeč ji je skupinsko delo, ko vsak od igralcev prispeva svoj osebni delež. »Vmes se seveda pojavijo težki trenutki, ko nam vse dol pade. Nato spodbujamo drug drugega in se spet dvignemo,« opisuje občutke med ustvarjanjem predstave.

Od »ohceti« do fitnesa

»Ko dobim notranji navdih, ga želim uresničiti,« odgovarja o svojem ustvarjanju. Za pisanje igre se najprej pojavi ideja, nato zori, zatem začnejo nastajati zapiski.

Občinstvo ima povsod najraje veseloigre, komedije, zato se je letos lotila teme o prizadevanju današnjega

človeka za čim boljši zunanji videz. Glavna oseba je Tony, ki se je vrnil iz Nemčije v rodni kraj, kjer je odprl fitnes. Zapletov seveda ne manjka. Strank, ki se trudijo imeti popolno postavo, tudi ne manjka, prav tako ne čudežnih izdelkov, ki naj bi k temu kar najbolj pripomogli.

Lani je napisala in režirala veseloigro na poročno temo z naslovom Ohcet bo. V njej je predstavila poroko po starih običajih, ko različnih zapletov prav tako ni manjkalo. Od nekdanjega vasovanja do tega, kako so »samske« tekmice hotele dekletu fanta prevzeti. Lansko veseloigro so ponovili kar trikrat in z njo tudi gostovali. Obe veseloigri trajata več kot uro, letošnja kar uro in pol. Pred tem je napisala za otroke več skečev, ki trajajo do približno dvajset minut. Daljšo igro je napisala tudi za ljubenski Flosarski bal.

Igralska rast

Na Ljubnem sodeluje v gledališki skupini kulturnega društva že tri leta, pred tem je v kraju igrala v podobni skupini, ki je de-

»Zelo rada sem učiteljica in če bi se še enkrat odločala, bi verjetno izbrala ta poklic. Zelo rada imam učence in opažam, da mi dajejo veliko energije, ki jim jo vračam. To je obojestransko. Otroke je treba spoštovati, jih imeti rad. Z njimi se je treba spoštljivo pogovarjati, tako kot si želiš, da se spoštljivo pogovarjajo s tabo.«

veselje,« spoznava vedno znova. Opaža, da igranje v dramskem krožku na otroke vpliva zelo ugodno.

Zvonka Kladnik vodi Kulturno društvo Ljubno ob Savinji že štiri leta, toliko časa je minilo, odkar so jo povabili. Med študijem se je manj vključevala v življenje kraja, to povabilo je začutila kot priložnost, da se to spremeni. »Želim, da delamo z veseljem, da delamo za kraj,« poudarja pri delu v društvu. Sekcije ne manjka, od gledališke skupine in pevskega zbora do ljudskih godcev ter otroške folklorne skupine. Med počitnicami poskrbijo še za otroške delavnice.

V družinskem krogu njeno široko udejstvovanje podpirajo, čeprav občasno sliši od domačih kakšno hudomušno pripombo, da bi lahko več postorila doma. Domači se v kulturno življenje Ljubnega ne vključujejo. Vsi trije njeni možki, mož in odrasla sinova, so dejavni predvsem v gasilskem društvu.

Rada je učiteljica

Zvonko Kladnik v življenju zanima še marsikaj.

Od tega, da se posebej posveča osebnostni rasti, do tega, da zelo rada dela na zemlji. »To mi daje veliko energije, ob tem dobim veliko novih zamisli,« poudarja. S soprogom skrbita za manjšo kmetijo s kozami, z račkami in s kokošmi. Zaradi želje po osebni rasti se med drugim udeležuje različnih izobraževanj, pred kratkim se je udeležila predavanja o nevrolingvističnem programiranju, o delovanju našega uma, nevrologiji in jezikovnih vzorcih. Celo kreme izdeluje, saj uporablja samo doma izdelane. Tako poleti nabere različne rastline, jih posuši in namaka v olju, predvsem v oljčnem.

Letos mineva trideset let, odkar je učiteljica. Zdaj uči že otroke svojih nekdanjih učencev. Otroci so se od takrat spremenili, življenjski standard je veliko višji. Ko je začela poučevati, pri njenih domačih telefona sploh še niso imeli, danes ima vsak učenec mobilni telefon. Tudi današnji učenci so drugačni od nekdanjih, potrebujejo več spodbujanja kot nekoč, opaža.

BRANE JERANKO

Vse za fitnes. Za zadnjo igro, ki jo igrajo na Ljubnem, je Zvonka Kladnik napisala besedilo in jo režirala. V njej tudi igra.

zvočne slike
kulture

Ka lejdoskop

VSAK ČETRTEK OB 14.10 IN 19.15 **radio celje**

www.radiocelje.com 95.1 | 95.9 | 100.3 | 90.6 MHz

Zaradi strasti iz oči v oči z gadom in medvedom

Marjan Klepec, s fotografijo omreženi direktor Rdeče dvorane

Kar nekaj ljudi poznam, ki se strastno ukvarjajo s konjički, naj gre za fotografijo, zbiranje znamk ali kaj tretjega, a ne razmišljajo preveč o tem, da bi svoje ustvarjalne in zbirateljske dosežke delili z drugimi. Mednje bi najbrž spadal tudi ljubiteljski fotograf in direktor Rdeče dvorane v Velenju Marjan Klepec, a se je na srečo prijateljem pustil prepričati in je svoje stvaritve pokazal javnosti.

Tako je septembra lani na Velenjskem gradu odprl prvo samostojno razstavo fotografij z naslovom »V jutranji tišini«, na kateri je ujel utrip narave z rastlinskimi in živalskimi vrstami. Razstava je naletela na dober odziv, kar ga je spodbudilo, da je konec minulega leta z Mestno občino Velenje na gradu pripravil še dobrodelno dražbo teh fotografij. Tudi ta je lepo uspela, saj so uspeli prodati vseh 52 fotografij in iztržiti 4.630 evrov, ki bodo letos namenjeni letovanju otrok iz socialno šibkih družin v okviru Medobčinske zveze prijateljev mladine Velenje.

Po svizca v Italijo

Večina fotografij je nastala v Savinjski dolini, na Koroškem, nekaj tudi na Gorenjskem, svizca je šel slikat celo v Sello Neveo, na italijansko stran Kanina. Nekaj fotografij je nastalo kar pred hišo na domačem dvorišču. Kot pove že naslov njegove razstave, so fotografije nastajale zgodaj zjutraj, ko je tudi najboljša svetloba.

»Eden od razlogov, da se ukvarjam s fotografijo, je, da se sprostim po vsakodnevnih delovnih obveznostih in takrat pač odjadram v drug svet in se napolnim z energijo za nadaljnje delo. Če se ukvarjaš s fotografijo, praviloma gledaš tudi na svet nekoliko drugače in vidiš tisto, česar sicer ne opaziš ali greš mirno mimo podrobnosti,« pojasnjuje Marjan Klepec.

S kamero ne smeš biti agresiven

Sam se ob srečanju s kačo ne bi oziral na podrobnosti, ampak bi jo čimprej ucvrl

Marjan Klepec v Rdeči dvorani, ki je gostila že veliko odmevnih športnih, glasbenih in drugih dogodkov. Njeno poslanstvo je tudi večnamembnost, da se lahko prebivalci Velenja in okolice ukvarjajo s čim več rekreacijskimi dejavnostmi.

proč, bližnjega srečanja z medvedom pa si sploh ne predstavljam. Da bi ga na primer šel fotografirat na 20, 25 metrov daleč, tako kot je to storil Marjan Klepec.

»Živali so znotraj svojega habitata zelo pazljive, tudi medved. Želel sem si narediti še več kakovostnih fotografij medveda, ampak ko je slišal tri »škljoces«, je pobegnil. Saj vsi vemo, da se človeku umakne in da napade samo v primerih, če je ogrožen,« opisuje Marjan Klepec »izzivanje« medveda.

»Fotografiranje kač je posebno, moraš biti zelo pazljiv. Nekatere fotografije so nastale na razdalji 30 do 50 centimetrov. Velja podobno kot pri medvedu, ne smeš biti agresiven, da se žival ne počuti ogroženo in tako se tudi da narediti zelo zanimive fotografije,« o svojih srečanjih z oči v oči z gadom in modrasom razlaga Marjan Klepec.

Digitalna doba obudila veselje

Za fotografijo se je začel zanimati v osmem razredu osnovne šole, ko se je vpisal na fotografski tečaj. Takrat so

delali še črno-bele fotografije. Potem je konjiček opustil, ponovno pa se je za fotografijo ogrel, ko so se pojavili digitalni fotoaparati. Zadnjih pet let se s fotografijo spet ukvarja bolj intenzivno. Pri šestdesetih letih, kolikor jih šteje, se je tehnologija torej kar precej spremenila, a kot poudarja Klepec, je pomembno, da se je tudi pocenila. Privlačni ga predvsem naravoslovna fotografija, a po potrebi naredi tudi kakšno »reportersko«, na primer z dogodkov v Rdeči dvorani, kjer je direktor že od leta 1991. Od takrat torej, ko je bila še »delovna organizacija«.

Razgiban delavnik

Danes je Rdeča dvorana javni zavod, ki ga pretežno financira Mestna občina Velenje, večji del dejavnosti v njej je namenjen športu, v njej pa so tudi druge prireditve, glasbene, sejemske ... Slednjih je bilo včasih še več, tudi Gorenje je imelo v Rdeči dvorani svoje hišne sejme, pove Marjan Klepec. Rdeča dvorana upravlja tudi vse druge pomembnejše športne in rekreacijske objekte v Velenju, mestni

stadion, bazen, drsališče, kotalkališče ...

»Delo je zanimivo, raznoliko, veliko je dela z ljudmi, delovni čas je večkrat tudi izven uradniškega. Prav v tem obdobju je precej razgibano, najbolj sicer okoli novega leta. Ob koncu lanskega smo imeli tradicionalno novoletno zabavo

delavcev Gorenja in koncert Šank Rocka. Čez poletje je nekoliko manj intenzivno, čeprav tudi takrat seveda objekti niso povsem zaprti, opravljamo vzdrževalna dela,« o svojem delu razlaga Marjan Klepec.

Uporabnost pred bliščem

V dolgih letih, kar vodi Rdečo dvorano, se je v njej zgodilo že veliko pomembnih dogodkov. Kot enega najodmevnejših šteje organizacijo tekem skupinskega dela evropskega prvenstva v rokometu leta 2004.

Kot pojasnjuje, so pred tem velikim športnim dogodkom nekoliko obnovili dvorano, pri čemer so razmišljali, ali bi pozidali tribune za tri tisoč sedežev ali bi dvo-

rano, ki jo na leto obiše 200 tisoč ljudi, prenovili tako, da bo še vedno večnamenska in funkcionalna. Temu so dali prednost in tako se je mogoče danes hkrati v dvorani ukvarjati s sedmimi različnimi športi.

Marjan Klepec utegne še pripraviti kakšno razstavo, morda s področja bližinske fotografije, zanima ga namreč tudi fotografiranje skulptur v naravi, kot jih na primer ponuja zamrznjena Savinja, ob kateri živi.

Sicer se precej posveča tudi vnukinji in vnuku, ki je uspešen v sestavljanju znamenite rubikove kocke in ga bo spremljal na svetovnem prvenstvu.

ROBERT GORJANC
Foto: RG in arhiv
Marjana Klepca

Ko imaš gada na muhi z muho ...

Za takšne posnetke se res spleča vstati zgodaj zjutraj.

V kraljestvu gamsa

Kdo od ruševcev bo močnejši?

Ko se kačji pastir vpraša: »Je kdo še večji akrobat od mene?«

Žan Vipotnik, Dijana Močić, Katja Šlogar in učiteljica Irena Lasnik, ena od vodij projekta Investt v šoli.

Drugačnost lahko vse obogati

Dijake s posebnimi potrebami je treba ves čas spremljati, kako napredujejo

Dijana Močić in Žan Vipotnik sta dva izmed 22 oziroma 27 dijakov s posebnimi potrebami, ki v tem šolskem letu obiskujejo Ekonomsko šolo Celje. Čeprav jih pet še nima ustreznih odločb Zavoda RS za šolstvo, so jim v šoli že prilagodili pouk in upoštevajo njihove omejitve. »Vemo, da jim lahko s tem, ko prilagodimo pouk in pri vsakem od njih poiščemo najmočnejše točke, pomagamo le v šoli. A radi bi jim tudi naprej, da na prehodu na trg dela ali v nadaljnji študij ne bodo prepuščeni sami sebi,« pravi ravnateljica Bernarda Marčeta.

Prav zato so se v šoli pred tremi leti vključili v mednarodni projekt Investt. »V sklopu razvojnega projekta, ki se letos končuje, sodelujemo s partnerji iz Avstrije, Nemčije, Belgije in z Norveške ter izmenjujemo izkušnje pri učenju v poklicnem izobraževanju in usposabljanju, ki naj bi vodilo dijake do uspeha na trgu dela,« dodaja učiteljica Irena Lasnik. Kot ugotavljata obe, so se prav prek tega projekta povezali vsi, ki lahko podprejo mlade s posebnimi potrebami in jim pomagajo.

Bodoča ekonomska tehnika letos čaka poklicna matura, Dijana končuje šolanje v programu 3+2, Žan se je v ta program prešolal pred koncem drugega letnika. Dijana, sicer odlična športnica, ki že nekaj let brani gol ŽRK Celje Celjske mesnine, je med šolanjem vidno napredovala, poleti pa bo svoje mesto skušala najti na trgu dela. Žan se od učenja še ne namerava posloviti, a že zdaj ve,

Bernarda Marčeta: »V šoli imamo dijake z različnimi omejitvami v prav vseh izobraževalnih programih – od trgovca in administratorja do ekonomskega tehnika in tehnika varovanja ter ekonomske gimnazije. Njihove omejitve so različne, največ je gibalno oviranih, sledijo slabovidni in dijaki z različnimi primanjkljaji na posameznih področjih ter dolgotrajno bolni.«

da bi po študiju ekonomije v svojem podjetju delo rad ponudil mladim s posebnimi potrebami, ki bodo takrat pred enako preizkušnjo, kot sta zdaj z Dijano.

»Ne morem biti enak, če sem drugačen«

Čeprav je Žan že vse življenje na invalidskem vozičku in ima tudi precej omejene motorične sposobnosti rok, se v šoli odlično odreže. Lepe spomine ima na OŠ Hudinja, ki je brez arhitekturnih ovir. Glede na ocene v redovalnici mu je bila pri izbiri srednje šole omejitev le dostopnost prostorov, zato je izbral splošno gimnazijo. A se je po zaključenem prvem

letniku odločil za prešolanje. Opravil je diferencialne izpite iz nekaterih predmetov in se pred koncem drugega letnika pridružil zdajšnjim sošolcem. Zakaj? »Šlo je za osebno odločitev. Zavedam se, da sem drugačen in da bom vedno takšen, zato nisem mogel sprejeti, da je del učiteljev zahteval, naj bom enak z ostalimi v razredu. Preprosto niso sprejemali moje drugačnosti.«

Brat poslušaj, sestra piše

Ob prešolanju je za Žana pouk spet postal podoben tistemu, ki ga je poznal še iz osnovne šole. Ob tem, da je na invalidskem vozičku, so njegove omejitve še, da potrebuje

več časa za pisanje in da mu učitelji priznavajo odstopanja pri natančnosti (na primer pri geometriji, op. p.) in pisavi. »Prav oddahnil si je, da sem lahko tudi v razredu ob njem in mu pri večini predmetov zapisujem snov. On lahko zbrano poslušal razlago, doma pa ponovi po zapisanem v zvezku,« pravi Katja Šlogar, ki je Žanova sestra in spremljevalka. In če so sošolci Žana lepo sprejeli v svojo sredino, skoraj še več lepih besed zanje najde Katja. V dveh letih, kar spremlja brata v razredu, ni slišala niti ene same opazke ali zbadljivke. »Tako je, ker v tej šoli dijaki s posebnimi potrebami niso zgolj nekaj, kar je treba »odkljukati na papirju«. Razredničarka je sošolce na najin prihod temeljito pripravila, veliko pa zaleže tudi to, da nas je v razredu le 17.«

Usoden padec z igrala

Dijana je pri šestih letih in pol pred blokom padla z igrala in se pri tem močno poškodovala po glavi. »Dolgo sem bila v nezavesti, vse je skrbelo, kaj bo z mojim očesom, a je bila na srečo operacija uspešna,« pripoveduje in dodaja, da je bila morda najbolj usodna izguba spomina. Prehod v šolo je bil zato zelo težak in že v IV. OŠ Celje je potrebovala veliko razumevanja in pomoči učiteljev. Te je deležna tudi zdaj, saj ima v odločbi zapisan podaljšan čas pisanja in individualno pomoč pri razlagi posameznih predmetov. A Dijana pravi, da ji največ pomeni to, ker se ji v šoli res posvečajo. Ker si preprosto ni mogla zapomniti toliko snovi hkrati kot njeni sošolci, so ji sprva omogočali,

»Ko prilagajamo pouk dijakom s posebnimi potrebami, pridobivamo vsi v šoli. Učitelji in preostali dijaki spoznavamo, kakšno je življenje, skupaj premoremo več empatije in drugačnost spoznavamo tudi tako, da se kdaj pa kdaj iz svojih predstavimo v njihove čevlje. Skupaj smo obiskali ljubljansko Drugo violino, sama sem sedla na invalidski voziček, dijaki so si čez oči nadeli črne preveze,« pripoveduje Irena Lasnik.

Katja Teršek, strokovna sodelavka za delo z dijaki s posebnimi potrebami: »Za vsakega dijaka izdelamo individualni načrt, kako mu pomagati, da bo čim bolj uspešen in se bo čim lažje spopadel s svojimi omejitvami. Pri tem je najbolj pomembno, da sodelujemo vsi v šoli, torej cel učiteljski zbor in vsi dijaki, seveda pa tudi starši. Zlasti je pomembno, da dijake ves čas spremljamo, in če se pojavijo kakšne težave, ukrepamo takoj. Sicer pa ob polletju in pred koncem šolskega leta skupaj pretehtamo, ali bi bilo treba individualni načrt kaj spremeniti ali dopolniti.«

da je lahko opravljala delne pisne preizkuse. »Zdaj to ni več potrebno,« samozavestno pove in doda, da je zelo hvaležna tudi za to, ker se učitelji natančno ne držijo določene urnika. »Če je kdaj kakšna snov še posebej zahtevna in je resnično ne razumem, ni nič narobe, če prosim še za dodatno razlago, čeprav sem svojo »individualno uro« tisti teden pri tem predmetu že izkoristila.«

Spodbude krepijo samozavest

Dijana pripoveduje, da se je šele v zadnjem času otrešla negotovosti in ogromnega strahu, ki jo je spremljal v šoli. »Ves čas sem se spraševala, ali bom zmogla. Tesnobe preprosto nisem znala premagati,« pravi uspešna športnica, ki je na rokometnem igrišču ne spremlja niti kanček negotovosti. Ob veliki podpori družine in naklonjenem vzdušju v šoli je te strahove pregnala. »No, čisto povsem še ne. Pojavijo se, ko razmišljam o prihodnosti. O tem, ali bom uspešna na maturi, ali bom našla zaposlitev ...«

A če ne bi bilo toliko spodbud iz okolja, Dijana v času šolanja zagotovo ne bi doživela toliko, kot je že doslej. V okviru projekta Investt je preživela nepozaben dan v ljubljanski gostilni Druga violina, ki zaposluje ljudi s posebnimi potrebami in jo vodi dr. Valerija Bužan, sicer direktorica Centra za usposabljanje, delo in varstvo Dolfke

Boštjančič Draga, ki je drugi slovenski partner v projektu. Prav gotovo pa se ne bi odločila, da se v lanskem oktobru in novembru za tri tedne v okviru mednarodne izmenjave odpravi na delovno prakso na Malto. »Čeprav me je skrbelo, kako bo, ali se bom znala sporazumevati, ali ... so prav vse izkušnje pozitivne. Bilo je čudovito.«

Vse lahko dosežeš, če si le dovolj želiš

Dijana in Žan sta z drugimi dijaki s posebnimi potrebami prejšnji teden sodelovala tudi v programu, ki so ga v šoli pripravili za udeležence posveta Vključevanje oseb s posebnimi potrebami v proces izobraževanja in na trg dela. Dijana je predstavila svoje izkušnje z Malte, Žan je prikazal dva filma, ki ju je sam posnel in z njima požel kar nekaj pohval na festivalu dijaškega filma Digi fest. Oba dokazujeta, da sta kljub omejitvam lahko uspešna in velikokrat vzor vrstnikom. Le nekaj več spodbude in pomoči potrebujeta, česar se tudi zavedata. »Prav zato, ker bi v prihodnje rad tudi sam dal priložnost drugim, si želim, da bi po študiju odprl svoje podjetje,« pravi Žan in dodaja, da smo ljudje pač naravnani tako, da nas pozitivni odzivi vselej ženejo naprej. »Vse lahko dosežeš, če si le dovolj močno želiš.«

IVANA STAMEJČIČ
Foto: SHERPA

Pijavke, afrodisiaki in tantrična joga

Andrej Hladnik, ekonomist na poti duhovne rasti in podiranja tabujev

43-letni Celjan Andrej Hladnik je že v času študija ekonomije raziskoval in spoznaval pozitivne učinke meditacije in joga. Obiskoval je različne tečaje, sledil svojim željam in pogosto znal prisluhniti svojemu telesu in notranjemu glasu.

Želja po spoznavanju mistike in umskem obvladovanju sebe in svojih občutij ga je pred več kot dvema desetletjema pripeljala tudi na uvodni tečaj tantrične joga. Kot pravi, danes tantra v zahodnem svetu vse preveč enačimo in povezujemo zgolj s spolnostjo, a je mnogo več kot to. »Ko se začneš poglobljati vanjo, spoznaš, da je to zgolj razširjena joga. Zato velja rek, da je tantra mati in joga hči,« pojasnjuje Hladnik, dolgoletni učenec tantrične mojstrice Polone Sepe Ambikanande in Swamija Anandakapile Saraswatija.

Prebujanje čutov z afrodisiaki

Ker so ga vselej zanimala stvari in tematike, o katerih bolj malo ali sploh ne govorimo, se je poglobil še v pripravo, pomen in uporabo afrodisiakov. Po več letih raziskovanj in učenja pri različnih mojstrih in šamanih po svetu danes svo-

Čeprav so pijavke relativno primitivni organizmi, imajo močno izostren čut za »kakovostno hrano«. Raje kot starejše imajo otroke. Če je bolnik nervozen, se težje odločijo za ugriz. Prav tako niso navdušene nad kadilci. Pred terapijo bolnik kože ne sme umiti z milom, ampak se mora stuširati le z vodo. Ker pijavke same poiščejo mesto za ugriz, si je treba za tovrstno terapijo vzeti več časa, tudi do tri ure.

ja spoznanja predaja tudi drugim. »Afrodisiaki so bili že od nekdaj tesno povezani s tantru, šamanizmom, z magijo in alkimijo. Stara ljudstva so poznala veliko različnih snovi in mešanic, ki so imele takšno moč, in so jih posledično uporabljala

la kot sestavni del obredov ljubljena. Mišljenje, da je njihova uporaba namenjena samo impotentnim moškim in frigidnim ženskam, se je razvilo v kasnejšem obdobju pod vplivom družbenih sil, ki so spolnost obravnavale zgolj kot postopek za ohranitev vrste. Res je, da afrodisiaki pomagajo moškemu ohraniti erekcijo pri dolgotrajnih ljubezenskih ritualih, vendar pomenijo mnogo več kot le mehansko podporo. Poleg dviga libida pomagajo pri izostritvi čutov in omogočajo globlje ter intenzivnejše izkušnje, ki jih partnerja doživljata med ljubljeno,« razlaga Hladnik, ki priznava, da je tudi njega presenetil tako množičen in pozitiven odziv obiskovalcev njegovih predavanj.

Krvav poljub zdravja

Zdi se, da se je Andrej odločil, da bo še naprej podiral tabuje, saj se je pred časom v Nemčiji usposobil tudi za zdravljenje z medicinskimi pijavkami. Hirudoterapija je univerzalna pot zdravljenja organizma, stranskih učinkov ni, tudi kontraindikacij ne, vendar ni primerna za

bolnike s hemofilijo in z drugimi težavami, povezanimi s strjevanjem krvi. Po besedah Hladnika ta terapija učinkuje podobno kot akupunktura, le da je zdravljenje nekoliko bolj »krvavo«. Kot izjemno učinkovite so se pijavke pokazale predvsem pri zdravljenju artritisa in artroze kolena, krčnih žil, hematomov, visokega in nizkega krvnega tlaka, hemoroidov, bolečin v križu ter najrazličnejših vnetij. Vse bolj so terapije s pijavkami priljubljene tudi med filmskimi zvezdniki. Ti jih uporabljajo predvsem za pomlajevanje, saj zaradi povečane prekrvavitve obraza gladijo gube.

Danes v Nemčiji letno opravijo več kot sto tisoč terapij s pijavkami. »V večini evropskih držav je hirudoterapija ali zdravljenje z medicinskimi pijavkami del uradne medicine in tako stroške, če terapijo predpiše zdravnik, plača zdravstvena zavarovalnica,« razkriva Hladnik, ki se zaveda, da kaj takšnega v Sloveniji še dolgo ne bo mogoče, saj je naša medicina do novih metod zdravljenja zelo zadržana.

LEA KOMERIČKI
Foto: SHERPA

»Glavni namen uporabe afrodisiakov ni le dvig potence ali libida, ampak z globljimi zaznavami doživeti spolnost na drugačen, bolj senzualen način. Afrodisiaki namreč omogočajo nova in bolj poglobljena raziskovanja ter doživetja v spolnosti.«

Andrej Hladnik se je s hirudoterapijo seznanil, ker je želel očetu pomagati pozdraviti rano, ki je nastala zaradi močnih krčnih žil. Takrat najbližja terapevtka je delovala v več kot dve uri oddaljenem Bjelovarju na Hrvaškem. Ker se na tovrstnih terapijah precej krvavi in jih je zato bolje opravljati bliže domu, je na prigovarjanje hrvaške terapevtke začel razmišljati, da bi se sam izobrazil na tem področju. Na internetu je zasledil možnost šolanja v Nemčiji. Na inštitutu za vzgojo medicinskih pijavk v Biebertalerju je opravil šolanje in kot prvega bolnika pozdravil očeta.

Pijavke so eden najstarejših organizmov na svetu, saj v skoraj nespremenjeni obliki obstajajo že 500 milijonov let. Njihov zdravilni učinek poznajo vse starodavne medicine: kitajska, indijska ayurveda in tradicionalna arabska. Do sredine prejšnjega stoletja so bile nepogrešljive tudi v zahodnih bolnišnicah, v začetku dvajsetega so razvili sintetična sredstva proti strjevanju krvi, zato so po drugi svetovni vojni pijavke izginile iz evropskih bolnišnic. Tja so se zaradi odličnih rezultatov v plastični in rekonstruktivni kirurgiji vrnil v sedemdesetih letih prejšnjega stoletja.

Za medicinske namene se uporabljajo samo kvalitetne pijavke, ki jih gojijo na farmah. Pijavke so žive injekcije, ki spuščajo v naše telo sto petdeset zdravih snovi. Njihov ugriz ne boli. 280 zob v treh čeljustih človek na koži zaradi anestetika, ki ga spusti pijavka ob ugrizu, ne čuti nič bolj kot komarjev pik.

novi tednik

70
LET
za Vas!

* SyQuest se imenuje tale zadeva na sliki, uporabljali pa smo jo v začetnih obdobjih računalniške priprave strani časopisa. Pripravljene strani so v naši tehnični pisarni posneli na ta disk in ga odnesli v tiskarno v Ljubljano, kjer so material prenesli na svoje naprave in natisnili časopis. Če je šlo seveda vse po načrtih. Zadeva je bila namreč precej nezanesljiva, zato je tehnična ekipa vedno trepetala, ali bo šlo vse po načrtih. Za vsak slučaj je imela material vedno posnet še na rezervnem disku.

Festivalsko dogajanje se je začelo že v petek zvečer v žalski glasbeni šoli in končalo v soboto v domu II. slovenskega tabora, kjer je bil gala koncert, na katerem so nastopili številni posamezniki, povezani z ukrajinsko kulturo.

S strahom prižge televizijo in radio

Galina Malovšek z žalostjo spremlja dogajanje v rodni Ukrajini – Letošnji festival ukrajinske kulture kot kulturni protest proti ruskemu nasilju

Oči svetovne javnosti so bolj kot kadarkoli prej uprte v Ukrajino, kjer ljudje zaradi napetih političnih razmer trepetajo iz dneva v dan. Pet tisoč Ukrajincev, kolikor naj bi jih po uradnih statističnih podatkih živelo v Sloveniji, je na varnem, a to še ne pomeni, da zaradi dogajanja v rodni državi niso zaskrbljeni. Med njimi je Ukrajinka Galina Malovšek iz Žalca, ki vedno znova s strahom prižge televizijo in radio, da ne bi ponovno zaslišala kakšnih tragičnih novic, povezanih s spopadi v Ukrajini.

Za Slovenijo je prvič slišala pred približno sedemnajstimi leti od svojega moža, s katerim je poslovno sodelovala v Ukrajini. Nikoli si ni mislila, da se bo preselila v tujo državo, sploh ne v takšno, za katero dolga leta ni vedela niti, da obstaja. Sprva je v Slovenijo, kjer živi že šestnajst let, prihajala zgolj na počitnice, pol leta po civilni poroki, ki je bila v Ukrajini, se je na pregovarjanje moža le odločila, da svojo rodno domovino za stalno zamenja za Slovenijo, za kar ji danes ni žal.

Na mizi ne manjka slovensko kosilo

Na življenje v Žalcu se je s pomočjo moža in njegove družine hitro navadila, saj so jo njegovi najbližji sprejeli medse zelo velikodušno, morda tudi zaradi njenega razmišljanja. »Ko se človek preseli v drugo državo, ne sme vztrajati zgolj pri svojih navadah, temveč mora spoštovati običaje tamkajšnjih ljudi,« je jasna Galina Malovšek, ki se je Slovencem uspela nedvomno približati tudi z dobrim znanjem slovenščine. Z možem se je

Galina Malovšek, predsednica Društva Ukrajincev v Sloveniji Berezina, je za organizacijo festivala ukrajinske kulture od svojih rojakov za ohranjanje ukrajinske kulture v tujini prejela dve priznanji. (Foto: ŠO)

na začetku sporazumevala v ruščini, večji problem je bilo komuniciranje z njegovimi najbližji, ki tega slovenskega jezika niso razumeli. »Z mano so se pogovarjali izključno v slovenščini, sama pa sem jim odgovarjala v ukrajiniščini ali ruščini. Veliko smo si pomagali z rokami. Dlje kot sem živela v Sloveniji in bolj kot sem gledala televizijo in poslušala radio, bolj sem govorila slovensko,« pojasnjuje Ukrajinka, ki se je celo udeležila jezikovnega tečaja slovenščine, kjer je bila, kot se še danes spomini, kljub temu da je takrat v Sloveniji živela šele

kratek čas, med bolje govorečimi. V teh letih je postala tudi prava slovenska kuharica. Ob nedeljah dopoldne redno pripravlja slovensko kosilo. Nad slovensko hrano, predvsem govejo juho in praženim krompirjem, so navdušeni tudi njeni svojci v Ukrajini.

Želijo si le miru

Na zahodu Ukrajine še danes živi njen brata, s katerima ima redne stike. Kljub temu da v tem delu države ni večjih nemirov, to ne pomeni, da ljudje živijo brezskrbno. Veliko posameznikov namreč redno odhaja prostovoljno

»Ko sem se preselila v Slovenijo, so bile razlike v življenjskem standardu velike, a v zadnjih letih so vedno manjše.«

brant svojo državo na njena nemirnejša območja. »Bolečina Ukrajincev je neizčrpna, vendar jim ne preostane drugega, kot da živijo z njo. Za naavadne ljudi je pomembno le, da živijo v miru in v svoji lastni državi ter govorijo svoj materni jezik,« pojasnjuje Malovškova, ki jo vedno znova stiska pri srcu, ko iz domačega naslonjača spremlja tragične novice, povezane z rodno državo. Preden prižge televizijo ali radio, dvakrat pomisli, saj jo je vedno znova strah, da bodo v informativnih oddajah ponovno poročali o nemogočih razmerah v Ukrajini. Spominja se, da je bilo že v njenih otroških letih mogoče čutiti pritisk Rusov nad Ukrajinci. Njihovi severovzhodni sosedi so namreč po njenih besedah že od nekdaj želeli izkazati svojo moč nad njimi. Malovškova je prepričana, da ukrajinski politični vrh z Rusi ravna preveč milo. Meni, da bi moral biti veliko odločnejši in ostreje nastopiti proti teroristom ter na ta način zagotoviti mir, ki si ga navadni ljudje vsekakor zaslužijo.

Slovenija za Ukrajince privlačna država

V duhu razmer v tej veliki vzhodnoevropski državi je bil tudi letošnji festival ukrajinske kulture, ki ga je sredi januarja

»Razlike med Ukrajinci in Slovenci niso velike. Morda je ena največjih, da Slovenci ne prestopajo nekam hitijo.«

Na festivalu niso manjkali niti najmlajši člani žalskega društva Ukrajincev. Člani društva se redno dobivajo in izmenjuje takšne in drugačne izkušnje. Kmalu načrtujejo ukrajinski kulinarčni večer, na katerem bodo predstavili svojo domačo hrano. V mislih imajo organizacijo že tretjega festivala.

v Žalcu že drugič organiziralo Društvo Ukrajincev v Sloveniji Berezina, katerega predsednica je Galina Malovšek. S festivalom želijo v Sloveniji živeti Ukrajinci v prvi vrsti ohraniti svojo kulturo in jo obenem približati Slovincem, letos pa je bilo dogajanje tudi neke vrste kulturni protest proti nasilnemu dogajanju v Ukrajini. Kljub temu da gre za prvi tovrstni festival v Sloveniji, ki ga je žalsko društvo prvič organiziralo leta 2013, žalsko društvo Ukrajincev ni edino tovrstno združenje na naših tleh. Poleg njega delujeta še dve. »Veliko ljudi Ukrajince

zamenjuje z Rusi, kljub temu da gre za dva povsem ločena naroda. In prav z željo, da bi nas tudi lokalno okolje bolje spoznalo, smo se povezali v društvo tudi v Žalcu,« pojasnjuje Malovškova, ki je ena od pet tisoč Ukrajincev, kolikor jih uradno živi pri nas. Po njenih besedah Ukrajinci slovensko pokrajino naravnost občudujejo. Privlači jih tudi višja kakovost življenja, vendar so razlike v življenjskem standardu med Slovenijo in Ukrajino, kot še dodaja Žalčanka, vedno manjše.

ŠPELA OŽIR
Foto: SHERPA

Ukrajinci slovijo kot dobri pevci.

S šestimi kovčki na drug konec sveta

Iz Kalifornije na štajersko podeželje – Radovedna, spontana in mlada po srcu

Ste kdaj razmišljali o tem, da bi spakirali kovčke in si življenje ustvarili v državi na drugem koncu sveta? Mert in Tonya Carpenter sta pred dobrimi tremi leti prodala imetje in se iz Združenih držav Amerike preselila v Rogaško Slatino. Ustvarila sta si svoj krog poznanstev, rada se družita z domačini, uživata v svojih konjičkih. Njuna avanturistična narava ju, kadar je le mogoče, žene v odkrivanje evropskih prestolnic.

Mert je diplomiral iz angleške literature in tehničnih ved, preživljal pa se je z arhitekturno fotografijo. Zadnje leto, ko je še uporabljal analogni tehnologijo, je imel ogromno dela. Samo za filme je potrošil 30 tisoč dolarjev. Nato je preklopil na digitalno tehnologijo. Nenazadnje sta z ženo živela tik ob Silicijevi dolini. Pravi čas sta dojela, da tehnološke spremembe ne bodo le muha enodnevnica. Tako kot Mert je bila tudi Tonya samozaposlena. Ukvarjala se je z grafičnim oblikovanjem. Da bi lahko ob delu na različnih mestih in ob zahtevah številnih strank normalno skrbela za svojo družino, sta si pisarni uredila v domači hiši, ki je zadnja leta zanju postala prevelika.

Nasvidenje, ZDA! Dober dan, Evropa!

Vse življenje sta ogromno potovala. Mert je obiskal 48 od 50 ameriških zveznih držav, le Aljaska in Južna Dakota nista bili med njimi. Nič nenavadnega torej, da sta z ženo med spremljanjem oglasov na televiziji v prvih nekaj sekundah lahko določila, kje so bili posneti.

Ko je gospodarska kriza v ZDA zamajala nepremičninski trg, na katerem je slonelo Mertovo delo, sta spoznala, da je prišel čas za upokojeve. Na jesen življenja se nista videla v svoji rodni državi. Na precejšnje presenečenje svojih prijateljev sta prodala hišo in se odločila za selitev v Evropo.

Navdušil ju je turistični vodič

Slovenijo sta podrobneje spoznala s pomočjo znanega ameriškega turističnega vodiča Ricka Stevea, ki piše vodnike in pripravlja oddaje o evropskih državah. Ljudi spodbuja, da se odpravijo na svoje potovanje in izbrano destinacijo doživijo po svoje. Zakonca Carpenter sta leta 2001 obiskala Plitvička jezera na Hrvaškem. Ko sta se vračala proti Italiji, sta prvič prevozila našo državo. »Ko sva videla Julijske Alpe, se nama je zdelo, kot da sva v Švici,« se spominjata.

Mert in Tonya imata eno hčer, vendar v Sloveniji nimata sorodnikov. Da sta se lahko preselila sem in dobila vizum, sta morala kupiti posest, predložiti dokazila o nekaznovanosti in svojem premoženju.

Naj stvari so tri

Hiša, ki sta jo kupila v Rogaški Slatini, je bila že opremljena, ameriški par je s seboj z druge celine pripeljal le tri predmete. Pianino, veliko leseno mizo, ki je bila nekoč last Mertovih prednikov, in tradicionalen kos japonskega pohištva, imenovan tansu. Vsak od njiju ima svojo delovno sobo. Mert v njej hrani svojo fotografsko opremo. Tonya se skriva v svoj atelje, kjer lahko ure in ure ustvarja in pozabi na okolico.

»Ko pogledava skozi okno, vidiva hribe, ob lepem vremenu razgled z bližnjih vrhov sega vse do Triglava. Le nekaj ur potrebujeva, da se pripeljeva do gora in uživava v snegu, zapeljeva se tudi do Obale. Všeč so nama kratke razdalje do Benetk, Budimpešte, Prage, Splita, Dubrov-

nika,« pravita. Ko se vračata s potovanj in stopita skozi vrata svoje hiše, občutita, da sta prišla domov.

Dopoldnevi v ritmu glasbe

Mert se je v otroštvu učil igranja na klavir, v srednji šoli pa se je spoznaval z orglami. Njegov sosed, znan izdelovalec orgel Anton Škrabl, mu je svetoval, naj svoje znanje obudi. Mert tako zadnja leta dopoldneve preživlja v Glasbeni šoli Rogaška Slatina, kjer se po 50 letih ponovno spreha po belih in črnih tipkah.

Veliko časa preživi tudi s sosedom, ki je bil dolga leta komercialni direktor večjega podjetja v Rogaški Slatini in je po službeni dolžnosti prepotoval veliko sveta. Njuni družini sta našli skupne točke za klepet, Mert in Tonya z navdu-

šenjem sodelujeta na trgatvi v njihovem vinogradu in pomagata pri stiskanju grozdja.

Sloenci in glasbeni geni

Že prej sta si kot »svobodnjaka« sama krojila delovni čas, njun urnik pa je zdaj še bolj prilagodljiv. Ko opazita najavo zanimive prireditve ali festivala, se odpravita raziskovat. Privlačijo ju etnološke prireditve, navdušena sta nad ponudbo glasbenih dogodkov. »Sloenci imate v sebi posebne glasbene gene. Vzrok za to, da imamo v ZDA nekaj uspešnih glasbenih umetnikov, je pogojen s tem, da pri nas živi ogromno ljudi. Tukaj pa zna vsak drugi raztegniti meh harmonike,« pravita in ne skrivata navdušenja nad kakovostjo izvajanja glasbenih točk na koncertih učen-

»Če boste zgrešili pot, le vprašajte domačine, saj vsi poznajo dva »odštekana« Američana.« Tako sta Mert in Tonya dejala le sekundo zatem, ko sta nam zaupala svoj naslov. V Rogaško Slatino sta se preselila, ker sta se zaljubila v svojo bodočo hišo. Danes jo dojemata kot svoj dom, čeprav o kraju, kjer živita, pred prihodom v Slovenijo nista vedela popolnoma nič.

»Slovenija ima toliko zdravilišč, zelišč, zdrave ekološko pridelane hrane, gozdnih sadežev, medu ... Po drugi strani nekateri ljudje nezdravo živijo. Če bi bil Bog, bi jih prosil, da bi manj kadili, manj pili in jedli manj mastne hrane,« pravi Američan Mert Carpenter, ki si je nov dom z ženo Tonyo ustvaril v Rogaški Slatini.

Mertov poklic je bilo fotografiranje stavb in hiš za arhitekta, gradbenice, notranje oblikovalce. Potovati je začel, ko se je kot mladenič pridružil prostovoljnemu programu Peace Corps, ki ga spodbuja ameriška vlada. Odkrivanje novih dežel ga navdušuje tudi danes.

Tonya v svojem ateljeju. Slika večinoma s pasteli, še posebej jo navdušujejo portreti oseb in etnološki utrinki, na primer narodne noše.

cev glasbenih šol.

Zapostavljena umetnost

Področje, ki pri nas ni tako razvito, je po njenem mnenju upodabljajoča umetnost. Ko Tonya vleče vzporednice s svojo domovino, ne more mimo tega, da pri nas manjka podpora slikarjem, kiparjem in grafikom. Čeprav imamo likovne kolonije in ex-tempore, pogreša razstave, kamor ustvarjalci pošljejo svoja dela, tam pa jih oceni strokovna žirija.

Določenih materialov, ki jih potrebuje pri svojem ustvarjanju, ne najde v naših prodajalnah, težave ima tudi z naročanjem določenih izdelkov v Slovenijo. Ker jih proizvajalci k nam ne pošiljajo, mora po njih čez mejo.

Kjer vsi poznajo vse

Zakonca Carpenter opazata, da se pri nas sorodniki radi držimo skupaj in da smo Slovenci zelo osredotočeni na svojo družino. »Če potrebujeva kakšnega mojstra, bo vsak rekel, da pozna sorodnika ali prijatelja, ki se ukvarja s takšno obrtjo. V ZDA obrtnikov ne iščemo tako.«

Všeč jima je, da med generacijami ni zadreg, najstniki

so radi s starši, starimi starši. Otroci so lahko otroci, nihče se ne jezi nanje, starši so potrpežljivi, strpni. »Niste naju razočarali, kar se odprto tiče,« še dodajata Mert in Tonya, prepričana, da smo Slovenci srečni ljudje.

Raznolikost najdeš, če jo iščeš

Slovenskega jezika se uči ta s pomočjo vsakodnevnih situacij, na primer med obiskom trgovine ali ko se odpravita po drugih opravkih. Ker sta že nekoliko v letih, oba sta stara čez 70 let, komuniciranje v popolnoma drugem jeziku zanju ni najbolj enostavno. »Dokler lahko bereva znake, napise, sva zadovoljna. Pri napovedi dohodnine in podobnih opravilih nama pomagajo prijatelji. Tako kot sva sama pomagala sosedom, ki so bili osmihih različnih narodnosti.«

Slovenija morda res ni tako kulturno raznolika, kot so ZDA, priznavata, vendar s svojo radovedno naravo nadomestita ta primanjkljaj. Gresta na pot, nimata vnaprej izdelanega načrta. Kot pravita, se najlepše stvari zgodijo, ko najmanj pričakujeta. Takrat se ustavita in se jim prepustita.

TINA VENČUST
Foto: Grupa

Domišljajske zgodbe kot odraz realnega sveta

Pisatelj in pesnik Bojan Ekselenski prisega na spekulativno fikcijo in elektronske knjige – Nedavno je izdal svojo prvo pesniško zbirko

Če so bile domišljajske zgodbe pred leti v Sloveniji med bolj brani literarnimi vrstami in so se založbe rade odločale za izdajanje tovrstnih knjig, danes ni več tako. Celjski pisatelj in pesnik Bojan Ekselenski kljub vsemu že ves čas literarnega ustvarjanja ostaja zvest svojemu domišljajskemu svetu. V zadnjih letih vidi priložnost predvsem v elektronskih knjigah, ki so za avtorje veliko bolj dosegljive, vedno bolj pa se jih poslužujejo tudi bralci.

Bojan Ekselenski je začel resno pisati na začetku poklicne poti v Cinkarni Celje, kjer je še vedno zaposlen. V tovarniškem glasilu Cinkarnar je objavil prvo kratko zgodbo sredi 80. let. »Z malo nostalgije se spominjam časov pisalnih strojev, ko človeka računalniška tehnologija ni vodila za roko. A čas gre naprej in mi mu moramo slediti,« pravi Celjan, ki je svojo bero domišljajskih romanov v začetku leta obogatil še s prvo pesniško zbirko z naslovom Poezija magije in mistike.

Kljub temu da sta vam blizu tako proza kot poezija, ste se vpisali v srednjo kemijsko šolo. Očitno se niste dobro znašli le med takšnimi in drugačnimi literarnimi junaki, temveč tudi med atomi in molekulami.

Nikoli nisem bil ljubitelj učenja na pamet. Ker je bilo pri družboslovnih predmetih vedno veliko tega, sem imel raje naravoslovne. Niso mi všeč stvari, ki so takšne, ker tako o njih preberemo, temveč tiste, ki imajo neko logiko in lahko do določenih ugotovitev pride posameznik sam.

Že ves čas vas zanima domišljajski svet. Se vam zdi resničen preveč dolgočasen?

Sploh ne. Domišljajske zgodbe so vedno odraz realnega sveta. Sam pišem v prvi vrsti spekulativno fikcijo, pri kateri gre za zmes različnih žanrov, v katerih zgodbe niso povzete resničnega dogajanja. Poznamo več vrst domišljajskih zgodb. Pri znanstveni fantastiki že pridevnik pove, da mora temeljiti na znanstveno preverjenih dejstvih in logiki. V zadnjem času je znanstvena fantastika precej zapostavljen žanr, ker avtorji niso več kos hitremu razvoju tehnologije. Pri fantastijskih zgodbah gre za več podžanrov, od junaške do dinastične in mitološke fantazije. Najtežje je napisati žanrsko mešano zgodbo, pri kateri mora pisec obvladati več različnih stvari in jih uravnotežiti.

V vaših romanih je mogoče najti preplet dinastične in mitološke fantazije, znanstvene fantastike in kriminalnega žanra. Lahko potegnate kakšne vzporednice tudi med svojimi literarnimi junaki?

Moji junaki so vedno opozicija obstoječemu sistemu. Zbirko Vitezi in čarovniki sem napisal na več različnih ravneh. Mlajši bralci bodo zgodbo dojemali na preprost način, ki temelji zgolj na bitkah, medtem ko bodo zahtevnejši in bolj izobraženi bralci v njih prepoznali kritiko družbe, predvsem divjega kapitalizma. V romanu Vzpon indigo otrok sem se tako na primer lotil propada zahodne demokracije zaradi njenih notranjih nasprotij.

V kakšni kondiciji so po vašem mnenju domišljajske zgodbe v Sloveniji?

Zlata doba znanstvene fantastike je bila v Sloveniji do sredine 80. let. Moti me, da slovenska literarna stroka domišljajske zgodbe

»Svoj ustvarjalni zagon sem dobil že v osnovni šoli. Od nekdanj sem ljubil pripovedovanje nenavadnih in neobičajnih zgodb. Celo kakšen strip sem izrisal.«

Celjski pisatelj in pesnik Bojan Ekselenski vse bolj prisega na elektronske knjige, katerih izdajanje je za avtorje veliko bolj dosegljivo kot izdajanje tiskanih, vedno bolj se jih poslužujejo tudi bralci.

»Slovenska literarna stroka znanstvenofantastične zgodbe smatra zgolj kot »plažno« literaturo, ki ni namenjena zahtevnim bralcem.«

danes smatra kot »plažno« literaturo, namenjeno zgolj nezahtevnim bralcem in otrokom. Slovenci smo vase zaprt narod. Karkoli izstopa iz ustaljenega kalupa, je vedno narobe in nedobrodošlo.

Je morda to tudi razlog, da se založniki za izdajanje znanstvenofantastičnih zgodb, kot večkrat poudarjate, skoraj ne odločajo?

Večina avtorjev spekulativne fikcije nima književne izobrazbe. V Sloveniji je na žalost tako, da so tovrstni papirji velikokrat pomembnejši od izdelkov posameznika. Kljub temu da so domišljajske zgodbe družbenokritična dela, ki so zavita v celofan domišljije, se za njihovo izdajanje odločajo zgolj manjše založbe, ki niso tehnično dovolj usposobljene, zato za previsoko ceno nastajajo polizdelki. Za dobro zgodbo je popolnoma vseeno, ali se dogaja leta 0, leta 2012 ali leta 2100.

Se prav zaradi tega v zadnjih letih precej posvečate elektronskemu samozaložništvu?

V elektronsko samozaložništvo sem se podal zaradi zanimive značilnosti slovenskega trga tiskanih knjig. Avtorji ne pišejo zase, temveč za vse druge v verigi od avtorja do bralca. Ker je v začetku leta 2013 začela delovati knjižničarsko-knjigarniška platforma Biblos, s katero upravlja Beletrina, sem se odločil za preusmeritev v elektronske vode. To ni bilo težko, saj obvladam vse tehnologije, nujne

za pripravo končnega izdelka – elektronske knjige v ustreznem formatu. Danes sodelujem tudi na portalu E-emka.si, ki spada pod okrilje Mladinske knjige.

Na teh dveh portalih lahko najdemo številne različne knjige. Kdo lahko sploh objavlja v elektronskih bazah?

Elektronsko lahko knjige objavlja načeloma vsakdo, ampak je pri tem treba dobro razumeti medij. S ponudnikom elektronskih baz knjig avtor sklene pogodbo, a pogoj je, da je samozaložnik. Na ta način prejme uporabniške podatke, s pomočjo katerih nalaga vsebino na portal. Beletrina od prodaje elektronskega izvoda vzame 25 odstotkov in Mladinska knjiga dobrih 30 odstotkov. V primerjavi s tiskanimi različicami je to veliko ugodnejše. Kljub temu da gre za isto vsebino, je moja elektronska knjiga drugačna od tiskane.

Kaj so tiste glavne razlike?

V elektronski knjigi je več dodatkov. V njej so lahko celo barvne slike, kar je v tiskani različici zaradi stroškov praktično nemogoče. Če gre za interaktivno knjigo, lahko bralec s hiperpovezavo skače med posameznimi predeli knjige. Še posebej zanimivo je socialno branje, česar v Sloveniji še ni. Ljudje, ki preberejo knjigo, imajo pravico, da o njeni vsebini povedo svoje mnenje. V tem primeru profesionalni literarni kritiki izgubljajo svojo vlogo.

»V zadnjem času je znanstvena fantastika precej zapostavljen žanr, ker avtorji niso več kos hitremu razvoju tehnologije.«

»Prvega resnega literarnega projekta sem se lotil konec 90. let. Želel sem napisati sodobno fantazijsko sago, saj sem ugotovil, da česa podobnega v Sloveniji še nimamo. Zagrizel sem se v raziskave, saj po naravi želim svoje delo opraviti karseda dobro.«

Bojan Ekselenski (1964) je do zdaj izdal tri tiskane romane, četrti, imenovan Atlantida, je v tisku. Kot prvi iz zbirke Vitezi in čarovniki je leta 2007 izšel roman Indigo otroci. Leta 2012 sta se mu pridružila še Votlina skrivnosti, ki je predzgodba romana Indigo otroci, in Indigo novi svet, pri katerem gre za nadaljevanje prvega izdanega romana. Do zdaj je izdal devet elektronskih knjig, od tega jih je osem objavljenih na Biblosu. Ena je dostopna brezplačno. Roman Votlina skrivnosti je, odkar deluje Biblos, med prvimi petimi najbolj brani izdelki.

Njihovo delo prevzemajo bralci. Če avtor objavlja knjigo po poglavjih, lahko celo vplivajo na njeno vsebino, saj lahko piscu predlagajo, kako si želijo, da si se zgodba nadaljevala.

Kako je trg elektronskih knjig razvit v Sloveniji?

V Sloveniji se s tem še ne ukvarja veliko ljudi. Zelo dobro imajo to razvito v angloskanskem svetu. Pri nas počasi capljamo za njimi. Pomembno je, da lahko komentirajo le tisti, ki knjigo preberejo oziroma kupijo. V Sloveniji vse preveč ljudi rado kritizira brez kakršnihkoli utemeljitev. Od desetih odzivov gre pri devetih za iskanje dlake v jajcu.

Do zdaj ste izdali že tri tiskane knjige, četrti je v tisku. Zakaj se kljub vsem prednostim elektronskih knjig, ki ste jih našli, še vedno odločate za tiskane izdaje?

Pri elektronskih in tiskanih knjigah gre za dva različna medija, ki si nista konkurenčna, temveč se dopolnjujeta. S fizično knjigo delam reklamo elektronski in obratno. Pri nekaterih zgodbah je že dovolj dobro, da so objavljene zgolj v elektronski obliki, pri osrednjih knjigah, ki za avtorja predstavljajo pomembnejše izdelke, pa morajo biti tudi tiskane izdaje. Večina bralcev namreč še vedno prisega na klasične knjige. Tudi sam nisem izjema. Elektronsko knjigo vzamem v roke le takrat, ko ni na razpolago tiskane izdaje.

Pesniška zbirka Poezija magije in mistike, ki je izšla januarja, je še povsem sveža. Zakaj ste se odločili zanjo?

V mojih prozih delih je vsaj ena pesem, s katero popestrim zgodbo. V romanu Vzpon indigo otrok je celo na začetku vsakega poglavja pesem. Pomislil sem, zakaj ne bi iz njih in še nekaterih dodatnih pesmi nastala zbirka.

Le redki pišejo pesmi, ki temeljijo na spekulativni fikciji. Kaj je značilno zanje?

Pesniška zbirka Poezija magije in mistike je precej drugačna od večine. Večina pesnikov piše o očitnih temah, sam sem poezijo zvil nekoliko bolj v skrivnosti. Poezija magije in mistike je poezija tišine, kontemplacije in pripoved o ustvarjenju vesolja. To ni poezija hrupa, temveč absolutne tišine iz časov, ko vesolje še ni obstajalo.

Kakšno prihodnost napovedujete spekulativni fikciji?

Z razvojem elektronskih medijev oziroma elektronske knjige bo javnosti na voljo več domišljajskih zgodb. Ker bo več zrnja, se bo na žalost obenem pojavilo tudi več plev.

ŠPELA OŽIR
Foto: GrupA

NE PREZRITE

Tokrat objavljamo prvi odlomek iz knjige Bojana Ekselenskega Atlantida: Imperij sončnega boga.

ZGODBE
IZ DOMOZNANSKE KAMRE

Spomini na konjičana (4. del)

Kako se vlaka spominjajo domačini?

Sedemletna punčka je šla na vlak s svojim očetom. Oče si je samo zase kupil karto. Ko je sprevodnik vprašal, zakaj ne tudi za punčko, je oče rekel, da je stara pet let (za te ni bilo potrebno plačati). Deklica je takrat vzkliknila, da jih ima sedem, ne pet. Sprevodnik je poskus goljufije spregledal in ni bilo treba plačati karte.

Sprevodniki niso vedno ustavljali na postajah. Vlak je šel počasi, zato so potniki kar skočili z vlaka, ne da bi ta ustavil.

Nesreče

Včasih se je zgodilo, da je kdo skočil na zadnji del vlaka in pri tem izpulil »kajlo«. Vagoni so odklopljeni ostali zadaj. Vlak se je kdaj pa kdaj tudi prevrnil. Še posebno, ko so prevažali les. Nekateri so

med sklopljene tračnice celo dajali žeblje, zato je večkrat na poti obstal ali je prišlo do tresljajev. Vlak je tudi večkrat iztiril. Včasih so tudi tekmovali, kdo bo imel več vagonov in je teža naredila svoje.

Pesem

V čast vlaka je Jože Marinko (1893–1975) iz Mlač napisal tudi pesem. Pesem Akcija na konjiški progi leta

1945 je po obliki precej preprosta. Pomembnejša je vsebina in dejstvo, da je mali narod zmagal nad velikim. Gre za vojaško pesem, ki opeva iznajdljivost in zvitost. V njej dobro premaga zlo. Sporočilo pesmi je: »Prej smo trpeli, a sedaj je prišel čas odrešitve. K temu je pripomogla akcija domačih fantov, ki so veliko tvegali in s tem rešili številna življenja.«

Zadnja pot vlaka

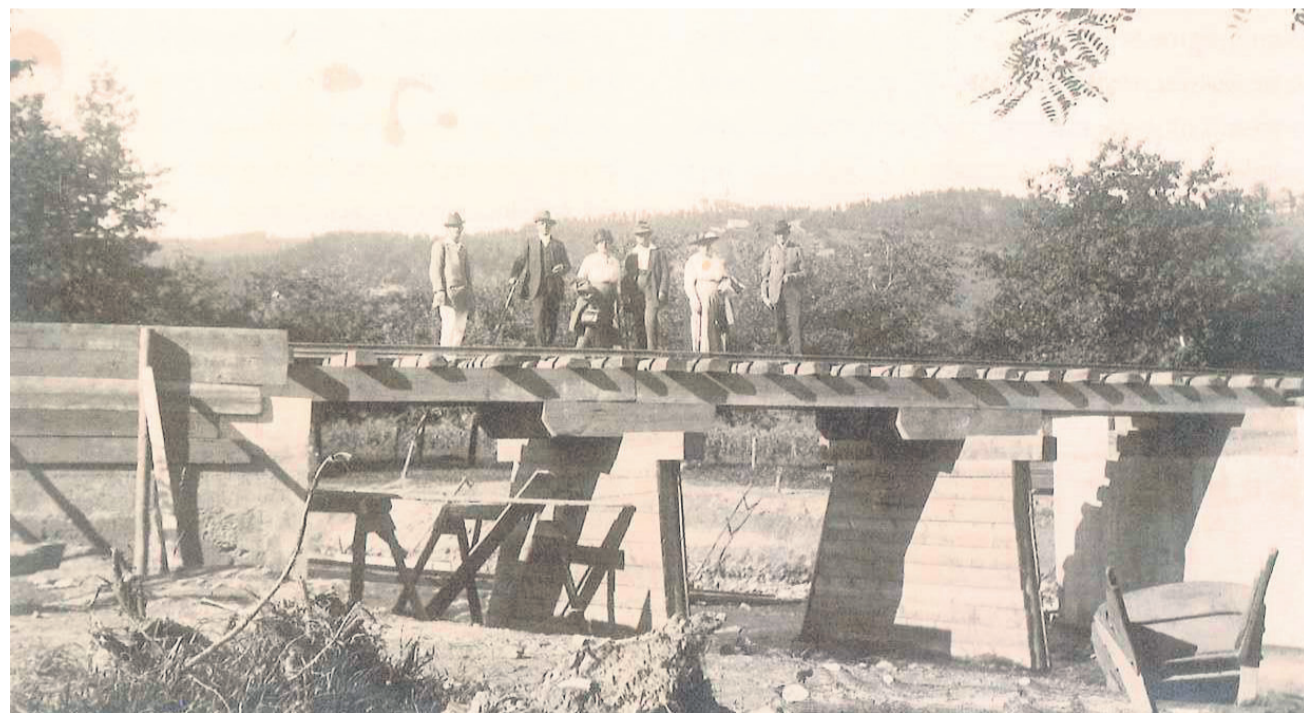
Ko so vlak ukinili, to mnogim ni bilo všeč. Takole je razmišljal eden od domačinov: »Osebno mi je bilo zelo hudo. Nisem bil edini, saj so ljudje čutili, da nekaj

Postaja v Slovenskih Konjicah

manjka. Ni jim bilo vseeno. Tudi če gledam z današnjega vidika, bi bilo dosti bolje, če bi vlak še vedno vozil. To železnico naj bi tako prevzela občina, vendar je ni. Ljudje pa se v tistem času nismo smeli nič pritoževati, vse je bilo namreč narejeno, kot je rekla oblast – zavzela se je za konec in to tudi dosegla.«
Zgodba o Konjičanu se je končala 17. 4. 1962.
ANA MILIČEVIČ

Vir: Jelen, T. (2008). Železnica Poljčane–Slovenske Konjice–Zreče

Železniški most

Preživite prijetne urice ob knjigi iz ponudbe Pokrajinskega muzeja Celje!

ALBUM S CELJSKEGA

Na delovnih mestih

Čevljarški tečaj med drugo svetovno vojno v Laškem

Prispeval: Peter Ojsteršek (Laško)

Rubriko pripravlja: Domoznanski oddelek Osrednje knjižnice Celje, info: 03-426-17-36 (Srečko Maček).

Vir: www.kamra.si, Album Slovenije – osebni spomini 20. st.

Medijski pokrovitelj: Novi tednik

Udeleženci prvega čevljarškega tečaja za uporabo lepila Ago v Laškem leta 1943. Stojijo (z leve): 2. Jakob Ojsteršek, 4. Posinek, 5. Ivan Degen, 6. Cestnik, 9. Šešelj, 10. Senica. Sedijo (z leve): 1. Ivan Rajniš, 2. Alojz Knez, 4. Jurij Podbreznik in 5. Franc Leben.

UREDNIŠKI OBRISI

V iskanju novega

Prelomno leto 2000 – Bogastvo stalnih rubrik – Feljtoni avtorjev s Celjskega

Od 13. marca 2000 do 19. februarja 2001 je kratko obdobje, v življenju časopisa prekratko za usodne spremembe. To velja predvsem zaradi okoliščin, v katerih sem prevzela naloge odgovorne urednice. Dejansko je šlo za vmesni čas, čas iskanja novega lastnika podjetja in novega direktorja. Nadzorni svet družbe NT&RC, d. o. o., je namreč 9. marca razrešil direktorja Jožeta Cerovška in na njegovo mesto imenoval dotedanjega odgovornega urednika Novega tednika Branka Stamejčiča.

Milena Brečko Poklič je bila dolgo urednica časopisa in približno leto tudi njegova odgovorna urednica.

To je bil čas priprav na povezovanje s ČZP Večer. Delničarji Večera so še na skupščini 18. aprila potrdili pismo o nameri o kapitalskem povezovanju Večera in medijske hiše NT&RC, a vseeno ni bilo iz vsega tega nič. Konec leta pa smo vseeno dobili nove lastnike in 19. januarja 2001 tudi novega direktorja, Srečka Šrota, posledično nekoliko kasneje tudi nova odgovorna urednika obeh medijev. Vse to je zaznamovalo dogajanje znotraj »hiše« in s tem vplivalo tako na časopis kot na radio.

vlado vodil Andrej Bajuk). Predsednik države je bil Milan Kučan. Zlati celjski grb je prejela Božena Orožen. Jeseni so bile državnozbornske volitve in poplave, poleti je bila suša. Merkur je prevzel Kovinotehno, Potrošnik je umrl v rokah Mercatorja, Pivovarna Laško je bila največja v Sloveniji in v Gorenju je divjal rdeči petelin. Takšen čas je bil.

Mosova Petica, posebna sejemska izdaja NT&RC in Večera ob 33. mednarodnem obrtnem sejmu, je izšla v kar 180 tisoč izvodih! Poleg bralcev Novega tednika in Večera so jo prejeli tudi bralci vseh pokrajinskih časopisov.

Kdo in kaj smo delali

Časopisna in radijska redakcija sta bili v tem času ločeni. V uredništvu Novega tednika so bili Marjela Agrež, Tatjana Cvirn, Janja Intihar, Brane Jeranko, Ksenija Lekić, Gregor Katič, Urška Selišnik, Ivana Stamejčič in Primož Škerl. Med letom sta nas zapustila Ksenija Lekić in Primož Škerl. Pridružili so se nam Sebastijan Kopusar, Bojana Jančič in Gašper Domjan. Tehnični urednik je bil Franjo Bogadi.

Novi tednik je izhajal ob četrtek na 40 do 48 straneh. Nekaj strani je bilo barvnih, nekaj črno-belih. Temu smo prilagajali tudi razporeditev tem. V prvem delu časopisa so se zvrstile strani, namenjene dogodkom, vročim in aktualnim temam, poglobljenim temam tedna in intervjujem. Po dve strani smo namenjali gospodarstvu, kulturi (na njih je bila tudi stalna rubrika Prireditve), športu in kroniki. V sredini časopisa smo najpogosteje objavljali reportaže, saj je bila to ena najbolj negovanih oblik sporočanja. V tem času je bilo med bralci mogoče zaznati še veliko želje po vplivanju na dogajanje, po spremembah, kar se je odražalo v številnih pismih bralcev. Najmanj za eno stran jih je bilo vsak teden, pogosto tudi za dve. Časopis so zaokrožili še zanimivosti, strani za avtomobiliste, številni nasveti, zapisi o glasbi, filmu, radiu in televiziji. Na strani za razvedrilo smo objavljali križanko in horoskop, na zadnji strani kroniko s Celjskega. Na tej strani smo lahko spoznali številne bolj ali manj znanne, v vsakem primeru zelo zanimive ljudi s Celjskega, predstavljene na drugačen način. Seveda ne smemo pozabiti na televizijski spored, ki smo ga objavljali v časopisu.

Priljubljeni podlistki

V tem letu so se zvrstili trije podlistki. Prvi je bil Pričevanja Cirila Rakuše, ki ga je za objavo po njegovih življenjskih zapiskih pripravil Edvard Goršič. Sledil mu je Dobri vojak Franci, podlistek o Sinkovičevem Franciju s Kozjanskega izpod hudomušnega peresa Marjana Marinška. Zadnji je bil feljton o novinarski poti našega dolgoletnega sodelavca Jureta Krašovca, ki ga je naslovil Pol stoletja celjski racman.

Bogastvo sodelavcev

V uredništvu smo si desetletja prizadevali oblikovati bogato dopisniško mrežo. Ob stalnih dopisnikih smo v časopis vključevali tudi strokovnjake na posameznih področjih. To velja v največji meri za strani, namenjene nasvetom; zdravniškimi, kmetijskim, avtomobilskim, modnim (zelo brani so bili modni nasveti Vlaste Cah Žerovnik, kuharskim (Majda Klanšek) in drugim. Ker je 1. januarja 2000 začel veljati nov zakon o pokojninskem in invalidskem zavarovanju, je bila zelo brana tudi rubrika Moja pokojnina, v kateri je na vprašanja bralcev odgovarjal Peter Šalej.

Ob tem so svoje stalne rubrike pripravljali še Damjan Košec (Po svetu), Tadej Čater (Zapisovanja), Nina Kavran Adlešič (Nina vas opazuje), Pika Kukerl (Z mojega okna), Vasja Ocvirk (Deskanje po spletu), Mohor

letu iz meseca v mesec manj – smo se postoma začeli poslavljati od zunanjih sodelavcev. To je vplivalo na pestrost vsebine, čeprav smo vrzeli vedno zapolnili s čim novim.

Provinca je fajn

Časopis je vedno namenjen bralcem in tega v letu, ko je tednik praznoval 55-letnico, nismo pozabili. Zbirali smo najstarejše dokaze o prisotnosti tednika med ljudmi v regiji, že 28. peljali na morje sto kmečkih žensk, izbirali naj voščilnice, ob novem letu obiskali porodnišnico, izbirali znane Celjanke 20. stoletja in uvedli novo rubriko, v kateri smo predstavljali najstarejše voznike.

To je bila le še ena obogatitev strani, ki smo jih naslovlili Naši kraji in ljudje, saj smo na njih skušali zaobjeti življenje in delo kar največjega števila ljudi iz velikih in malih krajev od, kot

Poletje smo obogatili z akcijami Provinca je fajn. V prvi, Glej ga ptička, smo zbirali nenavadne počitniške fotografije z Novim tednikom, v drugi, Kakšen špas se dogaja pri vas, smo objavljali vabila na poletne prireditve, v tretji, najbolj odmevni, smo predstavljali Prijazne poti za domače ljudi (na primer poti na Krvavico, Brnico, Hom, Resevno ...), ki so jih predlagali tudi naši bralci. Še to: v tem letu so nam v akciji Zaupajte svojemu poštarju naročnike pomagali zbirati tudi poštarji. Najbolj uspešni so bili na Kozjanskem.

Hudej (Stereotip), Zoran Pevec (Rečeno (ne)storjeno in Od besede do besede), Branko Goropevšek (Celjanke – 12 žensk po izboru bralcev). Seveda ne smemo spregledati gledaliških kritik Slavka Pezdrija, zapisov o filmih Petra Zupanca, prispevkov o glasbi Staneta Špegla in seveda serije karikatur oziroma risanih zgodbic Vitezi belega mesta izpod peresa Borija Zupančiča. Strokovnjaki so za Novi tednik pripravljali tudi rubriko Finance, v kateri so pisali o vrednostnih papirjih, tečajnicah in borznih indeksih.

A ker je vse na tem svetu povezano z denarjem – tega pa smo imeli v tem

smo včasih radi govorili, Rinke do Sotle. Mlajšim bralcem smo namenjali posebno stran (Iz otroškega sveta). Skupinske fotografije maturantov so našle prostor na strani Zanimivosti ob rubrikah Nina vas opazuje, Vitezi belega mesta in Tračnice.

Sicer pa tisti čas ni bil kaj dosti drugačen od današnjega. Že takrat smo pisali o modernih sužnjih dela, o prevzemih in propadih velikih in malih podjetij, o volitvah, suši in poplavah, predvsem o ljudeh, dobrih in slabih, najraje pa tistih, ki za seboj puščajo široko sled. Nikoli jih ne zmanjka in to je tisto, kar daje vero v sedanost in prihodnost.

Ob 55-letnici so nam bralci prinesli 48 let stara pričevanja o tem, da so že takrat imeli pri hiši Novi tednik. Bomo letos našli še starejša?

Kronika s Celjskega je bila ena bolj priljubljenih rubrik tega časa. Tale je o gostilniški tradiciji v Zagradu, Šentjurju in Laškem.

Poslednji mit viteške lobanje v Temi tedna leta 2000

Časopis cele družine

V časopisnih izrezkih shranjeni družinski spomini Emilije Hribernik

Z naročnico našega časopisa Emilijo Hribernik iz Razgorja pri Vojniku smo se v uredništvu prejšnji teden prav prijetno nasmajali, ko smo skupaj brskali med izrezki iz starih števil Novega tednika. »Poglejte, tukaj sem jaz, na žrebanju udeleženka izleta 100 kmečkih žensk na morje, tole tukaj je moja vnukinja Klara, tole so pa sin Vili, svakinja in svak...« je hitela razlagati, ko je razgrinjala časopisne strani po dolgi mizi v kotu uredništva. Ob malo privzdignjenih obrveh in začudenih pogledih pa je kar malo v zadregi povedala, da je hitela in zato s seboj ni prinesla vseh časopisnih strani, ki jih skrbno hrani doma.

Za obisk v uredništvu se je namreč Emilija odločila na hitro. Prav minuli petek je imela pregled v celjski bolnišnici in malo pred poldnevom je omenila snahi, da bi se v mesto peljala kar z njo, ko se že odpravlja v službo, čas do pregleda pa bi preživela pri nas. Ker je Emiliji jasno, da Hribernikova »ta mlada« v službo ne sme zamujati, je na hitrico zgrabila nekaj časopisnih strani in spominsko majolico, kakršne je naša medijska hiša podarila vsem udeleženkam izleta 100 kmečkih žensk na morje leta 1998. Slabe pol ure kasneje smo že klepetali v uredništvu, Emilija pa je pripovedovala, kaj vse je še pustila doma.

Skoraj pol stoletja zvestobe

Emilija je Novemu tedniku zvesta že od konca 60. let preteklega stoletja. »Ne spominam se več, od katerega leta,« je priznala in dodala, da so imeli pri Hribernikovih leta 1967, ko se je priženila na domačijo, naročen časopis Delo. Sama se ga nikakor ni mogla navaditi, zato je soproga prepričala, da poiščeta drug časopis. »Kratek čas sva preizkušala Kmečki glas, a mi nekako tudi ni bil všeč,« smo skušali skupaj ugotoviti, kdaj je v Hribernikov dom prišel naš časopis. Točnega datuma nam sicer ni uspelo odkriti, a zagotovo je bilo to še pred letom 1970. Leto kasneje se je namreč Emilija po opravljenem šiviljskem tečaju zaposlila v celjskem Topru in takrat je bil Novi tednik pri njih doma že stalnica. Ob tem hvaležno dodaja, da je skrb za tri majhne otroke prevzela tašča, s soprogom pa sta počasi, a temeljito in skrbno obnavljala domačijo.

Zdaj je časa za branje dovolj

Emilija se spominja, da je bilo prva leta našega druženja za prebranje časopisa premla časa. »Zagotovo pa sem prebrala vse, kar je bilo zapisano o življenju v naših krajih,« pravi in dodaja, da s tem ne misli le domačega Razgorja, temveč na širše območje današnje vojniške občine in seveda tudi celjske in dela šentjurske. Razgor je namreč prav na tromeji teh treh občin. Prav tako kot domači kraji so Emilijo v časopisu vselej pritegnili tudi zapisi o ljudeh, ki jih je poznala. Tako sta po upokojitvi leta 1996, ko je bilo naenkrat malo več časa, časopis nekaj let listala skupaj s soprogom, po njegovi smrti pa se mu vdova posveča sama.

Emilija Hribernik je Novemu tedniku zvesta že skoraj pol stoletja.

»Veste, kaj me najbolj razjezi? Ko mi kdo reče, kaj sploh berem, če pa sem že vse prej slišala po radiu,« se kar malo razjezi, saj kot zvesta poslušalka Radia Celje še predobro ve, da je radijski program precej drugačen od časopisnih vsebin. »Če pa se že kaj podvaja, potem naredite tako, da se mi ob prebiranju časopisa zdi, kot da je nekaj čisto drugega. Na radiu gre vse tako hitro mimo, v časopisu vselej izvem še kaj več,« nas pohvali.

Družina v časopisu

Emilija je vesela, ker ima tudi zdaj, na stara leta, ob sebi družino. V neposredni bližini Hribernikove domačije v Razgorju sta si namreč vsak svoj dom ustvarila hči in sin, drugi sin živi le streljaj stran, v Arclinu. »In kar veliko nas je že,« ponosno pove, da ima tudi sedem vnukov. Žalostno potem nekoliko bolj podrobno razloži, kako si je soprogo želel vnuka, a so se vsi trije rodili šele po njegovi smrti. »Veste, najstarejša ima že 24 let, najmlajši pol manj,« se spet razvedri. In prav z vnukinjo Klaro, drugorojeno v celjski porodnišnici 1. januarja 1999, je povezan tudi eden od »naših« skupnih spominov. Emilija se prav razneži, ko kaže časopisno reportažo z obiska v celjski porodnišnici. V njej je tudi fotografija snahe Jolande in malega drobižka v njenem naročju in Emilija ob pogledu nanju še sama skoraj ne more verjeti, da je deklica zdaj že gimnazijka.

Recept za domač kruh

Kako čas hitro mineva, smo skupaj ugotavljali ob gledanju časopisnih fotografij in zapisov iz spomladi leta 1998. Emilija je shranila vse, ki so povezani z akcijo naše medijske hiše 100 kmečkih žensk na morje v tem letu. Udeležila se je namreč žrebanja udeleženk za iz-

let, ki smo ga tisto leto pripravili na kmetiji Fatur v Slatini pri Ponikvi, potem si je kot srečna izžrebanka z našo stotnijo ogledala Postojnsko jamo in se po morju vozila na ladji, ki jo je krmarila ena od sopotnic. Zgodbo izleta, ki je še zdaj živ v njenem spominu, konča reportažni zapis srečanja udeleženk teh izletov, ki smo ga leta 2000 pripravili v Dobrini. »A veste, da je morala vsaka udeleženka povedati tudi recept za kakšno dobro domačo jed?« se spominja in razlaga, kako jo je naš kolega Tone Vrabl z vprašanjem presenetil. »Pa sem se hitro izvlekla. Veste, recept za dober domač kruh prav povem, tudi če me sredi noči zbudite,« ne skriva dobre volje.

Družinski spomini

V povezavi z našim časopisom Emilija pravi, da si je kar malo oddahnila, ko je Novi tednik spet začel izhajati enkrat tedensko. »Tako sem bila navajena na četrtke, da se časopisa ob torkih in petkih preprosto nisem mogla navaditi,« prizna in dodaja, da kljub eni številki na teden branja ni prav nič manj. »Le malo drugače je razporejeno,« se spet nasmehne, ko nam kaže še dva izrezka. Najprej se skupaj spomnimo naše rubrike Moja poroka, ob pogledu na nasmejeno nevesto v letu 2005 pa Emilija zarotniško pove: »Tole sem prinesla, da pogledate, kako lepa je bila na poročni dan moja nečakinja.« In da bosta mera in »naš« skupni album družinskih spominov polna, pokaže še reportažni zapis iz leta 2008, ko je Novi tednik obiskal Razgor pri Vojniku. V skupini krajanov, ki so našemu novinarju Tonetu Vrablu predstavljali domač kraj, so bili namreč tudi Emilijin sin Vili ter njena svakinja in svak.

IVANA STAMEJČIČ
Foto: IŠ

novi tednik

70

LET
za Vas!

*Snemalnik Sanyo iz obdobja, ko sta bili časopisno in radijsko uredništvo ločeni. Radijski novinarji so imeli profesionalne reporterske snemalnike, ki so dosegali kakovost posnetka za predvajanje v radijskem programu, časopisni pa so si zvečine iz svojih plač ali honorarjev kupili cenejše, a nepogrešljive »pomočnike« pri pripravi intervjujev, člankov in reportaž. Slogan »Pameten piše« pri novinarskem delu pač ne vzdrži vselej.

Vabilo našim bralcem

V sodelovanju z Osrednjo knjižnico Celje bomo vse do sredine junija letos preleteli vsebino nekaterih naslovnih Novega tednika; časopisa, ki je izhajal pod različnimi imeni in bo 2. junija 2015 praznoval 70. rojstni dan.

Prav tako bomo poklepetali z dosedanjimi odgovornimi uredniki, direktorji in drugimi sodelavci, ki so na različne načine sooblikovali časopis, ki beleži različne sledi časa v Savinjski regiji.

Tako visok jubilej želimo obeležiti tudi v sodelovanju z našimi bralci in oglaševalci. Najprej vabilo bralcem, da se nam aktivno pridružite v brskanju po preteklosti, bližnji in daljni.

Pobrsajte po spominih ...

Zagotovo v kakšnem predalu ali babičini skrinji še vedno hranite izrezek iz časopisa, ki se vam je iz čisto posebnega razloga vtisnil v spomin. Morda si jutranjo kavico še vedno privoščite v lončku, ki ste ga prejeli ob kakšni nagradni akciji naše medijske hiše. In morda se jutranjega teka

lotite ravno v majici z našim logotipom. Ker zagotovo skrbno shranjujete tudi račune o poravnani naročnini imate med njimi zagotovo še kakšnega iz davnih časov. To je le nekaj idej o tem, kaj vse bi vas lahko v minulih 7 desetletjih povezovalo z Novim tednikom. Kakšna se zagotovo utrne še vam.

Vabimo vas, da vse to poslikate in nam fotografije s svojimi kontaktnimi podatki in zanimivim pripisom pošljete na naslov: tednik@nt-rc.si s pripisom Novi tednik 70 let ali po navadni pošti na naslov: Uredništvo Novega tednika, Prešernova 19, 3000 Celje. Seveda ste prijazno vabljeni, da nam kakšnega od spominkov prinesete kar osebno.

... in spoznajte naš poklic

Zadnji četrtek v tekočem mesecu (26. februarja, 26. marca, 30. aprila, 28. maja 2015) bomo med vsemi prispelimi »spominki« na Novi tednik izžrebal po enega in lastnika povabili na četrtkovo redakcijsko kavico, ga oblekli v našo majico in ga povabili, da se kateremu izmed novinarjev tisti dan pridruži še pri delu na terenu ter tako kot bralec spozna še novinarski poklic bolj od blizu.

Vabljeni k sodelovanju UREDNIŠTVO

Umik države bi pomenil zlom sistema

Boris Štih, predsednik Zveze glasbenih šol Slovenije: »Ali bomo morali namesto države plačevati tudi srednješolsko izobraževanje?«

Lani napovedani varčevalni ukrepi v šolstvu bi drastično posegli v delovanje glasbenih šol. Ministrstvo za finance je celo predlagalo, da jih država sploh ne bi več financirala. To so vendarle ni zgodilo, a negotovost za prihodnje delovanje glasbenih šol, ob siromašni državni blagajni, ki samo v šolstvu v tem letu želi privarčevati okrog 35 milijonov evrov, ostaja. O tem, kakšne bi bile posledice tako radikalnega posega vlade, kje je sploh mogoče privarčevati in kako je urejeno financiranje glasbenih šol pri nas, javnih in zasebnih, smo se pogovarjali z Borisom Štihom, predsednikom Zveze glasbenih šol Slovenije in ravnateljem Glasbene šole Frana Koruna Koželjskega iz Velenja.

»Po naših takratnih projekcijah smo predvideli, da bi to bil zlom sistema, saj bi se prispevek staršev, ki je zdaj v povprečju 30 evrov na mesec, povečal za desetkrat, kar pomeni, da bi plačevali okrog 250 do 300 evrov na mesec. Po drugem, milejšem ukrepu, zmanjšanju državnega financiranja za 20 odstotkov, pa bi ta strošek še vedno znašal okrog 100 evrov. Za 70 do 80 odstotkov staršev bi to bilo nesprejemljivo in bi verjetno otroke izpisali iz glasbenih šol. Posledično bi to pomenilo veliko odpuščanje učiteljev in drugih delavcev v glasbenih šolah. V gospodarsko šibkejših okoljih, kot so Zasavje, Prekmurje, Bela krajina, Koroška, pa nenazadnje tudi pri

nas, že zdaj ugotavljamo, da imajo starši velike težave pri poravnavanju svoje obveznosti. Zato se na nas obračajo s prošnjami za subvencijo.

Čemu je namenjen ta prispevek od staršev?

Iz državnega proračuna zaposleni v glasbenih šolah prejemo plače in vse, kar sodi zraven (plačilo prispevkov, jubilejne nagrade, regres). Za prehrano, prevoz na delo in materialne stroške je po zakonu o financiranju izobraževanja (ZOFI) dolžan denar zagotavljati ustanovitelj, torej občine, vendar ne v celoti. Tisti manjkajoči delež pokriva starši kot akontacijo materialnih stroškov, in kot omenjeno, to v povprečju v Sloveniji znaša 30 evrov na mesec.

Kakšna je plača glasbenega učitelja pri nas?

Za učitelje, ki so začetniki oziroma imajo takšen status, odkar so uvedeni varčevalni ukrepi in zato od zaposlitve niso imeli možnosti napredovanja, je plača okoli 900 evrov neto. Gre za učitelja z univerzitetno izobrazbo, ki izpolnjuje vse pogoje. Ko smo se pogovarjali, na kakšen način bi učitelji v glasbenih šolah vendarle lahko privarčevali, smo skupaj z ministrico in njeno ekipo ugotovili, da sta na področju plač možnosti samo dve: zvišanje normativov ali zmanjšanje sredstev za plače. Glede znižanja plač se je ministrica s socialnimi partnerji zavezala, da tega ne bo storila, zato so umaknili ukrepe, ki so bili predvideni za glasbene šole.

Plače v glasbenih šolah določa Zakon o sistemu plač v javnem sektorju. Učitelj začetnik je brez napredovanj v 30. plačnem razredu, kar pomeni, da njegova plača znaša 1.360,49 evrov bruto. Država v celoti pokriva plače zaposlenih in njihov regres.

Boris Štih pravi, da ne morejo varčevati tako, da določenega glasbila ne bi poučevali. Njihov temeljni cilj je, da otroci sodelujejo v orkestrih.

So potemtakem možne spremembe normativov, da ne zaposlujete novih učiteljev, ne nadomeščate tistih, ki gredo v pokoj?

Od leta 2008, ko se je začelo govoriti o spremembah norma-

tivov, smo lahko večkrat slišali, da se bodo normativi za individualni pouk v glasbenih šolah zvišali bolj kot pa v osnovni šoli. Po nekaterih scenarijih z 22 pedagoških ur, kot je to urejeno zdaj, na 25, celo 27 pe-

dagoških ur. Da ne bi prišlo do odpuščanj, kar bi lahko bila posledica takšnih normativov, smo ravnatelji na večini šol učiteljem dodeljevali več učne obveznosti, tudi 25-, 26-urno, kolikor maksimalno dopušča zakonodaja. Če se nekdo upokoji, nimamo nobenega manevrskega prostora, da bi ure, ki jih je ta upokojeni delavec opravljal, prerazporedili med učitelje. Poleg tega imamo lahko na šoli samo enega učitelja, ki poučuje oboe in če se ta upokoji, njegovih učencev ne more prevzeti učitelj klavirja, ampak moramo avtomatično na to mesto zaposliti novega oboista. Podobno je pri kakšnem drugem glasbilu.

Kako sicer mladi, ki končajo glasbeno akademijo, lahko pridejo do službe?

Za nadomeščanje lahko zaposlujemo, vendar moramo pridobiti soglasje ministrstva, za katerega pa moramo v vlogi dokazati, da s prerazporeditvami enostavno ne gre.

Bi se dalo prihraniti tako, da ne bi poučevali glasbil, za katere ni velikega zanimanja ali da bi si šole izmenjevale učitelje?

Naš temeljni cilj je, da otroci sodelujejo v orkestrih. Če hočemo imeti kakovostne orkestre, potem potrebujemo cel nabor orkestrskih glasbil. Tudi tistih, ki so morda deficitarna, kot so nizka trobila, fagot ipd. Kar se pa tiče povezovanja med glasbenimi šolami, to pa obstaja že zdaj. Veliko učiteljev imamo, ki so zaposleni na eni šoli, pa potem svojo učno obveznost dopolnjujejo še na dveh, treh drugih šolah, predvsem pri deficitarnih glasbilih, kot so fagot, kontrabas, nizkih trobilih. Velikokrat nam očitajo, da imajo naši učitelji poleg redne službe zaposlitev še na drugih šolah, na premier petinsko obveznost. Ampak razlog za to je, da ni dovolj učiteljev glasbil. Na primer, če gre na porodniško učiteljica kitare, imamo vedno znova velike težave najti nadomestno zaposlitev, ker ustrezno izobraženih ljudi še vedno ni.

Imate občutek, da ne vrednotijo ustrezno vašega poslanstva?

Še vedno smo in verjamem, da bo tako tudi ostalo, sestavni del javnega osnovnega in glasbenega izobraževanja. Izhodišče ministrstva za finance za predlagani radikalni ukrep je bilo, da bodo posegli na področje glasbenega izobraževanja zato, ker to ni obvezen program. Takrat smo zelo jasno postavili vprašanje: kaj pa pravzaprav je obvezen program v Sloveniji? To je zaenkrat samo osnovna šola. Tudi srednja šola ni obvezen program, tudi fakulteta ne. Iz tega zornega kota se kot starši tudi lahko vprašamo, ali bomo morali namesto države plačevati tudi srednješolsko izobraževanje.

Ob predlogih za varčevanje večkrat pojavil tudi tisti o lovanje javnih glasbenih šol potihnil, takšni predlogi pa v delovanje šol. Preverili smo Celjskem sami razmišljajo o težave imajo pri tem in kako glasbenih šol, ki jo vodi Vele

Kakšno konkurenco za vas predstavljajo zasebne glasbene šole, kjer država tudi sofinancira del programov?

V Sloveniji deluje 13 zasebnih glasbenih šol, ki jih država sofinancira v višini 85 odstotkov. Gre za šole, ki delujejo po javno veljavnem programu, so vpisane v razvid in so pridobile pravico do financiranja. Ni problem v tem, da država financira zasebne glasbene šole, kakorkoli so to komu morda zdi sporno. Problem vidimo v novem in novem ustanavljanju zasebnih glasbenih šol, ki avtomatično preidejo pod financiranje države, ko dosežejo standard, da se vpišejo v razvid. Vedno znova prepri-

Šibkejši na udar

Ravnateljica Glasbene šole skladatelj Ipvavcev Šentjur Simona Zdolšek pravi, da je varčevanje na račun javnega glasbenega izobraževanja že tako drastično, da dodatnih možnosti, kjer bi še lahko »rezali«, pravzaprav ni več. »Če bi se uresničile najbolj črne napovedi, bi morala velika večina glasbenih šol zapreti svoja vrata,« poudarja.

Ministrstvo za izobraževanje, znanost in šport ves čas pritiska na glasbene šole, opaža Simona Zdolšek. Kot enega izmed varčevalnih ukrepov je izpostavila prepoved nadomestnih zaposlitvev. »Menim, da bo to umetno privedlo do tega, da bodo profesorjem zvišali delovno obvezo. Ta sedaj znaša 22 pedagoških ur tedensko, vendar to kvoto vsak od sodelavcev naše glasbene šole že presega.«

V šentjurski glasbeni šoli dve sodelavki s polovičnim delovnim časom nadomeščata dve delavki na porodniškem dopustu. Preostalo delo pa je prerazporejeno med druge zaposlene.

Kotizacijo še pokrivajo

V GŠ skladatelj Ipvavcev že sedaj močno varčujejo pri izobraževanjih. O udeležbi na seminarjih in poletnih šolah odloča ravnateljica, ki skrbno preveri višino kotizacije. Trudi se, da glasbena šola nadarjenim učencem plačuje kotizacijo za domača ali mednarodna tekmovanja, medtem ko morajo starši otrok, ki obiskujejo nekatere druge glasbene šole, ta prispevek poravnati sami.

Mesečna šolnina je, tako opaža Zdolškova, že sedaj

Glasbene šole v številkah

	Celje	Žalec	Velenje	Šentjur
Število učencev osnovna stopnja	750	509	856	297
Število učencev srednja stopnja	100	-	98	-
Število glasbil	24	26	24	16
Število nadstandardnih programov	3	6	3	-
Število oddelkov, osnovna stopnja	39,34*	24,78*	45,06*	16,52*
Število oddelkov, srednja stopnja	8	-	8	-
Število učiteljev, redno zaposleni	57	35	92	21
Število učiteljev, pogodbeno sodelovanje	29	-	6	3
Prispevek staršev (mesečno v šolskem letu)	32,78 eur	30 eur ali več**	40 eur	32,30 eur***

* Po veljavnih predpisih v glasbenih šolah število oddelkov preračunajo glede na število učencev, in sicer je šoli en oddelek priznan za 16 učencev individualnega pouka glasbila.

** Prispevek staršev je odvisen od programa, ki ga otrok obiskuje.

*** Otrokom iz občin Šentjur, Šmarja pri Jelšah, Kozje ali Dobje omenjene občin subvencionirajo šolnino v višini 6 evrov. Ekonomska cena za učence Glasbene šole Skladatelj Ipvavcev Šentjur, ki prihajajo iz omenjenih občin, torej znaša 26,3 evra. Za vsakega naslednjega otroka velja popust pri šolnini v višini 4,5 evra. Cena 21,8 evra velja tudi za otroke, ki obiskujejo pripravnico ali predšolsko glasbeno vzgojo.

Za primerjavo smo izbrali štiri glasbene šole iz regije, pri katerih smo ugotovili, da se med seboj razlikujejo tudi po deležu sofinanciranja lokalnih skupnosti in zato prispevek staršev ni povsod enak. Razlike so tudi med redno zaposlenimi v posamezni šoli, saj imajo nekateri le polovični ali skrajšan delovni čas.

nje v javnem sektorju se je zmanjšanje sredstev za delo. Zaenkrat so glasovi o tem gotovo vnašajo negotovost, ali v nekaterih šolah na varčevalnih posegih, kakšne so problematiko vidijo v zvezi s proračunom Borisa Štihanca.

čujemo ministrstvo, da bi bilo treba zakon na novo preučiti in vzpostaviti moratorij za obdobje, ko je država v krizi. Dejansko vsaka novoustanovljena zasebna glasbena šola, ki poseže v financiranje, krči sredstva že obstoječim zasebnim, predvsem pa javnim glasbenim šolam. Problem je tudi v tem, ker za ustanovitev zasebne glasbene šole v primerjavi z ustanovitvijo javne pogoji niso izenačeni. Za ustanovitev javnega glasbene šole je pogoj, da se poučuje pet orkestrskih glasbil, za ustanovitev zasebne glasbene šole je dovolj, da se poučujejo le tri.

ROBERT GORJANC
Foto: RG

Foto: arhiv NT (SHERPA)

Boris Štih: »Da je glasbena šola koristna za otroke, dokazujejo mnoge znanstvene študije. Naši otroci danes živijo v svetu, ko je praktično vsaka informacija lahko pridobljena z enim klikom na gumb. Da se otrok nauči obvladovanja glasbila ali glasu, so potrebne delovne navade, ki se potem prenašajo tudi v splošno življenje. Otroci, ki so vključeni v naše programe, so pri nas trikrat, tudi štirikrat na teden, ker poleg individualnega pouka obiskujejo še skupinski pouk nauka o glasbi, komorne igre, orkestru, zborov itn. Ves ta čas, ki ga preživijo pri nas, bi lahko bili tudi na ulici.«

Čakalna vrsta že zdaj

Zanimanje za glasbeno izobraževanje med otroki in mladostniki je večje od ponudbe, ki jo lahko zagotavlja Glasbena šola Celje. Število vpisanih mest namreč določa ministrstvo, težave zaradi prostorske utesjenosti pa so že pred leti rešili tako, da so odprli dislocirane enote. Takoj imajo glasbeni pouk v dveh stavbah na Slomškovem trgu, ob tem pa še v prostorih osnovnih šol na Lavi, v Vojniku in Štorah.

Ob osnovnem glasbenem izobraževanju imajo v Celju tudi glasbeno šolo na srednji stopnji, in sicer po štiri

oddelke umetniške glasbene gimnazije in vzporednega glasbenega izobraževanja. Kot pojasnjuje ravnatelj Simon Mlakar, se za vsako delovno mesto oziroma ob vsakem razpisu najprej povežejo z okoliškimi glasbenimi šolami in preverijo, ali bi bila rešitev dopolnjevanje delovne obveznosti učiteljev.

Varčevanje in omejeno zaposlovanje

Tako lahko novega učitelja tudi ob upokojitvi njegovega predhodnika zaposlijo le v primeru, da učencev ni

mogoče prerazporediti in so pridobili soglasje resornega ministrstva. Varčevanje je vsekakor dejstvo, pred katerim v glasbenih šolah že nekaj let ne zatiskajo oči. Tako Mlakar pojasnjuje, da imajo v Celju učitelji že nekaj let maksimalno povečano učno obveznost, da bi bilo čim manj zaposlenih, pa se povezujejo z drugimi šolami v okviru dopolnjevanja učne obveznosti.

Učenci na čakanju

V GŠ Celje na osnovni stopnji poučujejo igranje na vseh 24 glasbil, ki so v javno veljavnem učnem programu sloven-

skih glasbenih šol. »Največ zanimanja je – tako kot tudi v večini drugih glasbenih šol – za učenje igranja na flavto, klavir in kitaro,« pravi Mlakar in dodaja, da imajo že nekaj let pri teh glasbilih »blokiran obseg dejavnosti«. To pomeni, da imajo vpisanih toliko učencev, kolikor jim jih dovoli ministrstvo, novega učenca pa lahko sprejmejo le, če se kateri od obstoječih premisli in se izpiše iz glasbene šole. Da bi se čim bolj približali učencem, so v zadnjih letih vzpostavili tudi tri nadstandardne programe, kot so elektronske

klaviature, bas kitara in nadstandardni program džez. Kot pojasnjuje Mlakar, so pri tem sledili željam učencev. Porast zanimanja za učenje igranja na elektronske klaviature morda sovпада tudi s socialnimi razmerami, saj je to glasbilo v primerjavi z ostalimi med cenejšimi. Sicer pa, kot še ugotavlja Mlakar, je to, katero glasbilo je bolj priljubljeno pri mladih, odvisno od same popularizacije instrumenta v sodobnih medijih na eni strani in na drugi od njegove tradicije.

IVANA STAMEJČIČ

Učenci si lahko v glasbeni šoli tudi izposodijo glasbila, pri čemer Mlakar pravi, da so to zlasti deficitarni instrumenti, kot so oboa, fagot, tuba, različki instrumentov ter godala.

še bolj

visoka za nekatere starše. Sploh ko prištevajo stroške za bencin in vožnjo iz na primer oddaljene Planine pri Sevnici ali Kozjega. »Tudi če bi se šolnina mesečno zvišala na okoli 70 evrov, bi vsak starš premislil, ali si to lahko privoščijo. Veliko je tudi takih družin, kjer glasbeno šolo obiskuje več otrok. Stroški pa se tako naberejo.« Dodaja še, da bi bile ob dodatnih varčevalnih ukrepih še posebej na udaru GŠ, ki delujejo v okolju, ki gospodarsko ni tako močno.

Največja konkurenca pri klavirju, kitari

Zanimanje za vpis v GŠ skladatelj Ipvavcev je večje iz leta v leto. Zaradi tega morajo zavrniti vse večje število otrok. Konkurenca je zelo močna sploh pri klavirju in kitari, ki sodita med glasbila, ki nikoli ne gresta iz mode. Zadnja leta se otroci zanimajo tudi za pihala, na primer za flavto in klarinet. Precej zanimanja je še za učenje diatonične harmonike.

GŠ v zadnjih letih ni odprla kakšnega novega programa. Vzrok se skriva v tem, da ministrstvo omejuje število učencev, ki jih lahko glasbene šole sprejmejo. Pred približno štirimi leti je močno zrasel oddelek orgel, še kakšno leto prej so ustanovili oddelek petja, si pa v šentjurski glasbeni šoli želijo okrepiti tudi oddelek godal. Zadnje leto je učencem, ki se kitaro učijo na višji stopnji, torej v sedmem ali osmem razredu, na voljo tudi program džez.

TINA VENIGUST

Zaenkrat še dostopne večini otrok

Glasbena šola Rista Savina Žalec, ki pokriva območje šestih občin v Spodnji Savinjski dolini, je ena večjih v regiji.

Dopolnjevanj učnih obveznosti z drugo šolo v žalski glasbeni šoli ni, saj so vsi učitelji po besedah ravnatelja mag. Gorazda Kozmusa maksimalno obremenjeni v okviru zakonskih možnosti.

Enim jemlje, drugim daje

V žalski glasbeni šoli so lani na podlagi navodil ministrstva za izobraževanje, znanost in šport zmanjšali število zaposlenih. Po besedah Kozmusa to letos ne bo več mogoče, saj so vsi učitelji maksimalno obremenjeni, kar pomeni, da v primeru zmanjšanja zaposlitve ne bi imeli dovolj pedagogov, ki bi poučevali otroke. »V Sloveniji je porast vpisovanja zasebnih glasbenih šol v razvid. S tem, ko se zasebna glasbena šola vpiše v razvid, dobi pravico do sofinanciranja zaposlenih. In tukaj smo na spornem terenu. Na eni strani je potrebno krčiti število zaposlenih, učitelji ne napredujejo, začetniki obtičijo v začetnem plačilnem razredu, a na drugi strani se najde denar za sofinanciranje zasebnih šol, ki so vpisane

v razvid,« odločitev pristojnih služb ne razume Kozmus.

Največ pianistov in kitaristov

V žalski glasbeni šoli je še vedno – in tako je že vrsto let – daleč največ zanimanja za učenje klavirja in kitare. Vedno več jih igra tudi godala, več učencev pa bi si želeli v oddelkih nizkih trobil. »Na naši šoli se izjemno trudimo za promocijo naše dejavnosti. Lani smo izvedli 300 nastopov na prireditvah po celotnem našem šolskem okolišju in tudi izven. Izvajamo tudi poučne nastope po osnovnih šolah. Na tak način nam uspeva, da je vsako leto izjemno zanimanje za vpis na našo šolo, na žalost pa je posledica tega tudi to, da ne moremo sprejeti vseh otrok, saj nam država omejuje število vpisanih otrok,« še dodaja ravnatelj.

Žalska glasbena šola do sedaj ni opustila nobenega programa. Na novo je celo uvedla balet, plesno pripravnico, učenje kontrabasa, tamburice, električne kitare in bas kitare. Šola ima tudi otroški zbor, narodnozabavni ansambel in džez skupino.

ŠPELA OŽIR

Učijo tudi Rožico

Zasebna Glasbena šola Mlinar, ki jo je pred tremi leti ustanovil Gregor Mlinar, deluje na območju občin Celje, Šentjur, Šmarje pri Jelšah, Vojnik in Dobrna. Vanjo je trenutno vpisanih približno 80 učencev, med katerimi je največ zanimanja za igranje diatonične harmonike oziroma »frajtonarce«, »sintesajzerja« in kitare.

Gregor Mlinar se z glasbo ukvarja že slabih 20 let. »Odločiti sem se moral, ali se bom posvetil redni službi ali nadaljeval v glasbenih vodah. Izbral sem poučevanje v glasbeni šoli, kar mi danes, kljub temu, da so bili začetki precej težki, ni žal,« pojasnjuje Mlinar, ki ob pomoči pogodbenega sodelavca trenutno poučuje približno 80 učencev. Pri izbiri glasbila je po njegovih besedah mogoče zaznati razliko med mestnim in podeželskim okoljem. V Celju tako nekoliko izstopa učenje kitare in v okoliških občinah diatonične harmonike.

Starši plačajo vse sami

V zasebnih glasbenih šolah morajo prav vse financirati starši sami, kar pa po besedah Mlinarja

ni edina razlika med zasebnimi in javnimi šolami. »Največja razlika je v tem, da če pride nekdo k nam in reče, da bi se želel naučiti Rožico Modrijanov, ga to tudi naučimo. Učenci se pri nas učijo skladbe, ki si jih želijo, in ne tiste, ki jih predpisujejo formalni programi.« Mlinar ob tem še dodaja, da vsem tistim, ki si želijo z izpiti pridobiti dokazila o opravljeni formalni glasbeni izobrazbi, že na samem začetku svetuje, naj se raje vpišejo v javno glasbeno šolo, kjer se bodo lažje naučili zastavljeni program, ki ga država zahteva na končnih izpiti.

Na očitke javnih glasbenih šol, da so zasebne šole nelojalna konkurenca, Mlinar še ni naletel. Sam meni, da je ravno nasprotno, saj javne glasbene šole sofinancira država, zasebnih pa ne. Mesečna šolnina v Glasbeni šoli Mlinar znaša za štiri obiske med 50 in 65 evrov, odvisna pa je, ali učitelj učenca poučuje na domu ali ne. Največji delež učencev je starih med šest in 18 let, sledijo predšolski otroci in starejši ljubitelji glasbe. Srednje generacije, stare med 20 in 50 let, v glasbeni šoli skoraj ni.

ŠO

Jhumpa Lahiri: Tolmač tegob

Preplet tradicije in sodobnosti

V zbirki Tolmač tegob je zajetih devet zgodb o življenju Indijcev, ki živijo bodisi v Indiji bodisi v Združenih državah Amerike, kjer v zadnjih letih živi in ustvarja tudi avtorica zgodb Jhumpa Lahiri. Kljub temu da gre za več različnih zgodb, v katerih nastopajo povsem različni liki, je prav vsem skupna razpetost med tradicionalno indijsko kulturo in vplivi sodobne ameriške družbe.

Avtorica je življenjske izkušnje posameznikov opisala na preprost način in brez odvečne čustvenosti, a kljub vsemu imajo to moč, da se na nek neviden način dotaknejo bralca, ko to najmanj pričakuje. Ne glede na to, da so v njih opisani kratki izseki iz življenja Indijcev, ki se trudijo svojo tradicijo karseda uspešno prepletati s sodobnimi smernicami, ki jih narekuje ameriški način življenja, se lahko v zgodbah najde tudi slovenski bralec. V tem primeru ne gre toliko za poistovetenje z dogodom, v katerega je vpleten literarni lik, temveč predvsem s čustvi, ki so bralcu vsekakor znana, četudi jih morda povezuje s kakšnim drugim spletom okoliščin.

Osrednja zgodba Tolmač tegob, po kateri je naslovljena tudi celotna zbirka, govori o mlademu indijskem zakonskem paru, ki živi v Ameriki. S s tremi otroki odpotuje v Indijo, kjer najame lokalnega turističnega vodiča, ki je sicer redno zaposlen kot tolmač pri enem od zdravnikov. Kljub temu da je med njim in mlado Američanko, ki je zaradi dolgoletne zveze in treh otrok povsem naveličana nad

O avtorici:

Jhumpa Lahiri se je rodila leta 1967 v Londonu, otroštvo pa je preživela na Rhode Islandu. Za svojo prvo knjigo Tolmač tegob je prejela vrsto nagrad, med drugim leta 2000 tudi Pulitzerjevo nagrado za prozo in se s tem vpisala kot njena najmlajša nagrajenka. Zdaj živi in dela v New Yorku.

življenjem, precejšnja starostna razlika, se med njima v nekaj urah splete nevidna vez. Čeprav gre za popolnega tujca, mu zaupa skrivnost, ki jo do takrat ni delila še z nikomer.

Morda še bolj kot Tolmač tegob se bralca dotakne zgodba Le začasno. Bralec v zgodbi spremlja mlad par, ki mu je nedavno umrl pravkar rojeni dojenček. Kljub temu da si tega ne priznata in se delata, da je vse tako, kot je bilo nekoč, ima tragičen dogodek zanju hude posledice. Povsem se odtujita, dokler preprosto ne začneta živeti drug mimo drugega. Njuni pogovori postanejo zgolj oguljene fraze brez kakršnegakoli pomena. Kmalu se niti pogovarjata ne več. Ponovno ju vsaj navidezno, kar bralec ugotovi šele na koncu zgodbe in se za to počuti kar malo opeharjenega, povežejo izklopi električne energije. Električni mrk izkoristita za razkritje skrivnosti, ki jih do takrat drug o drugem nista vedela.

SPELA OŽIR

Priporočamo knjige avtorjev iz naše regije

Odlomek iz zadnje knjige Celjana Bojana Ekselenskega **Atlantida: Imperij sončnega boga**
O projektu Atlantida na spletu: <http://atlantida.center>

Bojna ladja je izginila in se znova pojavila v običajnem vesolju nedaleč od rumenega sonca Heronije. Na tej oddaljenosti je sonce, skoraj dvojček atlantidskega, samo najsvetlejša zvezda neba. Zvezdno nebo je bogatejše kot na Atlantidi. Velika megličasta gmota Leče in mlečni prameni zvezd so zapolnjevali znaten del neba. Zvezd je bilo bistveno več kot na atlantidskem nebu. Vsakdo z Atlantide je očaran nad bogastvom tukajšnjega zvezdnega razgleda.

Dor je komentiral sliko na taktičnem zaslonu:
»Primeren planetoid je oddaljen dvajset milijonov kilometrov. Pravzaprav gre za zanimiv planetoidni par. Najlažje se bomo branili na ravnotežni orbiti.«

Arin si je pomel roke:
»Torej nas parkirajte med tisti dve skali.«
Vstopila je tudi Hela. Arin je takoj opazil, da je sama:
»Kje imate Amazonke?«
»Srečale so Ma'at. One so želele, naj hitro zapustim luč Neftidine milosti, a se nisem strinjala.«

Arin se je kislno nasmehnil:
»Lahko ugibam, kako se je končal vaš klepet.«
Hela se je znova nasmehnila:
»Zanima me razplet. Nočem zamuditi srečanja z lučjo svobode. Lux Aurum pojenja. Čutim to.«

»Mene bo bolj skrbelo, če ne bodo nasledli.«
Dor je hitro razbil dilemo:
»Sovražnikove ladje se razporejajo v Halgovem pasu.«
Admiral je zadovoljno opazoval taktični zaslon:
»Pripravite se! Zvezdni lovci naj bodo v zelenem.«
Poveljstvo na Adamahu je bilo presenečeno spričo akcije admiralske bojne ladje. Nihče si ni znal razložiti te nenavadne poteze. Vse skupaj je prišlo do Betinije.

Beti se je smehljala ob pogledu na strateško holokarto:
»Na ladji je Neftidina svečenica. Čutim jo. Namesto smrti od Kleonine roke je izbrala smrt v boju. Tudi admiral se je odločil za prostovoljno srečanje z Ma'at, za častno smrt. A vi ste nasledli.«

»Kako nasledli?« so bili zmedeni. Beti je hodila gor in dol po veliki ploščadi in ustnice razpotegnile v navihan nasmešek:
»Celotno protonijsko floto ste postavili v Heronijin Halgov pas. To je napaka.«

»Razložite nam.«
Beti se je zarežala:
»Fantje ostanete zgolj fantje. Ves čas sem se trudila z uničevanjem bojne morale pomembnih poveljnikov. Postali so

Na koncu je izginila v Atlantiku

Atlantida

Imperij sončnega boga

Bojan Ekselenski

negotovi, plašni in naredili so nekaj grdih napak. Moje moči so omejene, zato sem se usmerila v njihove protonijske bojne ladje. Logični cilj so vendar bojne ladje in postaje. Tu ste storili napako. Namesto napada na invazijske flote nad Heronijo bi morali napasti protonijske bojne ladje. Udar bi bil presenečenje in hud udarec za Atlantido. Trenutno so na tesnem s protonijem, a tega niste izkoristili. Naj vam razložim!« Vsi so jo nemo poslušali. »Invazijske flote imajo indukcijsko deflektorsko polje. To polje se napaja iz fuzijskih generatorjev. Bojna ladja s spremljevalno floto je vezana na hiperpolja, napajana iz protonijskega hašameja. Napad na ta polja izrablja njihov protonij. Tako ste vi kurili protonij za uničevanje atomske tehnike. To je v teh razmerah slabo menjalno razmerje.«

»Ampak s tem smo zaustavili invazijske operacije.«
»Seveda ste jih. Vendar bi jih tudi, če bi trdneje pritisnili na protonijski del flot. Saj ste uničili nekaj protonijskih enot, a še vedno se je rešila dobra polovica flote. Tudi pri bojnih postajah ste zgrešili. Tri so se umaknile. Porabili ste več protonija, kot ste ga uspeli uničiti.«

»Gospa, umikajo se. To je dovolj dober rezultat vojne, v kateri naj bi gladko izgubili. Plačali smo izredno visoko ceno.«

DARILO

ZA NAROČNIKE

V JANUARJU

novi tednik

www.novitednik.com tednik@nt-rc.si

v sodelovanju s **CUISINE by Skaza**

ORGANKO ENOJNI	EXCLUSIVE SET SOLO Linija Solo izpopolni vaše vsakodnevno kulinarčno ustvarjanje. Narejeni iz PET plastenk – reciklirano.	SET ORGANKOV Organko – več kot koš za biološke odpadke, uporaba vse dni v letu, brez gnitja in nadležnega mrčesa, za odličan kompost 1. razreda	VIVA SET 9/1 Zelen ali roza Brez melamina in bisfenola

Naročilnica:

- Naročam Novi tednik za 6 mesecev in izberem darilo 1 oz. darilo 2
- Naročam Novi tednik za 12 mesecev in izberem darilo 3 oz. darilo 4

Ime in priimek: _____

Naslov, kraj: _____

Telefonska številka: _____

E-poštni naslov: _____

Datum rojstva: _____ Podpis: _____

Darilo pripada samo novim naročnikom, ki pred tem vsaj 6 mesecev niso bili naročeni na časopis Novi tednik in plačajo naročnino za pol leta oziroma leto dni. Darilo prevzamejo na oglasnem oddelku Novega tednika in Radia Celje.

Ostale ugodnosti za naročnike: brezplačno prejemo vse posebne izdaje Novega tednika, 4 male oglase v Novem tedniku (do 10 besed) in 2 čestitki s 50-odstotnim popustom na Radiu Celje.

RAZPRODAJA do -60 %

V spletni trgovini www.cuisine-skaza.com in v trgovini Cuisine v Velenju v mesecu januarju na označene izdelke.

novi tednik

70

LET
za Vas!

* Velike diskete so bile pred leti v pomoč pri prenosu novinarskih tekstov v tiskarno v Ljubljano. Fotografije so zaposleni iz naše tehnične pisarne nosili posebej in so jih v tiskarni preslikali, da so bile pripravljene za tisk.

Kaj in kako delajo slovenski učitelji?

Razmere v šolstvu so skrajno zaskrbljujoče

Sviz s peticijo **Za ohranitev kakovostnega javnega izobraževanja in odličnosti raziskovalnega dela** poziva vlado, naj takoj konča uničujočo prakso krčenja sredstev za javno izobraževanje, ki se ponavlja zadnjih šest let. Pričakovanje političnih odločevalcev, da to ne bo imelo večplastnih negativnih posledic, je ali skrajno naivno ali cinično, a je zagotovo povsem zgrešeno. Brez dobrih javnih vrtev, javnih osnovnih in srednjih šol ter javnih univerz in raziskovalnih inštitutov tudi gospodarskega napredka ne bo.

Učitelji in ostali zaposleni v izobraževanju smo na udaru vsakokrat, ko državi zmanjka denarja. Javno izpostavljajo naše delo, delovni čas, dopust, ki ga nepoznavalci enačijo s šolskimi počitnicami, in vedno znova moramo argumentirano dokazovati, kaj in koliko delamo, braniti svoj ugled in nenazadnje tudi dostojanstvo, da je naše pošteno opravljeno delo vredno prejetega plačila.

Kaj in koliko delamo učitelji?

Po 119. členu Zakona o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja delovna obveznost učitelja obsega pouk in druge oblike organiziranega dela z učenci. Učna obveznost obsega vsebinsko in metodično pripravo na pouk in pripravo didaktičnih pripomočkov, popravljane in ocenjevanje izdelkov in drugo delo za uresničitev izobraževalnega programa. Pod drugo delo učitelja so

dijo naloge, ki so marsikdaj spregledane, a so po zahtevnosti in odgovornosti zagotovo enakovredne. Opravil je vedno več, niso opredeljena z urami, so stresna, zahtevajo vse več strokovnega znanja in izpopolnjevanja na področju dela s starši, ravnanja z otroki s posebnimi potrebami, socializacije in oblikovanja dobrih odnosov med učenci v oddelku. Biti razrednik je zahtevna naloga, ki ni merljiva v minutah in urah, temveč je vloga, ki jo učitelj preprosto živi, da zna prisluhniti težavam otrok in jim biti v težkih situacijah tudi v oporo. Rezultati so odvisni tudi od sodelovanja s starši. Ob tem želim izpostaviti sramotno nizek dodatek za razredništvo (približno 2 evra na mesec).

V ta okvir sodijo še strokovno izobraževanje in izpopolnjevanje, mentorstvo, organiziranje kulturnih, športnih in splošno koristnih ter humanitarnih akcij, priprava in vodstvo ekskurzij, tekmovanj. Ko se pojavijo nove obveznosti, je ta člen najboljša rešitev, saj se konča z zapisom, da se strokovnemu delavcu lahko naložijo še druga dodatna dela, določena z letnim delovnim načrtom. Koliko, ni opredeljeno. Ko je fond doprinosna poln in denarja za izplačilo ni, se ta preprosto prenese v novo šolsko leto.

Vrednotenje učiteljevega dela ...

Po uveljavitvi novega plačnega sistema leta 2008 se je poslabšalo vrednotenje dela

učiteljev glede na primerljive poklice in delovna mesta. Povprečna plača je nižja od tiste v zdravstvu ali državni upravi, čeprav je delež visoke in univerzitetne izobrazbe v izobraževanju precej višji. V zadnjih »kriznih« letih, ko smo bili soočeni z izjemno grobimi poskusi rezanja stroškov v javnem sektorju in še posebej v izobraževanju, smo se v Svižu osredotočili na obrambo pridobljenih pravic, a nismo prezrli, da se je vrednotenje našega poklica poslabšalo.

Kljub vsemu so naše plače kamen spotike. Verjetno zaradi nepoznavanja, da so tako kot za vse javne uslužbence opredeljene v spremembah in dopolnitvah Zakona o sistemu plač v javnem sektorju (ZSPJS). Po podatkih Organizacije za ekonomsko sodelovanje in razvoj učiteljske plače v Sloveniji ostajajo pod povprečjem držav OECD. Nič manj negativno ne izstopa podatek, da so se v šolskem letu 2013/14 v večini od preučevanih držav plače učiteljev v primerjavi z letom prej zvišale, pri nas pa ostajajo znižane in okleščene nekaterih dodatkov.

Strokovni delavci lahko napredujejo za pet plačnih razredov in v tri nazive. Učitelj v skladu z ZSPJS ter s kolektivnimi pogodbami lahko napreduje v največ 43. plačni razred, a je delež teh izjemno nizek. Javni uslužbenci, kjer ni mogoče napredovati v naziv, lahko na delovnem mestu napredujejo največ za deset plačnih razredov (javni uslužbenec na delovnem mestu administrator VI lahko

iz 20. izhodiščnega razreda z napredovanjem doseže 30. plačni razred).

... in drugih zaposlenih

Izpostaviti moram tudi problematiko anomalij v plačni skupini J (računovodje, poslovni sekretarji, kuharji, hišniki, čistilke ...), ki so posledica plačne reforme iz leta 2008. Večina delovnih mest te skupine (tudi nekatera druga, kot so pomočnice vzgojiteljic) je bila neustrezno ovrednotena in uvrščena v prenizke plačne razrede, kar je bil tudi razlog, da Sviz takrat ni pristal na podpis KP za javni sektor. Odtlej ves čas oblast in javnost opozarjamo na te anomalije in zahtevamo njihovo odpravo. Upoštevalo je decembra 2014 podpisan Dogovor o ukrepih na področju plač v JS, naj bi se najkasneje marca začela usklajevanja oziroma pogajanja o odpravi teh anomalij.

Želimo si urejenih razmer

Še naprej bomo razbijali predsodke. Ljudje naj vedo, da učitelji ne hodimo iz službe opoldne, 20 ali 22 pedagoških ur še zdaleč ni naša edina, čeprav je osrednja naloga, delamo tudi doma, popravljamo naloge in teste, naši dopusti so krajši od počitnic ... Dnevno se soočamo z zahtevnimi odločitvami in presojami, opravljamo naloge, ki javnosti niso vidne, spopadamo se s socialnimi posledicami krize, ki se iz družin preko učenecv prinašajo v šole ... Zato si želimo ureditev delovnega

Kot prva o razmerah v šolstvu in položaju učiteljev razmišlja predsednica Glavnega odbora Sviza Jelka Velički, sicer učiteljica v OŠ Antona Aškerca Velenje. Prihodnji teden bo sledil njen pogled na položaj mladih učiteljev in na to, da si učitelji za pošteno opravljeno delo zaslužijo pošteno plačilo.

Jelka Velički

»Učitelji in učiteljice nismo predlagatelji sistemskih ukrepov, to je naloga šolskih oblasti. A ker živimo in delamo v šolskem prostoru, tega dobro poznamo. Tudi če kdaj kaj predlagamo, nismo slišani. Preslišane so naše strokovne pripombe in pripombe, ki bi lahko prispevale k varčevanju. In sicer zato, ker prinašajo po mnenju ministrstva premajhen prihranek. Za nas, ki učencem odpiramo vrata v svet znanj in novih spoznanj, je vsak korak, čeprav čisto majhen, vreden in pomemben. In enako bi moralo veljati tudi za predlagatelje ukrepov.«

časa in »doprinosu ur«, ki ga se zadnje čase sistematično pojavljajo ali na koncu šolskega leta ali na začetku novega, zdaj pa že kar sredi šolskega leta. (se nadaljuje)

Rodi se »Celjski«

Zgodovina Novega tednika (4. del)

Leta 1947 v Celju ni izhajal noben časopis. Razlogi za to niso znani, čeprav se je v tistih povojnih letih dogajalo veliko prelomnih stvari. Časopis je začel spet izhajati leto kasneje.

Na Slovenskem (in v Jugoslaviji) je bilo leto 1948 čas prve petletke, izvajalo se je prvo preštevje prebivalstva po

osvoboditvi in posnet je bil prvi povojni slovenski film s pomenljivim naslovom Na svoji zemlji. Komur spomin seže dovolj daleč, se bo spomnil tudi prvih koloradskih hroščev, ki so začeli napadati socialistično vzgojena krompirišča. O tem in še marsičem drugem lahko preberemo v številnih člankih časnika, ki je 13. februarja 1948 ponovno začel izhajati. Tokrat

redno in z novim imenom Celjski tednik.

Kot je v publikaciji ob 50-letnici časopisa uvodnik prve številke povzel zgodovinar Branko Goropevšek, naj bi časopis pomagal delovnim množicam pri graditvi socializma in njihovi miselni prevzgoji. Izvajanje te naloge je spremljal steber takratnega uredništva Ljotze Jurc, ki je prišel v Celje že kot

partizan. Na mesto urednika so ga postavili kot nekdanjega mladinskega aktivista. Na čelu časnika je ostal do leta 1950, veljal je za ostrega človeka. Uspelo mu je postaviti temelje regionalnega časnika z lastno identiteto.

Čeprav se je časopis imenoval tednik, je na začetku izhajal le dvakrat mesečno na osmih straneh. Za bralce je bil precej nezanimiv in bolj podoben političnemu trobilu, sicer pa so članke pregledovali na okrajnem komiteju partije in v okrajnem odboru OF. Naklada verjetno ni presejala pet tisoč izvodov.

www.kamra.si

Prva številka Celjskega tednika, 13. februar 1948:

Celjski delovni kolektivi v borbi za plan

Pomoč demokratični Grčiji

Gradili bomo tovarne in stanovanjske bloke

Uspehi prostovoljnega dela

V Medlogu bomo gradili

Učenci v gospodarstvu naša posebna skrb

Vsebinsko številke Celjskega tednika si lahko preberete na www.dlib.si

S pomočjo mladih do novega znanja

Da sta prostovoljstvo in medgeneracijsko sodelovanje našla prostor tudi v I. osnovni šoli Žalec, je dokaz projekt Simbioza šola, ki so se mu letos priključili mladi žalski prostovoljci.

Simbioza, vseslovenski prostovoljski projekt učenja e-veščin za starejše, že od leta 2011 zaseda pomembno mesto med slovenskimi prostovoljskimi projekti, lansko leto pa so vseslovenski akciji dodali projekt Simbioza šola. Letos smo se ideji priključili tudi v I. OŠ Žalec in tako sredi novembra začeli pripravljati računalniške delavnice za starejše.

Mladi delijo znanje s starejšo generacijo

Če so bili včasih stari starši tisti, ki so z otroki delili svoje znanje in izkušnje, sta se tokrat vlogi poslušalcev in govorcev zamenjali. Mladi prostovoljci, ki obiskujejo 5.,

6., 7. in 8. razred OŠ, so namreč postali pravi učitelji, ki so svoje stare starše in osta-

lo starejšo generacijo učili uporabljati tehnologijo, ki jo sami še kako dobro poznajo.

V delavnicah, ki so bile pet četrтков zapored, so starejši osvojili tako osnovna kot

tudi nekoliko zahtevnejša računalniška znanja.

Po prvem stiku z računalnikom so mladi učitelji svoje učence popeljali skozi svet Wordovih dokumentov, sprijeli se s pošiljanjem elektronske pošte in navdušeno ugotovili, da je to veliko bolj enostavno in hitro kot pisanje standardnih pisem, v slikarju izrisali ali naslikali svoje umetnije in se podali v skrivnosten svet interneta. Tam so na Googleovih zemljevidih poiskali svoje hiše, pokukali k sosedom in se za konec sprehodili še po različnih spletnih straneh, ki jim bodo ob nadaljnji uporabi zagotovo olajšale življenje. Da je bil december še dodatno praznično obarvan, so računalniško izdelali prikupne novoletne voščilnice.

Znanje za znanje

Projekt Simbioza šola je bil hkrati tudi dobra priložnost,

da sta dve različni generaciji lahko izmenjali izkušnje in se zabavali ob »obrnjenem učenju«. Otroci so odlično prevzeli odgovornost in se vsak četrtek trudili, da so svojim učencem pokazali vse, kar so znali. Tokrat nekoliko starejši učenci pa so pridno prisluhnili navodilom svojih mentorjev in so se tako ob koncu projekta strinjali, da bi bilo treba izvajati več podobnih medgeneracijskih dejavnosti.

Projekt lahko zagotovo sklenemo z mislijo enega od Simbiozinih udeležencev: »Danes sem pozitivno presenečen nad znanjem teh mladih učencev, ki nas poučujejo z velikim poslušanjem za nas starejše, ki nismo tako večji dela na računalniku. Ugotavljam, da se bomo veliko naučili in da bomo po končanem tečaju resnično sposobni uporabljati računalnik.«

IRENA ŽGANK GOLIČ

Kajuhovci zlati v računalništvu in astronomiji

Dijaki I. gimnazije v Celju so na državnih tekmovanjih osvojili več zlatih in srebrnih priznanj.

Matija Teršek, dijak 2. letnika, je osvojil zlato priznanje in prvo nagrado na državnem tekmovanju v računalniškem razmišljanju in pismenosti – Bober. Krištof Skok, 4. letnik, in Urška Andrenšek, 3. letnik, sta prejela zlato priznanje na državnem tekmovanju iz astronomije, Krištof pa tudi prvo nagrado. Oba sta se tudi uvrstila na izbirno tekmovanje za astrofizikalno olimpijado, ki bo letos v Indoneziji. Če bosta uspešna, se bosta uvrstila v olimpijsko ekipo. Krištof Skok je na olimpijadah že pravi veteran, saj se je udeležil tudi olimpijade v Grčiji, kjer je prejel srebrno odličje, in lani v Romuniji, kjer je prejel pohvalo.

Srebro so domov prinesli naslednji »bobri«: Alenka Sošič, Mojca Cvikl, Žan Spolenak in David Opalič, ki je podoben uspeh dosegel tudi v astronomiji. Srebrni »astronomi« so postali tudi Timen Stepišnik Perdih, Jernej Brglez in Tim Zaveršek.

NP
Foto: JPZ

Dijaki s srebrnimi in z zlatimi priznanji (z leve): Jernej Brglez, Timen Stepišnik Perdih, Žan Spolenak, Mojca Cvikl, Matija Teršek, Urška Andrenšek in Krištof Skok

Debaterji vedno odlični

Debaterji Gimnazije Celje – Center so tudi v tem šolskem letu uspešni. Decembra so tako na tretjem srednješolskem debatnem turnirju letošnje sezone članice Debatnega kluba GCC Mia Jerovšek Kolenc, Tinkara Godec in Klementina Krulec dosegle odlične rezultate – ekipno 2. mesto in visoke uvrstitve med posameznimi govorkami turnirja – Tinkara je bila 5., Klementina 3., Mia pa je osvojila 2. mesto. Dijaki so tokrat debatirali o upravičenosti elektronske pozabe in o vprašanju, ali bi vsi morali znati kuhati.

Debaterke z GCC (z leve): Tinkara Godec, Klementina Krulec, Mia Jeraj Bezovšek

Sicer je za debaterji s Centra pestra prva polovica šolskega leta, ki se je za klub začelo že v septembru s sodelovanjem v mednarodnem projektu Breaking the Communication Boundaries, ki je bil v Zagrebu. Izvedli so tudi več delavnic za nadarjene osnovnošolce po vsej regiji, 18. oktobra pa so na GCC gostili tudi debatni turnir, ki se ga je udeležilo več kot 150 udeležencev iz vse države. Zelo dejavni so tudi na področju mladinske politike in vpetosti v aktualna družbena vprašanja. Tako so v šoli oktobra gostili veleposlanika ZDA Josepha Musso-melija, novembra pa evropsko poslanko Tanjo Fajon.

Uspešno so se dokazali tudi na novembrskem turnirju v Ormožu, kjer je Jure Macuš v kategoriji posameznih govorcev v angleškem jeziku dosegel drugo mesto. Jure je tudi kandidat za letošnje debatno reprezentanco, ki bo Slovenijo zastopala na svetovnem debatnem prvenstvu v Singapurju.

Koledarsko leto je Debatni klub GCC na prireditvi ob

13. obletnici projekta spletne svetovalnice To sem jaz, ko so v Narodnem domu Celje debatirali na temo anonimnega oziroma osebnega svetovanja.

Pestro bo tudi v drugi polovici leta, saj debaterje čakajo še sodelovanje v oddaji Gymnasium na Radiu Slovenija, državni in mednarodni debatni turnirji v domovini in

tujini, pripravljajo pa se tudi na prijavo novega mednarodnega projekta s Palestino. Sicer debato v Sloveniji vodi zavod Za in proti, s katerim Gimnazija Celje – Center sodeluje že vrsto let, v šoli pa je mentorstvo kluba v rokah profesorjev Miha Gartnerja in Sergeja Vučerja.

DG

Setveni koledar

Čas za presajanje je od 31. januarja do 14. februarja.

29. ČE	korenina
30. PE	korenina
31. SO	cvet
1. NE	cvet
2. PO	cvet do 13. ure, od 14. ure list
3. TO	list
4. SR	plod, polna Luna ob 24. uri

Podatki so vzeti z dovoljenjem avtorice iz setvenega priručnika Marije Thun za leto 2015, ki ga v Sloveniji izdaja v neskrajšani obliki založba Ajda, Vrzdenc, tel.: 01/754 07 43.

Nasilje v družini

Večer hospica z nekdanjo kriminalistko Zdenko Jan

V okviru srečanj Večeri hospica je bilo 19. januarja v prostorih Slovenskega društva hospic, območnega odbora Celje, predavanje o nasilju v družini. Gostujoča predavateljica, upokojena kriminalistka Zdenka Jan, je nasilje v družini proučevala 35 let, zadnjih 20 let pa je proučevala predvsem nasilje nad otroki in mladostniki. O prisotnosti, prepoznavanju in preprečevanju nasilja v naši družbi je prav tako izobraževala policiste.

Največ nasilja je v okolju, kjer naj bi se posamezniki počutili najbolj varne – v družini. Tisti, ki so podvrženi nasilju, o tem zelo težko spregovorijo; največkrat potrebujejo pomoč drugih, da sploh ugotovijo, da so žrtve nasilja.

Da se nasilnega odnosa tudi rešijo, je dostikrat potrebna pomoč različnih pristojnih ustanov, ki so medsebojno dolžne sodelovati. Še vedno pa pri dokazovanju nasilnega dejanja ostajata največji problem žrtvin strah in posledično njena nepripravljenost podati kazensko ovadbo zoper storilca. Žrtve se o tem boji spregovoriti, ne ve, komu sploh lahko zaupa, doživlja občutke sramu, dvomi vase (sprašuje se, ali je sama naredila kaj narobe), poleg tega se ozira tudi na mnenje bližnje okolice. Vendar če odrasla oseba ne spregovori, sodišče težko dokaže nasilno dejanje.

Kako pomagati?

Starejši in otroci so najbolj ranljivi v naši družbi. Oboji

so odvisni od drugih. In nad obojimi se velikokrat izvaja nasilje v različnih oblikah. Pomembno je usmeriti pozornost na obnašanje tako otrok kot tudi starejših.

Nasilje je prisotno tudi v dobro situiranih družinah, tudi med intelektualci. Še posebej ne velja trditev, da sta za nasilje vedno kriva oba vpletena – kriv je le nasilnež, torej tisti, ki je nasilen. Nikar ne smemo prezreti, da so žrtve nasilja lahko le ženske in otroci, kajti tudi moški so lahko podvrženi nasilju partneric, nasilje nad starejšimi pa lahko izvajajo njihovi skrbniki, otroci, vnuki.

V zvezi s prepoznavanjem in preprečevanjem nasilja je predavateljica poudarila, da je izredno pomembno dobro

sodelovanje vseh pristojnih ustanov. K temu pripomorejo tudi določene osebnostne lastnosti in veščine zaposlenih, kot so empatija, sočutje, sposobnost dobrega poslušanja ...

Kaj lahko naredimo posamezniki, ki opazimo ka-

kršnokoli obliko nasilja nad zlorabljenimi in nemočnimi? Pred nasiljem naj si ne bi zatiskali oči. Imamo moč, da o tem spregovorimo in obvestimo pristojne ustanove. Če žrtve same tega mnogokrat ne zmorejo, lahko to v skrbi zanje storimo mi – njihovi

bližnji, prijatelji, sorodniki, sosedje, sodelavci. Namreč, če bi mi sami bili v podobno težki situaciji, ki bi se nam nemara zdela brezizhodna, mar ne bi želeli, da nas kdo sliši, začuti ter nam pride na-proti?

ALEKSANDRA DOŠEN

»Nikdar nisem marala pridiganja!«

KD Antona Aškerca Rim-ske Toplice je v goste ob Aškerčevem rojstnem dnevu povabilo zanimivo ustvarjalco Mileno Miklavčič, ki je v pogovoru razkrila marsikatero skrivnost o življenju in odnosih med spoloma v preteklosti.

Med predstavitvijo, v kateri je povedala, kaj vse počne kot ustvarjalca, pravljica, mama, babica, je poudarila, da »... nikoli nisem marala pridiganja, čeprav je moja mama zelo rada in pogosto to počela, ko sem bila otrok ...«.

Zatekala se je k branju in kasneje pisanju zgodb. Še danes pravi: »Hvala bogu za dar za pisanje, ker bi bilo brez njega moje življenje veliko težje.« Ker sama svojim otrokom in

Milena Miklavčič (levo)

vnukom ne pridiga rada, jim raje napiše zgodbico, iz katere se da kaj naučiti. V njenih

knjigah otroci najdejo rešitve za razne probleme – tudi vesoljskih razsežnosti – naučijo

se, da je treba kdaj pozabiti kakšno krivico in iti naprej, da je treba sodelovati. Vse zgod-

be so napisane po resničnih dogodkih.

Smejela se je in jokala

Kot sodelavka Radia Sora je dobila nalogo, da razišče običaje v 19. stoletju na polhograjskem območju. V pogovoru s prebivalci se je prikradlo veliko zgodb, ki so presegle okvirje radijske oddaje. »Nekaj let sem hodila po Sloveniji, opravila sem več kot 1.600 pogovorov. Ob zgodbah, ki so mi jih pripovedovale žene, stare več kot sto let, sem jokala in se smejala. Veste, življenje nekoč je bilo kruto, zelo kruto, a kljub temu je bila tudi ljubezen, ki je niso nikoli tako imenovali.« In tako je nastala knjiga Ogenj, rit in kače niso za igrače, ki je doživela že tri ponatise.

Ker ima, kot sama pravi, zdravo kmečko pamet, ji je

svetovanje ljudem z različnimi težavami, najpogosteje so to težave v ljubezni, družini, v tedniku Nedelo največkrat v užitek. Zaskrbljena je, kaj se dogaja z našo mladino, ki je preveč priklenjena k računalnikom. Njeni odgovori so razumski, včasih malo humoristični. A nikoli ne pridiga, »tudi takrat ne, ko bi bilo treba koga res čez koleno dati. Kakšno žensko, ki se ne ceni dovolj.«

Nihče ni gledal na uro, nikomur ni zvonil telefon, nihče ni klepetal. Vprašanja, pripombe, odobranje – vse to je kar deževalo, ko je po dveh urah gospa Milena končala svoj nastop. Vmes je na citre zaigrala Katja Cajzek in še polepsala že 21. literarni večer na Aškerčevi domačiji na Senožetah. In seveda niso manjkale niti dobrote, ki so jih pripravili člani družine Aškerca.

MILENA SUHODOLČAN

Zvončica razveselila obiskovalce

K pisanju prispevka so me spodbudili ljudje, ki so si ogledali našo plesno produkcijo Prižgimo luči, in predvsem boleči naslovi v novinarskih člankih o našem Vrtcu Šmarje pri Jelšah.

Petek, 16. januarja, je bil za vse plesalce plesne šole Zvončica čudovit, topel in uspešen dan. Že zjutraj smo v igralnicah prepevali Danes je naš

dan, naj bo sončen nasmejan. Širili smo dobro voljo, veselje in igrivost po vrtcu. Ker sem vzgojiteljica v vrtcu in plesna pedagoginja ter vodja plesne skupine veliko otrok iz naših enot, se naš moto – vzbudimo željo po plesu – sliši vsak dan. Pred nastopi se mi zdi, da cel vrtec diha z nami. Hvaležna sem vsem sodelavkam in sodelav-

cem za toliko razumevanja in pomoči.

Naša šola šteje 60 članov od 3 do 11 let. Posamezniki so z nami že od začetka. Dvakrat letno priredimo za starše in vse ljubitelje plesne umetnosti plesne produkcije, kjer plesalci pokažejo svoje znanje.

V petek so ga vsekakor pokazali. V Kulturnem domu Šmarje pri Jelšah so v vsa-

kem srcu prižgali luč, žarek svetlobe, toplote, iskrico sreče, prijateljstva, upanja in miru. Mali in veliki plesalci so na odru pričarali svetlobno čarobnost z naslovom Prižgimo luči. Zaplesali so kot vile svetlobe, snežni škrti, mali snežaki, uprizorili so snežni valček, sneg, ki prihaja, uspavanko, zvezdice, palčke in Božička,

Amadeusovo simfonijo in moč svetlobe. Dvorana je dihala z nami. Po vsaki točki so plesalci dobili močan, zaslužen aplavz, marsikomu je po licih pritekla solza sreče. Na koncu smo obdarili plesalce, za kar je poskrbela trgovina Jager.

Seveda brez ekipe v zaodru nikoli ne gre. Ta se trudi, da vse poteka brez problemov. Tudi ta ekipa je z nami že od začetka: fotografija – Egon Horvat in Vid Palčnik, maska – Biosan, Salon nege

in lepote Mateja Matosa, pričeske – frizerski salon pri Minki, tehnika – Borut Bevc, projekcija – Gojko Kamenik, kamera – Darko Kundih, vzgojiteljice in pomočniki – Iztok Gojkovič, Anka Renner, Vanja Grivič, Marjeta Kundih, Jasna Stoklas, Klaudija Plevnik.

Res je bil lep dan. Naj bo takšnih dni čim več v plesni šoli Zvončica, kjer bivajo ples, igrivost, veselje in ljubezen. Hvala vsem.

RENATA SLAPNIK

Za otrokovo varnost med vožnjo je edina dobra rešitev namestitvev otroškega varnostnega sedeža.

Robert Gril iz Izpitnega centra Celje poudarja pomen osveščanja kandidatov za vozniški izpit o pravilni uporabi otroških avtomobilskih sedežev.

Otroci v avtomobilu

V Celju predstavitev pravilne uporabe otroških varnostnih sedežev

Za otrokovo varnost je med vožnjo edina dobra rešitev namestitvev otroškega varnostnega sedeža.

Republiška agencija za varnost prometa je pred nekaj dnevi v Celju pripravila predstavitev pravilne uporabe otroških varnostnih sedežev in varnostnih pasov. V vseh izpitnih centrih po državi bodo kandidate za vozniški izpit o tem posebej osveščali, za kar so člani izpitnih komisij dodatno usposobili.

»Dogodek je zamišljen predvsem kot nadgradnja nacionalne preventivne akcije za uporabo varnostnega pasu, ki je v okviru nacionalnega programa varnosti cestnega prometa,« je povedala vodja sveta za preventivo in varnost v cestnem prometu Mateja Markl. Kandidate za vozniški izpit bodo med usposabljanjem povabili, da pokažejo, kako se namesti kakšnega od otroških varnostnih sedežev, ki jih lahko razdelimo v tri osnovne skupine. »Pri tem ni naš namen oce-

njevanje takšnih znanj, veččin ali spretnosti, ampak predvsem osveščanje. Kandidati so večinoma stari osemnajst ali devetnajst let, verjetno jim bo ta večšina v prihodnosti zelo koristila,« je povedal Robert Gril iz Izpitnega centra Celje. V programu usposabljanja bodočih voznikov tega še ni niti v teoretičnem ter niti v praktičnem delu. Kandidatovo poznavanje namestitve otroškega varnostnega sedeža na uspešnost opravljanja izpita ne bo vplivalo.

Po navodilih izdelovalca

Za otrokovo varnost je med vožnjo edina dobra rešitev namestitvev otroškega varnostnega sedeža. Ta mora biti pritrjen natančno po navodilih izdelovalca. V republiški javni agenciji za varnost prometa poudarjajo, da je pomembno, ka-

tere sedeže priporoča proizvajalec avtomobila, saj se vseh otroških sedežev ne da pritrčiti enako dobro. Treba je izbrati sedež, ki ustreza starosti otroka. Priporočljivo je, da se pred nakupom takšnih sedežev pozanimamo o testih njihove kakovosti.

Otroški varnostni sedeži se delijo na različne skupine, odvisno od otrokove teže in starosti. Novejši imajo oznako 0+, takšni so uporabni za otroka do desetih mesecev. Sedež je mogoče v avtu pritrčiti z isofix sistemom ali običajnim varnostnim pasom. V republiški agenciji opozarjajo, da mora biti sedež postavljen tako, da je dojenček s hrbtom obrnjen proti smeri vožnje, sicer lahko pride do hudih poškodb njegovih vratnih vretenc. »Dojenček je v otroškem sedežu najbolj varen na zadnji klopi avtomobila, vendar le, če je sedež pritrjen z

isofix sistemom ali s tritočkovnim varnostnim pasom,« svarijo v agenciji. Na sovoznikov sedež je otroški varnostni sedež mogoče namestiti le, če v avtu ni vgrajen varnostni meh (air bag) ali če ga je mogoče začasno izključiti.

Različni sedeži

Sedeži skupine I so za otroke, ki imajo od 9 do 18 kilogramov telesne teže oziroma so stari od 8 mesecev do približno štiri leta. Ti sedeži so z varnostnim pasom stalno pritrjeni, zelo pomembno je, da so trakovi varnostnega pasu dobro zategnjeni, opozarjajo v javni agenciji. Tudi otrok mora biti pravilno pripet. Univerzalnih otroških sedežev, ki naj bi varovali otroke vse od rojstva do četrtega leta starosti, strokovnjaki ne priporočajo.

Sistem isofix pritrditve sedeža v avto imajo samo sedeži skupin do

18 kilogramov otrokove teže. Sedeži isofix omogočajo zelo hitro in pravilno namestitvev. Novejši avtomobili so s pritrditvenimi točkami zanje že opremljeni.

Sedeži skupin II in III so namenjeni otrokom, ki so teški od 15 do 36 kilogramov, stari od 3 do 12 let. Za otroke, ki imajo več kot 18 kilogramov, uporabljamo posebne sedeže, tako imenovane jahače. »Otroku na običajen sedež namestimo podstavek, tako da sedi višje in lahko uporablja običajen tritočkovni varnostni pas ali pas, ki je že vgrajen v sedež,« svetujejo v javni agenciji za varnost prometa. Priporočajo naslon za hrbet, ki daje več prednosti. Opozarjajo še, da je jahača treba pripeti, tudi ko otroka ni v sedežu, saj med morebitno nesrečo poleti po avtu.

BJ
Foto: SHERPA

Za nosečnice je pomembno, da si varnostni pas namestijo tako, da je njegov spodnji del pod trebuhom in zgornji čez ramena, so poudarili med predstavitvijo.

Sedež za dojenčke mora biti postavljen tako, da je otrok s hrbtom obrnjen proti smeri vožnje.

LJUBLJENČKI ZNANIH LJUDI

Ljubljenka nogometašev

V Nogometnem klubu Celje ne gre brez Nataše Potočnik in njene psičke Lane

Navihano psičko Lano poznajo vsi tisti nogometaši, ki so v zadnjih letih igrali za celjski klub. Brez nje in njene lastnice Nataše Potočnik bi v prostorih ob štadionu Arena Petrol nekaj manjkalo. Tako igralce pričakata vsako jutro, ko pridejo na trening, in sta med zadnjimi, ki zapuščajo prizorišče.

Nataša igralcem vsak dan pripravi vsa potrebna oblačila in opremo ter z njimi poklepeta, psička pa poskrbi za dobro razpoloženje. To je v ekipi, ki želi dosegati uspehe, še kako pomembno. Da se dobro razumejo in da so kot velika družina, Nataša večkrat poudari. Očitno se tudi fantje zavedajo, da je za dosežke pomemben vsak član kluba, zato tudi Nataška, kot jo kličejo, nikoli ne sme manjkati, ko slavijo zmago.

Prvoaprilska šala

Redkokje lahko imajo zaposleni v službi tudi svoje hišne ljubljence, če seveda niso samostojni podjetniki, ki delajo »na svojem«. Takšen »privilegij« ima Nataša, ki je pred petimi leti na željo hčere Maje kupila psičko Lano. »Prej smo imeli ovčarja, hči pa si je zaželela maltežanko. Lanina mama je res te pasme, naša psička pa je mešanica. Na prvi pogled nam je bila všeč in na vsak način smo jo hoteli imeti.« Ker se je skotila na 1. april, pravijo, da je prvoaprilska šala. Ampak vzeli so jo zelo resno, saj je v sredi-

šču pozornosti, nikoli ji ni treba biti sami doma in celo spi skupaj z Natašo. Odkar se je Maja odselila k fantu, jo očitno tudi pogreša, saj je v času našega pogovora ves čas silila v njeno naročje kot majhen otrok, ki potrebuje pozornost. »Fant ima stafordskega terierja in z Lano se odlično razumeta, verjetno pa je vseeno malo ljubosumna,« je komentirala Maja. Šele žoga na igrišču je preusmerila njeno pozornost in z glasnim laježem se je zapodila za njo.

Nekateri se psov bojijo

Žogo ima sicer zelo rada, a se kaj hitro umakne v svoj kotiček v pralnici kluba, ko zasliši na hodniku ropot žog, ko fantje odhajajo na trening. Nekoč je namreč po nesreči dobila žogo v glavo. Sicer pa se s fanti zelo dobro razume, nekatere ima celo malo raje kot druge. »Marko

Krajcer ji je zelo všeč in če se ji ne posveti takoj, ko pride, je zelo glasna,« pravi Nataša in dodaja, da so tudi takšni, ki se psom bojijo. Amel Mujčinovič je očitno imel v otroštvu kakšno slabo izkušnjo s štirinožci in se jih izogiba. »Lana je to začutila in na začetku je tudi ona njega pustila pri miru, potem se mu je počasi približevala in zdaj jo že kdaj tudi poboža.«

Na priprave brez Lane

Nataša je v klubu tako rekoč deklica za vse. Tudi njen delovni čas je zelo raztegljiv, včasih traja od jutra do pozne noči, ko je treba po zadnjem treningu ali po tekmi še pripraviti za naslednji dan. Uradno se njeno delo imenuje ekonom članske ekipe, kar pomeni, da skrbi za oblačila, jih pere, zraven še čisti in pospravlja prostore, v priročni kuhinji pripravi tudi kaj okusnega. Včasih je neke vrste nadomestna mama za fante, ki se morajo sami znajti v novem okolju. Ko praznujejo rojstne dneve, speče domač kruh, pripravi narezke in nasploh jih rada razvaja.

Z njimi mora tudi na priprave. Zadnje dni so bili na primer ob morju in to so za Natašo najtežji dnevi, saj psička ne more zraven. Takrat je s partnerjevimi starši in z Majo in obe nestrpnost čakata na ponovno snidenje. »Lani smo imeli priprave v Tuheljskih toplicah, kjer dovolijo imeti pse. Joj, kako je bilo hudo, ko so se ljudje

Nataša Potočnik s hčerko Majo in z Lano, ki je kot nekakšen inventar celjskega nogometnega kluba.

sprehajali z njimi, jaz pa sem bila brez Lane ...«

Lana postane Anči in mamica

Ob vsaki menjavi vodstva Nataša preveri, ali koga moti, da je psička vedno z njo v službi. Doslej še ni imela težav, saj so vsi v klubu ljubitelji živali. Najbolj neprijetno ji je bilo, ko je morala športnemu direktorju Ambrožu Krajncu povedati, da je psič-

ki ime Lana, tako kot njegovi hčeri. Kosmatinko zato v klubu raje kličejo Anči.

Tudi mladičke je že imela, čeprav niso bili načrtovani. Nekoč so pazili psička, narava pa je poskrbela za vse ostalo. Ko je Nataša klicala veterinarja, kaj naj stori, ji je rekel le: »Čestitam, babica!« Štirje mladički so se skotili in za vsakega so našli prijazen dom v bližini, tako da se še vedno družijo. »Mladičkov

ne bo imela več, saj se je pri tem preveč namučila,« pravi Nataša.

Sicer pa ima psička vsak dan dovolj dela, ko skrbi za dobro voljo nogometašev in za prijetno vzdušje med zaposlenimi v klubu. Tudi to je lahko pomemben prispevek k uspehu celjskih nogometašev!

TATJANA CVIRN
Foto: GrupA

male živali
VELIKE LJUBEZNI

Vsak torek ob 12:15
na Radiu Celje
avtor: Luka Žerjav

Lana se z veseljem zapodi za žogo, čeprav je skoraj večja od nje.

»Nikoli ni na povodcu, pred prehodom za pešce se sama ustavi, vse zna, le tace ne zna dati.«

»Ko fantje zmagajo, praznujemo skupaj, ko izgubijo in so poklapani, pa jim nihče ne more pomagati. Eni pokažejo, da se obremenjujejo, drugi ne, naslednji dan se vidi, koliko jih je prizadelo.«

»Lana se zelo boji pokanja, zato za praznike nikamor ne gremo, temveč smo doma in damo televizijo bolj na glas, da ne sliši petard.«

Tiha bolezen, ki grozi ženskam

Raka materničnega vratu se da uspešno zdraviti, a še bolj preprečiti

Smo v tednu preprečevanja raka materničnega vratu. V Sloveniji imajo to vrsto bolezni predvsem ženske med 40. in 50. letom, drugo tvegano starostno obdobje je med 60. in 70. letom. Savinjska regija v primerjavi z ostalimi predeli v Sloveniji sicer ni tvegana po številu bolnic s tem rakom, a kljub temu rak materničnega vratu predstavlja velik javnozdravstveni problem tudi pri nas. Največ obolelih je bilo med letoma 1985 in 2001, nakar je število odkritih bolezni na našem območju začelo padati.

Kot pravi izredna profesorica dr. Maja Primic Žakelj, dr. med. in vodja epidemiologije in registra raka pri Onkološkem inštitutu Ljubljana, je rak materničnega vratu med raki izjema. O tej bolezni namreč obstaja toliko informacij in podatkov, da lahko preprečijo skoraj vsak nov primer te bolezni. Ženske, ki redno hodijo na presejalne preglede, imajo do 80 odstotkov manjšo možnost, da bodo kadarkoli zbolele zaradi te bolezni. Prav tako ženske, ki so cepljene proti humanim papilomskim virusom (HPV) še pred prvo okužbo. Če je namreč ženska cepljena proti HPV in se redno udeležuje presejalnih pregledov, je verjetnost, da bo dobila raka materničnega vratu, izjemno majhna, pravi Žakljeva.

Zora – za manj raka

V Sloveniji že vrsto let deluje poseben program za zgodnje odkrivanje predrakavih sprememb materničnega vratu. Program se imenuje Zora. Gre za ginekološke preglede žensk med 20. in 64. letom, kjer ženski odvzamejo bris materničnega vratu vsaka tri leta. Ginekolog bris pošlje v citološki laboratorij, kjer ocenijo, ali so celice materničnega vratu v brisu normalne ali patološko spremenjene. Na podlagi izvida se nato ginekolog odloči, ali je nujno zdravljenje. Rak materničnega vratu je torej posledica okužbe s humanim papiloma virusom (HPV), ki lahko pri okuženih ženskah povzroči spremembo

Rak materničnega vratu se da uspešno zdraviti, še bolje je pravočasno odkriti znake, zato so pomembni redni ginekološki pregledi.

Glavni dejavniki tveganja za okužbo s HPV, ki lahko sčasoma povzročijo raka materničnega vratu, so začetek spolnih odnosov v zgodnjih najstniških letih, večje število spolnih partnerjev ter neuporaba kondoma. Dejavniki tveganja za nastanek raka materničnega vratu so tudi kajenje, mnogorodnost in dolgotrajno jemanje kontracepcijskih tablet.

zdravih celic v rakave. Te celične spremembe se dogajajo počasi oziroma postopno več let. V tem obdobju se zdrave celice najprej spremenijo v predrakave, ki imajo že nekatere rakave lastnosti, vendar se ne delijo nenadzorovano, ne rastejo invazivno in ne zasevajo. Iz njih se, če jih ne zdravijo, postopno razvije rak. Ginekolog lahko s testom PAP (briso materničnega vratu) predrakave celice odkrije in pravočasno zdravi.

Več kot 70 odstotkov Slovenk se redno odloča za preglede v sklopu programa Zora. Težava nastane pri ostalih, se ne odzovejo na tovrstne preglede. Kot pravijo v Zori, je namreč večina žensk, ki imajo raka materničnega vratu, ravno takšnih: »Te praviloma dobijo razširjeno ali razseja-

no obliko raka, pri katerem je napoved izida bolezni slabša. Pri ženskah, ki se redno udeležujejo presejalnih pregledov, praviloma odkrijemo že predrakave spremembe. Te zdravimo, preden se rak sploh razvije ali pa ga odkrijemo v začetnem stadiju, ko je z enostavnim operativnim posegom dobro ozdravljiv. V Sloveniji se pregledov premalo udeležujejo predvsem starejše ženske, med 50. in 64. letom.«

Alarm!

Ključnega pomena je tudi cepljenje deklet proti humanim papiloma virusom (HPV) še pred prvim spolnim odnosom. Ravno s tem se dodatno zmanjša možnost nastanka raka. Od leta 2009 v Sloveniji je možno tudi brezplačno cepljenje deklic proti HPV v obdobju, ko so v šestem razredu, pri čemer je cepljenje možno tudi v osmem razredu osnovne šole. Okužba s HPV je zelo pogosta.

Ker od prvih predrakavih sprememb do raka mine v povprečju deset let in več, pa je moč pričakovati več razširjenega in razsejanega raka predvsem pri ženskah, starejših od 60 let.

Vsaj enkrat v življenju se z visoko tveganimi HPV okuži večina spolno aktivnih moških in žensk, večina v enem do dveh letih po začetku spolnih odnosov. Od 20. do 25. leta je v Sloveniji okuženih približno 25 odstotkov vseh deklet, nato se s starostjo število okužb manjša, več pa se pojav predrakavih sprememb. Večina okužb pri ženskah izzveni v letu do dveh, le redke okužbe vztrajajo in sčasoma postanejo nevarne za razvoj raka.

Zgodnjih simptomov, ki bi opozarjali na nevarnost raka, ponavadi ni. Prvi simptomi in znaki okužbe se pojavijo dokaj pozno.

Rubriko Za zdravje ureja Simona Šolinič. Predloge oziroma ideje ji lahko posredujete na simona.solinic@radiocelje.com

Humani (človeški) papiloma virusi (HPV) so virusi, s katerimi se pogosto okužijo ženske in moški. Ta okužba lahko poleg predrakavih sprememb materničnega vratu povzroči tudi genitalne bradavice in papilome grla. Je spolno prenosljiva. To pomeni, da se širi pri različnih oblikah spolnih odnosov. HPV je glavni vzrok za nastanek raka materničnega vratu, povezan pa je tudi z nastankom drugih vrst raka tako pri moških kot pri ženskah. Približno 45 genotipov HPV lahko povzročita manjše spremembe celic materničnega vratu, ki so ponavadi brez posledic. Približno 12 genotipov HPV, ki veljajo za visokorizične (onkogene), lahko povzročita takšne spremembe celic materničnega vratu, ki v redkih primerih pripeljejo do vznika raka materničnega vratu.

Alarm za žensko so tako krvavitev ali rjav izcedek po spolnem odnosu oziroma med dvema menstruacijama, krvavitev v pomenopavzi, dolgotrajna smrdeča izcedek iz nožnice, boleč spolni odnos, stalne bolečine v križu in pogosto ter boleče uriniranje ali krvav urin. Zgodnje oblike bolezni so prav tako brez simptomov. Bolezen se lahko

širi proti sečilom ali danki in s tem povzroča nadaljnje simptome, kot so krvavitev iz sečil ali danke, boleče in neučinkovito iztrebljanje in uriniranje. Nastanejo lahko otekline nog, zunanega spolovila in spodnjega dela trebuha. Bolečina je pozen simptom, opozarjajo zdravniki.

SIMONA ŠOLINIČ

Foto: arhiv NT (SHERPA)

Ali ste vedeli?

Rak materničnega vratu je v Evropski uniji drugi najpogostejši rak pri ženskah med 15. in 44. letom, takoj za rakom na dojki.

Okužba s HPV je ena najpogostejših spolno prenosljivih okužb. Vsaj 50 odstotkov ljudi, ki so spolno aktivni, se v življenju okuži s HPV. Okužba s HPV je najpogostejša pri najstnikih in mlajših odraslih, starih od 15 do 25 let.

Ljudje, okuženi s HPV, večinoma sploh ne vedo, da so okuženi. HPV najdemo v koži ali sluznicah in običajno ne povzročajo nobenih težav.

POL LETA DO POLETJA

TRIMESEČNI PAKET HUIŠANJA

- trajna izguba odvečne telesne teže
- sprememba prehranjevalnih navad
- sprememba sestave telesa (manj maščob, več mišic)
- zdrav način življenja

CENA PAKETA 540 eur:
(MOŽNOST PLAČILA NA OBROKE S KARTICAMI NLB - mastercard, visa, karanta)

- delavnice o zdravi prehrani (kako obdržimo željeno težo)
- vodena vadba z osebnim trenerjem
- vadba po individualnem programu
- osebni posveti s strokovnjakom za prehrano in osebnimi trenerji
- meritve sestave telesa
- neomejena karta za fitness, funkcionalno dvorano in skupinske vadbe

3000 celje ipavčeva 22
040 50 20 60
www.top-fit.si

TOPFIT

center za zdravje in rekreacijo

prijave za
2. delavnico
do 31. 1.
2015.

novi tednik radiocelje
MEDISKI POKROVITELJ

Predrakave spremembe in zgodnje oblike raka materničnega vratu zdravijo kirurško, in sicer z izrezom bolnega tkiva. Osnovni način zdravljenja invazivnega raka materničnega vratu predstavlja kirurški poseg in radioterapija. Učinkovitost zdravljenja napredovale bolezni zdravniki povečajo s kombinacijo obsevanja in kemoterapije. V določenih primerih priporočajo tudi nadomestno hormonsko zdravljenje. Če so bolnice po operaciji brez znakov bolezni, opravijo prvi ginekološki pregled po dveh mesecih, vključno z ultrazvokom, kasneje sledijo pregledi na štiri mesece. Pri bolnicah, ki se zdravijo z obsevanjem, je zdravstveno spremljanje stanja še pogostejše.

V pričakovanju rekorda: skupno shujšali že za 80 kilogramov

In to samo v slabem mesecu! – Komaj čakamo marec

Ekipa naših bralcev, ki sodelujejo v akciji Shujšajmo z Novim tednikom in Radiem Celje, nas vsak teden preseleti. V štirih tednih, ko so udeležencem naši strokovnjaki že svetovali o zdravi prehrani in pravih obrokih, so skupno shujšali že za več kot 80 kilogramov. Če bo šlo takole naprej, bomo imeli letos prave zmagovalce ne le v hujšanju, ampak tudi v preobrazbi njihovega načina življenja.

Vsi pridno telovadijo v fitnesu, nekateri so tako vztrajni, da fitnes obiskujejo vsak dan, poleg skupinskih vadb. Da bodo telovadili in bili telesno aktivni na pravi način, jim je v tork predavala profesorica športne vzgoje in kineziologinja Brigita Fižuleto iz Zdravstvenega doma Celje, ki ima prav tako veliko zaslug za uspehe preteklih ekip, ki so v dvanajstih letih sodelovale v akciji hujšanja. Njene besede so namreč zelo dobra usmeritev v dojemanju, kaj je telesna dejavnost in kaj je telesna vadba. Ne gre namreč za isto stvar.

Vstanite!

Dejavnost so vse oblike gibanja, ki porabljajo ener-

Skupinska vadba je vedno pod nadzorom fitnes trenerjev: »Gospa, vam gre pa zelo dobro. Le roke morate med vajo imeti bolj iztegnjene!«

gijo, medtem ko je vadba namenska dejavnost, ki je namenjena izboljšanju zdravja, počutja. »Pri hujšanju ne gre samo za zniževanje kilogramov, ampak tudi za spremembo življenjskega sloga, ki potem postane doživljenjski,« je poučila udeležence akcije. Poleg tega jim je na srce položila tudi nekaj priročnih nasvetov.

»Sedečega načina dela je danes povsod preveč. Če ga le lahko kombinirate s stoječim delom, počnite to kadarkoli. Ko sprejmete telefonski klic denimo, se pogovarjajte stoje. Včasih se jezimo, ko sodelavcu na drugem oddelku nekaj ne moremo sporočiti, ali ne delajo računalniki ali telefonske linije. In potem vidimo, da za jezo porabimo več časa, kot pa če bi šli k njemu in mu to povedali. S tem bi naredili tudi nekaj za svoje telo. Telo se mora gibati,« je dodala. Prihodnji teden bo ekipa v akciji dobila zelo podrobne in natančne nasvete še o sestavljanju zdravega jedilnika. Mljask!

SIMONA ŠOLINIČ
Foto: SHERPA, GrupA

Vsaki dan smo v stresu zaradi dela ali kakšnih drugih stvari. Ljudje, ki so telesno aktivni, imajo več energije in jim stres ne pride tako do živca kot ostalim, je ekipi našega hujšanja povedala profesorica športne vzgoje in kineziologinja Brigita Fižuleto iz Zdravstvenega doma Celje.

Ekipa je ves čas nasmejana, saj so tudi nasmehi tisti, s katerimi udeleženci bodrijo drug drugega. Sodeč po tej sliki sta gospe na levi tole vadbo vzeli zelo resno. Prav je tako.

ODLOČENA SEM ...

»...da shujšam za deset kilogramov. Glede na to, kako pridna sem, mislim, da mi bo uspelo še več,« pravi Karolina Gaber. Kilograme je pridobila v zadnjem letu, zatem ko se je odločila, da bo prenehala kaditi. In naša akcija hujšanja je prišla kot naročeno! V prvih tednih akcije je uvidela, da je pravi način prehranjevanja ključnega pomena. »Pojem toliko, kolikor mi pripada glede na izračun kalorij in vse

steham. V primerjavi z obdobjem pred hujšanjem, dajem zdaj večji poudarek zelenjavi in zajtrku in zadostnemu številu obrokov,« dodaja. Že od nekdaj je bila aktivna, vsako jutro je namreč hodila na 45-minutne sprehode, vendar je opazila, da to ni dovolj. Zdaj hodi še v fitnes kar vsak dan in se tam razmigava skoraj uro in pol. Bravo! Od začetka akcije do danes je shujšala že za slabih pet kilogramov. In ob tem ne skriva zadovoljstva. Več kot očitno je zadovoljen tudi njen partner, za katerega pravi, da jo ljubeče podpira. »Ko pridem s fitnesa, mi že pripravi zdravo solato!« Takšnega moža imeli bi tudi mi ...

Ena, dva. Dva, dva. Tri, dva. Mišice se krepijo!

Med skupinsko vadbo v fitnesu Top-fita. Če bodo takole nadaljevali do konca marca in še dlje, bodo resnično »top fit«!

Ste slišali kako dobro šalo? Pošljite nam jo na Novi tednik, Prešernova 19, 3000 Celje in če se bo tudi nam zdela smešna, jo bomo objavili.

V glavi

Učitelj: »Kaj je to zrak?«
Učenec: »V glavi imam, ampak se ne morem se spomniti ...«

V nebesih

Majda in Špela se pogovarjata v nebesih.
Majda: »Špela, kako si ti umrla?«
Špela: »Zmrznila sem.«
Majda: »Joj, kako grozno!«
Špela: »Pravzaprav niti ne. Ko sem se nehala tresti od mraza, mi je postalo tako prijetno toplo. Postala sem zelo zaspala in sem kmalu mirno umrla. Kaj se je pa s tabo zgodilo?«
Majda: »Huda srčna kap me je zadela. Sumila sem, da me mož vara in sem nekega dne prišla prej iz službe. Ampak namesto da bi ga zalotila pri dejanju, sem ga našla samega v dnevni pred televizijo.«
Špela: »In? Kaj se je zgodilo?«
Majda: »Tako sem bila prepričana, da neke skriva drugo žensko, da sem prečesala celo hišo. Tekla sem na podstrešje in potem v klet, pregledala sem vse sobe in preverila pod vse postelje. Iskala sem jo, dokler nisem bila tako utrujena, da me je srce izdalo in sem umrla.«
Špela: »Škoda, da nisi pogledala v skrinjo. Bi bili obe še živi!«

Katastrofa in škoda

V šoli se učijo zahtevnejše izraze. Učiteljica vpraša: »Kaj je to katastrofa?«
Janezek pravi: »Katastrofa bi bila, če bi zajec prišel v vrt in obgrizel solato.«
»Ne, Janezek, to bi bila škoda. Katastrofa bi bila na primer, če bi strmoglavilo vladno letalo s predsednikom in z vsemi člani vlade in bi vsi umrli.«
Čez nekaj dni pride šolski inšpektor kontrolirat znanje. »Kdo mi lahko razloži, kaj je katastrofa?«
Janezek ponosno: »Katastrofa bi bila, če bi strmoglavilo vladno letalo z vsemi člani vlade in bi vsi umrli.«
»Odlično razumeš pojme.«
Janezek doda: »Ampak ne bi pa bila to škoda. Škoda bi bila, če bi zajec v vrtu obgrizel zelje.«

Spraševali smo vas, kako se imenuje rubrika, v kateri nekdanji odgovorni uredniki časopisa predstavljajo čas svojega urednikovanja.

Pravilen odgovor se glasi: Uredniški obrisi.
Med pravnimi odgovori smo izžrebali kupon naročnice Irene Zidar iz Lesičnega, ki ji bomo poslali majico Novega tednika in Radia Celje. Čestitamo.

NAGRADNO VPRAŠANJE

Rubrika, ki povzema štiri osrednje dogodke minulega tedna v Slovenije, se imenuje ...

Ime in priimek

Naslov

Kontaktna telefonska številka

Odgovor

Obkrožite: a) sem naročnik b) občasni bralec Novega tednika

Kupone z odgovorom pošljite najkasneje do torka, 3. febru-
arja, na naslov Novi tednik, Prešernova ulica 19, 3000 Celje.
Izžrebanemu nagrajencu bomo podarili majico NT&RC.

Skromnost

Na vasi je na neki zapuščeni kmetiji živel priletni Štefan. Nekega dne se je pri njem oglasil sosed Peter in mu dejal, da ve za pridno žensko, ki bi zelo rada prišla na kmetijo. »Zelo skromna je, rada dela, četudi dobi le tri krompirje na dan.«
Štefan je modro odvrnil: »To pa ni skromnost. Trije krompirji na dan ... leto ima 365 dni, to je več kot tisoč krompirjev!«

Na zabavi

Na nekem praznovanju je igral godec in vsi so plesali razen najstnika in 80-letne mamice. Čez čas je najstnik pristopil k ženici in jo zaprosil za ples. Ona pa mu je odvrnila: »Z otrokom ne bom plesala.«
On: »Oprostite, nisem vedel, da ste noseči!«
Šali nam je poslal bralec Nande Jakopič iz Bukovce pri Laškem.

NA SVOJ RAČUN

Preskakuje

Klic iz uredništva: »Robert, radijski Osir se je znašel v tednikovi mapi.«
Robert Gorjanc: »Očitno je nekaj preskočilo.«
»Tako kot Jeranku kdaj preskoči?«
Brane Jeranko: »Meni samo enkrat na mesec preskakuje ...«

ANEKDOTE

Starogrškemu filozofu Aristotelu je znanec povedal, da ima prijatelje, ki za njegovim hrbtom grdo govorijo o njem. Aristotel je odgovoril: »Če me klevetajo v moji odsotnosti, me to ne boli. V moji odsotnosti me lahko tudi pretepejo.«

MODROSTI

Otrok se hrani z mlekom in s pohvalami. (Tin Ujevič)

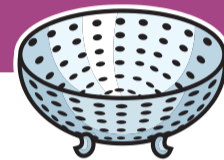
137 SUDOKU

		7				2	
		6		7		5	
	2	1				3	8
9				8		1	
2			6				3
			1	5			4
	3	9	4				
			3			9	5
	7		5	1			

Kletvice po slovensko

Z REŠETA RAZSVETLJENIH NOVINARJEV

Vzgojne

Odkar premorem trohico kritičnega razmišljanja, se zaklinjam, da ne bom sledila vzgojnim metodam, ki so jih na meni preizkušali moji starši. Ko sem domov prinesla štirico iz biologije, je na primer vedno sledilo vprašanje, koliko je pisala Anja, ki je sedela poleg mene v klopi. Kadar sem jaz dobila pet, staršev seveda ni zanimalo, da je Anja dobila tri.

Osnovna šola se je odvrtela z bliskovito hitrostjo, a v srednji ni bilo nič drugače. Zakaj lahko Urša igra klavir in kitaro, jaz pa samo flavto? Zakaj je lahko sosedov Luka doma s prvim vlakom po šoli, jaz pa šele zvečer? Še dobro, da mi je kljub vsem tem »spodrsrljam«, ki jih starši očitajo najstnikom, uspelo v rednem roku maturirati, vzporedno končati srednjo glasbeno šolo, odrasti, diplomirati, se zaposliti in osamosvojiti.

Ko danes gledam nazaj, opažam, da so zelenilo na moj obraz že od nekdaj risala domnevna izginotja. Govorim seveda o zelenilu, ki se na lica nariše, ko je človek zares jezen. Na primer. Če sem si že izposodila črno barvico za oči, zakaj je nisem vrnila na svoje mesto? Najverjetneje je odveč pojasnjevati, da se izginulih predmetov največkrat sploh nisem dotaknila in da jih je ljuba mama čudežno našla naslednje jutro. Ali kam sem vtaknila ključe od vhodnih vrat ali prometno dovoljenje? Tiste ključe in tisto dovoljenje, ki jih je oče

slučajno našel v žepu plašča, ko ga je naslednji dan potegnul iz omare???

Danes se zahvaljujem bogovom, da sem bila vsaj drugi otrok in da bi jih najverjetneje še stokrat bolj poslušala, če ne bi imela starejšega brata. Kar se tiče dopuščanja svobode, obiskovanja koncertov, zaupanja, preživljanja časa na igrišču, potovanja po Evropi, mi je nedvomno prihranil nešteto najstniških muk. A ko je šlo za prelaganje odgovornosti na človeka, ki ni bil nič kriv in nič dolžan, mojim ljubim staršem žal ni bilo pomoči.

In če mislite, da se lahko takšnih potez ubraniš, ko si že dolgo sam šef svoje kuhinje, pralec svojega perila, voznik svojega avtomobila in računovodja svojega premoženja, se krepko motite. Pred nekaj dnevi sem bila na tere-
nu. V službi torej. Med pogovorom z intervjuvancem mi je zazvonil telefon. Na drugi strani me je razjarjena mama spraševala, kam hudiča sem dala njen model za peko tort in kozarce za penino. Trajalo je nekaj sekund, da sem sploh dojela, kaj bi ljuba mati rada od mene. Njen tortni model? Zakaj vruga bi si ga sposodila, če pa imam že najmanj pet let svojega? In kozarci za šampanjec? Zakaj bi bili njeni boljši od mojih, da bi si jih tako močno želela? Čeprav me je močno imelo, da bi jo nekam poslala, sam ji čisto tiho in v miru razložila, naj pobrska po svoji kuhinji, saj njenih stvari pri meni ni. In zakaj zlomka sva spet pri domnevno izginulih predmetih, ki jih nato vedno znova najde pri sebi? Ni mi verjela. Nekaj minut kasneje sem na zaslону svojega telefona brala njeno sporočilo: »Se opravičujem, sem našla kozarce in model.« Odpisala sem ji: »Ti je oproščeno, a naj se ne ponovi.« In nazaj dobila: »To je pa zelo vzgojno, rada te imam, mami.«

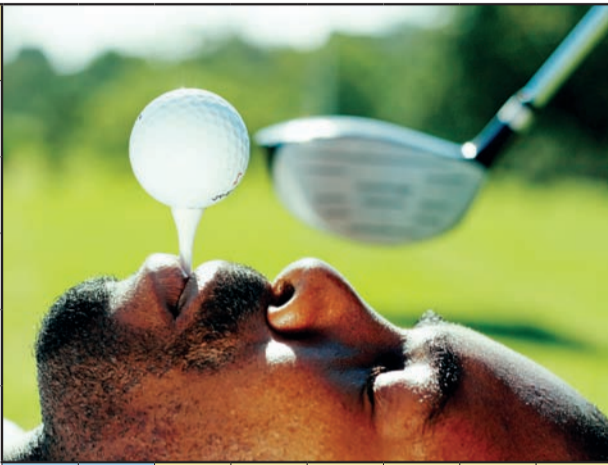
DEŽURNI KRIVEC

REŠITEV SUDOKU 136

9	8	2	4	5	7	1	3	6
1	3	6	9	8	2	5	4	7
4	7	5	3	1	6	8	2	9
3	5	4	8	2	9	6	7	1
7	2	9	1	6	5	3	8	4
6	1	8	7	4	3	2	9	5
2	9	7	6	3	1	4	5	8
8	6	3	5	7	4	9	1	2
5	4	1	2	9	8	7	6	3

Nagradna križanka

AVTOR TIA	VOJAŠKI ČASNI POZDRAV	HLADNOST, BREZ- ČUSTVE- NOST (EKSPR.)	KONEC POLOTOKA	KILOGRAM (POG.)	OČE (LJUBK.)	KDOR LOGIČNO SKLEPA	DEDALOV SIN	KOMEDIJA FRANTIŠKA ČAPA									
OBJESTEN FANT (EKSPR.)									1								
BODIKASTA SREDO- ZEMSKA RASTLINA										8							
LADA ZEI			KLUB, KI TEKMUJE V LIGI MORALA														
KOST POD- LAHTNICA					RIM. BOG. JEZE RIBIŠKE VILICE												
NEKD. FIZ. ENOTA				VEZ, SPONA OGEL													
PREPIR (EKSPR.)			2			REŽISER POTOČNIK BREZ- VOLINEŽ											
IZDELEK, NASTAL PRI PREPISOVANJU																	
IZVOR (ZASTAR.)																	14
RENATO VUGRINEC	5		MAVEC (POG.) KDOR SE KOTALKA														
ENICA					UST- VARJALEC												
ZDRUŽBA (ANG.)					DOLINA V JULIJAH GR. VRHOV. BOG												7
JADRANSKI OTOK				ZIBELKA VRSTA GODALA													
NIZ VEČ BESED	12																
			AMERIŠKA IGRLKA TYLER TRDNO OPORNO TKIVO ITALIJANSKA JED														
FINA BOMBAŽNA TKANINA					HOLANDSKI SLIKAR (DIRCK) EGIPTOVSKO MESTO												
MORSKI OŽI- GALKARJI																	
URADNI LIST			OBLJUBA	19													
ITALIJANSKI SKLADATELJ (LEO- NARDO)																	
VRSTA VTIČNEGA KLJUČA																	
SNOV, POMEMBNA ZA ŽIVLJENJSKE PROCESE	18																
SLOVAŠKI PISATELJ (DOMINIK)																	

OVEN

Ona: Ta trenutek potrebujete predvsem mirnost in zbranost, saj ste pred izredno pomembno nalogo. Zberite vse svoje moči in naredite tisto, kar od vas tudi pričakujejo. Odlaganje bi vas lahko drago stalo.

On: Na delovnem mestu boste upravičeno ponosni na svoje nedavne dosežke, ki ne bodo neopaženi pri nadrejenih, ki vam bodo izkazali vse priznanje. Izkoristite trenutno ugodno situacijo še za kaj več.

BIK

Ona: Preveč ste čustveni, da bi vas zadovoljevalo življenje, v katerem je vse podrejeno dolžnostim, vi pa hrepenite po ljubezni. Pustite malo svoje obveznosti in se prepustite trenutnemu razpoloženju, ki je navdse obetavno ...

On: Prispel bo odgovor na zastavljeno vprašanje, vendar ne bo vse tako, kot ste si predstavljali. A vseeno bo še kar v redu, saj se vam bodo odprla povsem nova obzorja - predvsem na ljubezenskem področju.

DVOJČKA

Ona: Čepav se vsi trudijo, da bi vas končno uspeli odtrgati od vaše fiksne ideje, boste še naprej vztrajali pri prvotni odločitvi. Mogoče vam bo celo uspelo, toda gorje, če bo šlo vse skupaj narobe ...

On: Naredili boste odločilni korak pri uresničevanju ljubezenskih načrtov z osebo, ki jo že dlje skrivaj opazujete. Tokrat bo to zadetek v črno, zato se vam tako obeta prav prijetno doživetje.

RAK

Ona: Neka zadeva vam bo najprej sicer spodletela, ko pa boste poskusili znova, boste dosegli prav neverjeten uspeh. Presenetljiv uspeh vas bo spravil v odlično razpoloženje, neuspeh iz preteklosti pa bo v hipu pozabljen.

On: Bodite iskreni in si ne zidajte gradov v oblakih, saj se lahko hitro podrejo. In nikar ne zvrčate vse krivde na partnerko, saj se ji lahko dodebra zamerite. Poskrbite raje za svoje zdravje.

LEV

Ona: Bodite pozorni na poteze škodoželjnih ljudi. S svojo uspešnostjo si lahko nakopljete obilico težav, ki ne bodo samo prehodnega značaja. Tega pa v tem trenutku niti najmanj ne potrebujete.

On: Vse preveč ste zaskrbljeni s tem, kako ustreči drugim. Zakaj ne bi enkrat najprej pomislili tudi nase? Svoja zanimanja boste razširili na povsem nova področja, kjer vas čaka še marsikatero prijetno presenečenje.

DEVICA

Ona: Vztrajnostjo boste dosegli veliko več, kot ste pričakovali. Toda naj vam to nikar ne stoji v glavo! Bolje bi bilo, če bi priliko izkoristili predvsem za utrditev svojega položaja v družbi.

On: Finančne ovire vam bodo preprečile velik poslovni met. Le vaša samozavest in prodornost ne bosta dovolj, zato poiščite finančnega partnerja. Dobiček bo treba sicer deliti, vendar bolje nekaj kot nič.

TEHTNICA

Ona: Bodite pozorni na dogajanje okoli sebe, predvsem na neznanca, ki vas bo skrivaj opazoval. Na začetku bo vse skupaj le prijetna igra, ki pa lahko kaj hitro prerese v precej več - mogoče celo resno zvezo.

On: Še vedno se boste pošteno zabavali, obveznosti pa raje prelagali na kasneje. To bo sicer prijetno, vendar pazite, da vas pri tem početju ne bo zalotil nekdo, ki mu boste morali polagati račune.

ŠKORPIJON

Ona: Mislili ste že, da je vsega konec, a se je v vas znova silovito prebudilo nekdanje čustvo. Mogoče vam bo celo uspelo, saj je prijatelj zdaj veliko manj trmast. Seveda bodite previdni in predvsem realni.

On: Ne zanemarjajte svojih darov, ampak izkoristite priložnosti, ki se vam ponujajo tako na poslovnem kot tudi na ljubezenskem področju. Proti koncu tedna boste spoznali osebo, ki vam bo v prihodnosti naredila marsikatero uslugo.

STRELEC

Ona: Vaše skrivnosti kdaj pa kdaj tudi kdo odkrije. Ne bodite kar naprej tako strašno dvojni, saj ljudje vedo, kakšni ste v resnici. Malce iskrenosti vam ne bo škodovalo, pa še kakšnega novega prijatelja si boste pridobili.

On: Tudi na ljubezenskem področju vam bo končno uspelo to, kar je že dolgo vaša skrivna želja. Pazite le, da ne bodo prišle novice na ušesa vaše partnerke, ki tega verjetno ne bi najbolje razumela.

KOZOROG

Ona: Zmanjšajte količino popite kave, saj ta negativno vpliva na vaš krvni tlak. Raje čim prej obiščite svojega zdravnika, ki vam bo še edini znal pravilno svetovati. V nasprotnem primeru se vam ne obeta prav nič dobrega.

On: Pritiski na vas bodo počasi popuščali, tako da boste lahko po dolgem času ponovno malo svobodneje zadihali. Izkoristite prijeten teden za sklepanje novih poznanstev, kjer imate vsaj dobre možnosti, če ne celo odlične.

VODNAR

Ona: Nikar se preveč ne zalepite, saj se vam lahko kaj hitro zgodi, da boste na koncu potegnili najkrajši konec. To vam lahko v tem trenutku povzroči toliko težav, da se še dolgo ne boste uspeli izkoptati iz njih.

On: Uspehi na ljubezenskem področju vas bodo povsem omamili in živeli boste samo še visoko v oblakih. Toda nikar ne pozabite na vsakdanje opravke in obveznosti, saj vam daljše sanjarjenje lahko prinese obilico težav.

RIBI

Ona: Resda ni lepo, če svoje skrbi prelagate na druge, vendar je že skrajni čas, da si tudi vi malo odpočijete svoje živce, saj vam v preteklih dneh niso prizanašali. Torej se sprostiti in uživajte, koristilo vam bo.

On: Odšli boste po nakupih in prav zaradi partnerke boste potrošili mnogo več denarja, kot boste pripravljani na začetku. Občutek bo sprva sicer prijeten, vendar bo vaša denarnica kar nekako preveč pusta.

Nagradni razpis

- 1. nagrada:** bon za obisk planeta savn v Športnem in wellnes centru Galactica v Velenju
- 2. nagrada:** bon za brezplačno striženje v frizerskem salonu Fantazija v Celju
- 3. nagrada:** bon za malico v Gostilni pri Gašperju v Ivenci pri Vojniku

Pri žrebanju bomo upoštevali pravilno geslo, ki ga določite iz oštevilčenih polj. Rešitve nam pošljite na dopisnicah na naslov: NT&RC, Prešernova 19, 3000 Celje, do torika, 3. februarja 2015.

Rešitev nagradne križanke iz št. 3

Vodoravno: PIA, OSEC, OZNANILO, MAČJI REP, OBAD, NP, RE, AVDIO, ILA, ORAL, FF, ŠAL, DEKA, APOSTROFA, OPIS, KOČEVARICA, ICE, RTIČ, NDR, GOKART, ČUT, AC, ETAPA, RP, AHAJCI, RR, IDIOTI, NARCISA, ANCONČAN,

1	2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15	16
17	18	19					

SOFIA, TI, DIH, JEMEN, SKALAR, DA, TALAR, KIT, ONAN, MACA, TT, IDILIK, EKONOMIJA, KARABINAR.
Geslo: filmarja oče in hči Coppola

Izid žrebanja

- 1. nagrado,** bon za masažo hrbta v salonu tajske masaže Lai Thai v Celju, prejme: **Urša Šinkovec, Pregljeva 9, Celje.**
- 2. nagrado,** bon za brezplačno striženje v frizerskem salonu Fantazija v Celju, prejme: **Zofka Križan, Radoblje 15, Laško.**
- 3. nagrado,** bon za malico v Gostilni pri Gašperju v Ivenci pri Vojniku, prejme: **Marija Stanko, Dolenja vas 84, Prebold.**

Nagrajencem čestitamo. Nagrade bomo poslali po pošti.

Finalna šesterica: le trije so res dobitniki priznanj. Manjkajo Tina Trstenjak, Roki Drakšič in Benjamin Lah.

Podpredsednik ŠZC Miran Gracer bojda Darji Turk ni čestital zgolj za govor, temveč tudi za obleko.

Spregovorila najboljša športnika

Letos mineva 125 let športa v Celju, kot kaže, pa bomo še vsaj toliko let gledali enak in preverjen scenarij na prireditvi Najšportnik leta.

Izurjena povezovalka Špela Kumer je imela pred seboj goro imen nagrajencev, ki jih je morala naštet, zato se ji je verjetno zalomilo in je predsednika Športne zveze Celje (SZC) Branka Črepinška preimenovala v Blagotinška. Huje je bilo, ko je za najbolj mično slovensko podžupanjo Darjo Turk dejala, da je bivša judoistka. Tako jo je obvestil Štefan Cuk, po oceni večine slovenskih judoistov, najboljši »spiker« vseh časov. Niti malo se ne brani mikrofona, tudi na slavnostnih prireditvah ne, mladi pa uživajo ob njegovih pogruntavšči-

nah. V Celje je uspel pripeljati svojega bivšega šefa, pred kratkim še predsednika Judo zveze Slovenije Bogdana Gabrovca, zdaj pa predsednika Olimpijskega komiteja Slovenije. Gabrovec v Narodnem domu ni prišel do besede. Morda zato, ker je preveč govoril že leta 2004, ko je na olimpijskih igrah v Atenah napovedal, da se bo domov vrnil peš, če bo katera od slovenskih judoistk osvojila medaljo. Urški Žolnir je bilo za to, da je Gabrovec poletel proti Ljubljani, prav malo mar.

Sta pa bila Gabrovec in Cuk v ponedeljek zvečer solidna nadomestka. Nekaj ur prej so namreč sankajevci, asi slovenskega, evropskega in svetovnega juda, odpotovali na pripra-

ve v Brazilijo. Pri določanju datuma prireditve jih, žal, ni nihče poklical. Oziroma jih je prepozno. Vse pa je za nekaj dobro. Zmagovalca sta končno spregovorila. Na ekranu so predvajali posnetka izjav Tine Trstenjak in Rokija Drakšiča.

Prireditelji si letos zaslužijo pohvale za izbiro glasbenih gostov, predvsem Sopranos so bili zadetek v polno. Ušesa pa so parali vsaj 30-krat izgovorjeni »državni prvaki Slovenije«. Medtem pa je Rok Marguč tuhtal, ali naj ustanovi deškarski klub v Celju, da bi lahko »pretental« togi pravilnik zveze in morebiti kandidiral za najšportnika v svojem mestu.

MSH
Foto: SHERPA

Lado Gobec (desno) je podeljeval priznanja, ko pa ga je moral prejeti sam, je pomagal sekretar ŠZC Hasan Ibrić.

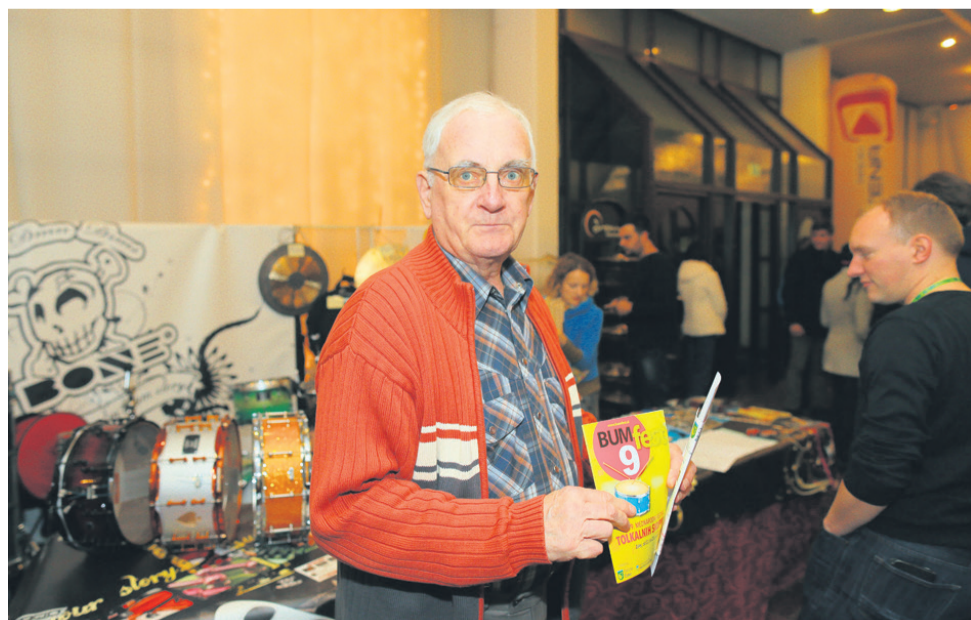

Ambasador letošnjega BUMfesta je bil Blaž Švab, ki je v avli doma II. slovenskega tabora takole poziral skupaj z direktorjem festivala Dejanom Tamšetom.

Glasba ne pozna meja

Da glasba ne pozna meja, je bilo ta konec tedna še kako očitno na letošnjem Mednarodnem festivalu tolkalnih skupin BUMfest v Žalcu. Energični ritmi niso privabili le ljubiteljev tolkal, temveč tudi ostale glasbene sladokusce. V množični obiskovalcev sta bila tudi član Modrijanov Blaž Švab in upokojeni novinar Novega tednika in Radija Celje Tone Vrabl, oba velika poznavalca in ljubitelja narodnozabavne glasbe.

ŠO, foto: SHERPA

Tone Vrabl, ki je vrsto let na Radiu Celje pripravljaval oddajo Vrtiljak polk in valčkov, očitno ne prisega le na narodnozabavne viže, temveč tudi na ritme tolkal.